b v v

a b c d e f g h i k l m n o p q r s

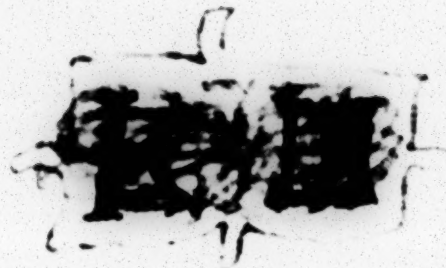
w y z & &

Katherin Hall

a light tin rock

H

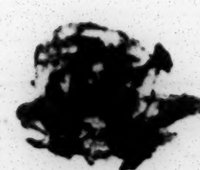

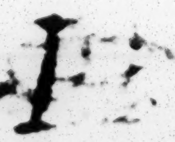

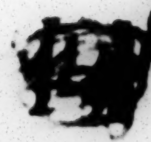

Katherin

~~[illegible] [illegible]~~

Jfau [illegible]

[illegible]

Quecumque homo a bonis
longe [illegible] ui consciencia [illegible]

[illegible]

Katherina [illegible]

est [illegible]

PUB. OVIDII NASONIS SULMONENSIS

Heroidum Epiſtolarum liber.

Cui acceſſerunt A. Sabini Poëtæ Epiſtolæ tres ad Ovidianas Epiſtolas reſponſoriæ.

Item, in quendam quem vocat Ibin Liber.

Editio ultima prioribus longè emendatior.

EDINBURGI,
Excudebant THOMAS BROWN & JACOBUS GLEN. Anno *DOM.* 1681.

PUB. OVIDII

NASONIS EPISTOLARUM HEROIDUM LIBER.

In primam Epistolam Argumentum.

Graecis ad Troiam tam maximo bellorum apparatu ob Helenae raptum proficiscentibus, Ulysses Laertis & Autolycae filius, Penelopes novae uxoris detentus amore, insaniam simulans, comitatum negat. Verum tandem fraude viris Palamede detecta, cum caeteris in Trojanam expeditionem ire coactus est; ubi quantum & fraude, & virtute valeret, ostendit. Tandem pluribus peractis certaminibus, post decennium Troja eversa, cum in patriam rediturus cum reliquis Graecorum Principibus naves conscenderet, ob laesae Minervae indignationem, vastissimis procellis omnes agitati sunt. Inter quos Ulysses acerba tempestate impulsus in longissimam, utpote decennalem peregrinationem agitatus est. Quam igitur Penelope Icarij & Polycastes filia hactenus casta, hujusce tam longae morae causam ignoraret, ad illam hanc epistolam scripsit: in qua illum multis rationibus in patriam redeuntem hortatur, se loquitur.

Penelope Ulyssi.

HANC tua Penelope lento tibi mittit Ulysse:
Nil mihi rescribas, attamen ipse veni,
Troia jacet, certè Danais invisa puellis.
Vix Priamus tanti, totáque Troia fuit, — Precatur in Paridem
O utinam tunc, cum Lacaedemona classe petebat,
Obrutus insanis esset adulter aquis.
Non ego deserto jacuissem frigida lecto,
Nec quererer tardos ire relicta dies.
Nec mihi quaerenti spaciosam fallere noctem,
Lassaret viduas pendula tela manus.
Quando ego non timui graviora pericula veris?
a Res est soliciti plena timoris amor. — a Quam miser est qui amat,
In te fingebam violentos Troas ituros:
Nomine in Hectoreo pallida semper eram.
Sive quis b Antilochū narrabat ad Hectore victū

Antilochus nostri causa timoris erat:
Sive Menœtiaden falsis cecidisse sub armis,
Flebam successu posse carere dolos.
Sanguine Tlepolemus Lyciam tepefecerat hastã;
Tlepolemi letho cura novata mea est.
Denique quisquis erat castris jugulatus Achivis,
Frigidius glacie pectus amantis erat,
Sed bene consuluit casto *c* *Deus* æquus amori,
Versa est in cineres sospite Troia viro.
Argolici rediere duces, altaria fumant,
Ponitur ad patrios barbara præda deos.
Grata ferunt Nymphæ pro salvis dona maritis
Illi victi suis Troica fata canunt.
Mirantur justique senes, trepidæque puellæ,
Narrantis conjux pendet ab ore viri.
Jamque aliquis postea monstrat fera prælia mensa,
Pingit & exiguo Pergama tota mero:
Hâc ibat Simois, hic est Sigiea tellus,
Hic steterat Priami regia celsa senis,
Illic Æacides, illic tendebat Ullysses,
a Hic lacer admissos terruit Hector equos.
Omnia namque tuo senior te quærere misso
Rettulerat nato Nestor, at ille mihi.
Rettulit & ferro Rhesúmque Dolonáque cæsos,
Utque sit hic somno proditus, ille dollo.
Ausus es, ô nimium, nimiúmque oblite tuorum,
Thracia nocturno tangere castra dolo.
Totque simul mactate viros adjutus ab uno:
At benè cautus eras, & memor ante mei.
Usque metu micuêre sinus, dum victor amicum
Dictus es *b* Ismarijs isse per agmen equis.
Sed mihi quid prodest vestris disjecta lacertis
c Ilios? & murus quod fuit ante solum?
Si maneo, qualis, Troiâ durante, manebam:
Virque mihi dempto fine carendus abest?
Diruta sunt alijs, uni mihi Pergama restant,
Incola captivo quæ bove victor arat.

Antilochus non ab Hectore, sed Memnone interfectus. Quare verius legeres Amphimachum. At Hectore occisum esse scribit Homerus.

c Cura fuit Hymenæo quæ est.

a Hic alle... missos.

b Ismarijs Thracijs ab Ismaro monte. *c* Ilios Priami regia, sic illa Troia Regis Filia ...

Jam

Jam seges est ubi Troia fuit, resecandáque falce
 Luxuriat Phrygio sanguine pinguis humus
Semisepulta virûm curvis feriuntur aratris
 Ossa, ruinosas occulit herba domos.
Victor abes, nec scire mihi quæ causa morandi,
 Aut in quo lateas ferreus orbe, licet.
Quisquis ad hæc vertit peregrinā littora puppim
 Ille mihi de te multa rogatus abit.
Quamque tibi reddat (si te modò viderit usquā)
 Traditur huic digitis charta notata meis.
Nos Pylon, antiqui Neleia Nestoris arva,
 Misimus; incerta est fama remissa Pylo.
Misimus & Sparten, Sparte quoque nesciâ veri,
 Quas habitas terras, aut ubi lentus abes.
Utilius starent etiam nunc mœnia Pœbi:
 Irascor votis heu levis ipsa meis.
Scirem ubi pugnares, & tantum bella timerem, Miseriarum societas solatij loco est.
 Et mea cum multis juncta querela foret.
Quid timeā ignoro, timeo tamen omnia demens
 Et patet in curas area lata meas.
Quæcunq; æquor habet, quæcunq; pericula tellus,
 Tam longæ causas suspicor esse moræ.
Hæc ego dū stultè meditor, quæ vestra libido est
 Esse peregrino captus amore potes.
Forsitan & narras, quàm sit tibi rustica conjux,
 Quæ tantùm lanas non sinet esse rudes.
Fallar: & hoc crimen tenues vanescat in auras,
 Neve revertendi liber abesse velis.
Me pater Icarius viduo discedere lecto
 Cogit, & immensas increpat usque moras,
Increpet usque licet, tua sim, tua dicar, oportet
 Penelope conjux semper Ulyssis ero.
Ille tamen pietate meâ, precibusque pudicis
 Frangitur, & vires temperet ipse suas.
Dulichij, Samijque & quos tulit alta Zacynthos
 Turba ruent in me luxuriosa proci:
Inque tuâ regnant, nullis prohibentibus aulâ:

Viscera nostra, tuæ dilaniantur opes.
Quid tibi Pisandrũ, Polybumq; Medontaq; dirũ
Eurymachique avidas, Antinoique manus:
Atq; alios referam? quos omnes turpiter absens
Ipse tuo partis sanguine rebus alis.
Irus egens, pecorisq; Melanthius auctor edendi;
Ultimus accedunt in tua damna pudor.
Tres sumus imbelles numero sine viribus uxor
Laertésque senex, Telemachúsque puer:
Ille per insidias penè est mihi nuper ademtus,
Dum parat, invitis omnibus, ire Pylon.
Dij, precor, hoc jubeant, ut, euntibus ordine fatis
Ille meos oculos comprimat, ille tuos,
Hoc faciunt custósq; boum longæváque nutrix,
Tertius, immundæ cura fidelis haræ.
Sed neque Laertes, ut qui sit inutilis annis,
Hostibus in medijs regna tenere potest.
Telemacho veniet, vivat modò fortior ætas,
Nunc erat auxillijs illa tuenda patris.
Nec mihi sunt vires, inimicos pellere tectis,
Tu citius venias, portus & aura tuis.
Est tibi, sitque precor, natus, qui mollibus annis
In patrias artes erudiendus erat.
Respice Laerten: ut jam sua lumina condas,
Extremum fati sustinet ille diem.
Certè ego quæ fueram te discedente puella,
Protinus ut redeas, facta videbor anus.

Ewe Malia-co. & Ica-rio. Irus I-enacensis mendicus πηαb..ro a quovi ... Per Me-lanthius aut pastor est ...

Metaphora a ... aulis

In secundam Epistolam Argumentum.

Demophoon Thesei & Phædræ Filius, a bello Troiano in patriam rediens, maris tempestatibus in Thraciam delatus, a Phyllide Lycurgi & Crustumenæ Filia, quæ tunc Thraciæ imperabat, hospitio & lecto benigne susceptus est, & cum aliquandiu secum fuisset, audita morte Menesthei, qui post ejectum ex urbe Athenarum patrem Thesea imperium occupaverat regni cupidine captus Phyllidi fide data; se intra mensem rediturum fingens se ad res suas componendas ire; exarcitas navibus Athenas petit, neque de reditu curavit. Quatuor itaque exactis mensibus Phyllis Epistolam hanc scripsit, in qua suadet, ut beneficiorum memor, servatis sponsionibus in fide persistat. Quod si negligat, violatum pudorem crudeli morte compensaturam minatur.

Hospi

Hospita Demophoon tuate Rhodopeia Phylis, Possessivum a Rhodope monte Thraciæ.
Ultra promissum tempus adesse queror,
Cornua cum Lunæ pleno semel orbe coïssent.
Littoribus nostris anchora pacta tua est.
Luna quater latuit, toto quater orbe recrevit,
Nec vehit Actæas Sithonis unda rates.
Tempora si nůeres, benè quæ numerāus amātes,
Non venit ante suam nostra querela diem
Spes quoque lenta fuit: tardè quæ credita lædunt
Credimus invitâ nunc & amante nocent.
Sæpe fui mendax pro te mihi: sæpe putavi.
alba Procellosos vela referre Notos.
Thesea devovi, quia te demittere nollet,
nec tenuit cursus forsitan ille tuos.
Interdum timui ne dum vada tendis ad Hebri,
Mersa foret canâ naufraga puppis aquâ
Sæpe Deos supplex, ut tu scelerate valeres,
Sum prece thuricremis devenerata focis.
Sæpe videns ventos cœlo pelagóque faventes,
Ipsa mihi dixi, si valet, ille venit.
Deniq; fidus amor, quicquid properātibus obstat
Finxit, & ad causas ingeniosa fui.
At tu lentus abes, nec te jurata reducunt
Numina, nec nostro motus amore redis.
Demophoon ventis, & verba, & vela dedisti, Ironice simpliciter pro verum.
Vela queror reditu, verba carere fide.
Dic mihi, quid feci, nisi non sapienter amavi?
Crimine te potui demeruisse meo.
Unum in me scelus est, quod te scelerate recepi:
Sed scelus hoc meriti pondus, & instar habet.
Jura, fides, ubi nunc? cōmissáque dextra dextræ, Cupido, nam [illegible] Deus
Quique erat in falso plurimus ore Deus?
Promissus socios ubi nunc Hymenæus in annos,
Qui mihi conjugij sponsor, & obses erat?
Per mare quod totum ventis agitatur, & undis,
Per quod sæpe ieras, per quod iturus eras: Neptunum intel[illegible].
Perq; tuum mihi jurasti (nisi fictus & ille est)

Ceres tedifera.

Consita qui ventis æquora mulcet avum:
Per Venerem, nimiumque mihi facientia tela,
Altera tela arcus, altera tela faces.
Junonemque toris quæ præsidet alma maritis,
Et per tædiferæ mystica sacra Deæ.
Si de tot læsis, sua numina quisque Deorum
Vindicet, in pœnas non satis unus eris.
Ah laceras etiam puppes furiosa refeci,
Ut quâ desererer firma carina foret.
Remigiúmque dedi, quo me fugiturus abires,
Heu patior in telis vulnera facta meis
Credidimus blandis, quorum tibi copia: verbis,
Credidimus generi, nominibúsque tuis.
Credidimus lacrymis: an & hæ simulare docentur
Hæ quoqué habent artes, quaque jubentur, eunt
Diis quoq; credidimus, quid jã tot pignora nobis
Parte satis potui qualibet inde capi.
Nec moveor, quod te juvi portuque locóque;
Debuit hæc meriti summa fuisse mei,
Turpiter hospitium lecto cumulâsse jugali
Pœnitet, & lateri conseruisse latus.
Quæ fuit ante illam, mallem suprema fuisset
Nox mihi, dum potui Phyllis honesta mori.
Speravi melius, quia te meruisse putavi:
Quæcumque ex merito spes venit, æqua venit,
Fallere credentem non est operosa puellam
Gloria, simplicitas digna favore fuit.
Sum decepta tuis & amans, & fœmina, verbis.
Dij faciant laudis summa sit ista tuæ.
Inter & Ægidas mediâ statuaris in urbe,
Magnificus titulis stet pater ante suis.
Cum fuerit lectus Sciron, torvúsq; Procrustes,
Et Scinis, & tauri mixtáque forma viri
Et Domitæ bello Thebæ fusique bimembres,
Et pulsata nigri regia cæca Dei.
Hoc tua post illos titulo signetur imago,
Hic est cujus amans hospita capta dolo est.

Scyron, procrustes Sinis, latrones in Atticam Hisp...

De tantâ rerum turbâ, factisque parentis,
Sedit in ingenio Creta relicta tuo.
Quod solum excusat, solum miraris in illo. A puellæ.
Hæredem patriæ perfide fraudis agis.
Illa (nec invideo) fruitur meliore marito.
Inque capistratis tygribus alta sedet.
At mea despecti fugiunt conubia Thraces,
Quód feror externum præposuisse meis.
Atq; aliquis jam nunc doctas eat, inquit, Athenas
Armiferum Thracen, qui regat. alter erit.
Exitus acta probat: careat successibus opto. periphrasis De rec nu pesperat. Bistonis lacus Thraciæ.
Quisquis ad eventu facta notanda Putat.
At si nostra tuo spumescant æquora remo,
Jam mihi, jam dicar consuluisse meis.
Sed neque consului, nec te mea regia tangit,
Fessaque Bistoniâ membra lavabis aquâ,
Illa meis oculis species abeuntis inhæret,
Cùm premeret portus classis itura meos,
Ausus es amplecti, colôque infusus amantis
Oscula per longas jungere pressa moras,
Cumq; tuis lacrymis lacrymas confundere nostras
Quodque foret velis aura secunda, queri.
Et mihi discedens supremâ dicere voce,
Phylli, fac expectes Demophoonta tuum.
Expectem, qui mé numquam visurus abîsti?
Expectem pelago vela negata meo?
Et tamen expecto, redeas modo serus amanti
Ut sua sit solo tempore lapsa fides,
Quid precor infelix jam te tenet altera conjux,
Forsitan, &, nobis qui malè favit, amor.
Utq; tibi excidimus, nullam (puto) Phyllida nôsti
Hei mihi. si quæ sim Phyllis, & unde, rogas,
Quæ tibi Demophoon. longis erroribus acto,
Threicios portus hospitiumque dedi.
Cujus opes auxêre meæ, cui dives egenti
Munera multa dedi, multa datura fui.
Quæ tibi subjeci latissima regna Lycurgi:
Nomine

Zona ... virgines quæ a marito prima nocte solvebatur. hinc solvere zonam virginitatis

Nomine fœmineo vix satis apta regi,
Quà patet umbrosum Rhodope glacialis ad Hæmum,
Et sacer admissas exigit Hebrus aquas.
Cui mea virginitas avibus libata sinistris;
Castàque fallaci zona recincta manu.
Pronuba Tisiphone thalamis ululavit in illis,
Et cecinit mœstum devia carmen avis.
Affuit Alecto brevibus torquata colubris,
Suntque sepulchrali lumina mota face.
Mœsta tamen scopulos, fruticoque littora calco
Quaque patent oculis æquora lata meis.
Sive die laxetur humus, seu frigida lucent.
Sidera, prospicio quis freta ventus agat.
Et quæcunque procùl venientia lintea vidi,

Amoris ...

Protinùs illa meos auguror esse Deos.
In freta procurro vix me retinentibus undis.
Mobile quò primas porrigit æquor aquas.
Quo magis accedunt, minùs & minùs utilis asto
Linquor, & ancillis excipienda cado,
Est sinus adductos modicè falcatus in arcus,
Ultima præruptâ cornua mole rigent.
Hinc mihi suppositas immittere corpus in undas
Mens fuit, &, quoniam fallere pergis, erit.
Ad tua me fluctus projectam littora portent,
Occurámque oculis intumulata tuis.

Hoc moriendi genere ...

Duritiâ ferrum ut superes, adamantaque, téque.
Non tibi sic, dices, Phylli, sequendus eram
Sæpe venenorum sitis est mihi, sepe cruentâ
Trajectam gladio morte perire juvat.
Colla quoque infidis quæ se nectenda lacertis
Præbuerant, laqueis implicuisse juvat.
Stat nece maturâ tenerum pensare pudorem,
In necis electu parva futura mora est.

Phyllidis Epitaphium

Inscribêre meo causa invidiosa sepulchro,
Aut hoc aut simili carmine notus eris.
Phyllida Demophoon letho dedit, hospes amantē
Ille necis causam præbuit, ipsa manum.

In tertiam Epistolam argumentum.

Postquam Græci Phrygiam oppresserunt, urbes Trojæ finitimas, & præcipue quæ Lesbo insulæ erant oppositæ, hostili more cœperunt depopulari, inter quos Achilles Pelei & Thetidis filius utramque Ciliciam, & Thebanam, atque Lyrnessum invasit. Expugnato itaq; Chryneso oppido, duas in signes secum virgines adduxit Astynomen Chrysen sacerdotis Sminthei Apollinis filiam, & Hippodamiam Brisei natam quæ deinde a paternis nominibus fuerant cognominatæ. Chrysen autem Agamemnoni Græcorum Principi concessit, & Briseida sibi reservavit. Sed cum jam deorum jussu cogeretur Agamemnon Chrysen patri restituere Briseida Achilli surripuit. Quamobrem indignatus Achilles, diu a bello abstinuit, nec ullius suasione vel Precibus ad arma, adversus Trojanos sumenda animari potuit: nec postea Briseida accipere curavit, quamvis illi Agamemnon eam maximis muneribus ultro misisset. Quare Briseis ad eam hanc epistolam mittit, in qua conqueritur de ejus nimia ira, rogatque ut sumat arma adversus Trojanos, dummodo eam prius ab Agamemnone ultro oblatam recipiat.

Breseis Achilli.

Quam legis a rapta Briseide littera venit,
Vix benè barbaricâ, Græca notata manu,
Quascunque aspicies, lachrymæ fecêre lituras.
Sed tamen hæ lacrymæ pondera vocis habent. *Non licebat servæ de domino queri.*
Si mihi pauca queri de te dominóque, viróque
Fas est, de domino pauca viróque querar.
Non, ego poscenti quod sum citó tradita Regi, *Agamemnonis nuntii.*
Culpa tua est: quamvis hæc quoq; culpa tua est
Nam simul Eurybates me, Talthybiusq; vocârunt.
Eurybati data sum, Talthybióque comes,
Alter in alterius jactantes lumina vultum,
Quærebant taciti: noster ubi esset amor.
Differri potui: pœnæ mora grata fuisset:
Hei mihi discedens oscula nulla dedi.
Sed lacrymas sine fine dedi, rupique capillos
Infelix iterum sum mihi visa rapi,
Sæpe ego decepto volui custodi reverti:
Sed, me qui timidam prenderet, hostis erat.
Si progressa forem, caperer ne nocte timebam,
Quamlibet ad Priami munus itura nurum.
Sed data sum, quæ danda fui: tot noctibus absū *Patroclus ad Briseidem remeabat a tenda*
Nec repetor: cessas, iráque lenta tua est
Ipse Menœtiades, tunc cùm tradebar, in aurum.
Quid fles? hic parvo tempore, dixit, eris:

Petroclus, nuncium a lco Agamemnon Atrei filius

Non repetisse parum est pugnasne reddat Achill
I nunc & cupidi nomen amantis habe.
Venerunt ad te Telamone & Amyntore natl,
Ille gradu propior sanguinis, ille comes:
Laerteque satus: per quos comitata redirem
Auxerunt blandâ grandia dona prece:
Viginti fulvos operoso ex ære lebetas,
Et tripodas septem pondere, & arte pares.
Addita sunt illis auri bis quinque talenta,
Bis sex assueti vincere semper equi.
Quodq; supervacuum est, forma præstante puellæ
Lesbides, eversâ corpora capta domo:
Cumq; tot his (sed non opus est tibi conjuge) conjux
Ex Agamemnonijs una puella tribus.
Si tibi ad atrida Pretio redimenda fuissem,
Quæ dare debueras, accipere illa negas?
Qua merui culpâ fieri tibi vilis, Achille?
Quò levis à nobis tam cito fugit amor?
An miseros tristis fortuna tenaciter urget?
Nec venit incœptis mollior aura meis?
Diruta Marte tuo Lyrnesia mœnia vidi,
Et fueram patriæ pars ego magna meæ.
Vidi consortes pariter generisque, necisque,
Treis cecidisse: tribus quæ mihi mater erat.
Vidi (quantus erat) fusum tellure cruentâ
Pectora jactantem sanguinolenta virum:
Tot tamen amissis, te compensavimus unum;
Tu dominus, tu vir, tu mihi frater eras.
Tu mihi juratus per numina matris aquosæ,
Utile dicebas ipse fuisse capi.
Silicet; ut, quamvis veniam dotata, repellar;
Et mecum fugias quæ tibi dantur opes;
Quinetiam fama est cùm crastina fulserit hora,
Te dare nubieris b lintea plena Notis.
Quod scelus ut pavidas miseræ mihi contigit aure
Sanguinis atque animi pectus inane fuit.
Ibis, & ô miseram cui me violente relinques?

Mineres Briseidos maritus Ir(?) Lius active.
Troia.
A Roe.
b Linea vela.

Quis

Quis mihi desertæ mite levamen erit ?
Devorer antè precor subito telluris hiatu,
Aut rutilo missi fulminis igne cremer :
Quàm sine me Phtyhijs canescant æquora remis.
Et videam puppes ire relicta tuas,
Si tibi jam reditúsque placent, patriq; penates
Non ego sum classi sarcina magna tuæ.
Victorem captiva sequar, non nupta maritum
Est mihi, quæ lenas; molliat, apta manus.
Inter Achaiadas longe pulcherrima matres,
In Thalomos conjux ibit, statque tuos.
Digna nurus socero, Jovis Aeginæque nepote,
Cuique senex Nereus prolocer esse velit.
Nos humiles famulœq; tuæ data pensa trahemus
Et minuent plenas stamina nostra colos,
Exagitet ne me tantum tuâ deprecor uxor
Quæ mihi, nescio quo non erit æqua modo.
Neve meos coram scindi patiare capillos,
Et leviter dicas hæc quoque nostra fuit.
Vel patiare licet. dum ne contempta relinquar,
Hic mihi, væ miseræ concutit ossa metus.
Quid tamen expectas? Agamemnona pœnitet iræ
Et jacet ante tuos Græcia mœstra pedes.
Vince animos, iramq; tuam qui cætera vincis,
Quid lacerat Danaas impiger Hector opes?
Arma cape Æacide, sed me tamen ante receptá
Et preme turbatos, Marte favente, viros,
Propter me mota est, propter me disinat ira :
Simque ego tristitiæ causa, modusque tuæ.
Nec tibi turpe puta, precibus succumbere nostris
Conjugis Oenides versus in arma prece est.
Res audita mihi, nota est tibi fratribus orba
Devovit nati spē que caputque parens.
Bello erat ille ferox. positis secessit ab armis,
Et patriæ rigidâ mente negavit opem,
Sola virum flexit conjux, felicior illa :
At mea pro nullo pondere verba cadunt.

Achaia dasid est Grecas

Jupiter ex Aegina Asopi Filia Æacum, Pelei[illegible] genuit.

Ab exemplo Meleagri Oenei & Althææ filij quem solum Conjux Cleopatra flexit in arma adversus aprum Calydonium patriam suam vastantem

Nec tamen indignor. nec me pro conjuge gen
Sæpius in domini serva vocata torum.
Me quædem(memini)dominam captiva vocaba
Servitio, dixi, nominis addis onus.
Per tamen ossa viri subito male tecta sepulchr
Semper judicijs ossa verenda meis.
Perqȝ trium, fortes animas, mea numina fratru
Qui benè pro patriâ cum patriaque jacent:
Perq; tuum nostrûmq;caput,quod j. ximus una
Perque tuos enses, cognita tela meis :
Nulla Mycenæum sociásse cubilia mecum,
Juro : fallentem deseruisse velis.
Si tibi nunc dicam : fortissime. tu quoque jura
Nulla tibi sine me gaudia facta,neges.
At Danai mœrere putant: tibi plectra moventu
Te tenet in tepido mollis amica sinu.
Et si quis quærat, quare pugnare recuses :
Pugna nocet : citharæ, vóxq; Venúsq; juvan
Tutius est jacuisse toro tenuisse puellam,
Threiciam digitis increpuisse lyram,
Quam manibus clypios & acutæ cuspide hastam
Et galeam pressá sustinuisse comâ.
Sed tibi pro tutis, insignia facta placebant,
Partáque bellando gloria dulcis erat.
An tantū,dum me caperes,fera bella probabas,
Cumque meá patriâ laus tua victa jacet?
Dij meliur, validóque precor vibrata lacerto
Transeat Hectoreum Pelias hasta latus.
Mittite me Danai : dominum legata rogabo,
Mistáque mandatis oscula multa feram.
Plus ego quā Phœnix plus quam facundus Ulysses
Plus ego quam Teucri (credete,) frater agam.
Est alliquid solitis collum tetegisse lacertis.
Præsentésque oculos admonuisse sinu.
* Sis licét immittis, matrisque ferocior undis,
Ut taceam,lacrymis comminuere meis,
Nuncquoq;sic omnies Peleus pater impleat annos

Mycenæus Agamemnon nova mycenis urbe Græciæ

Alludit ad citharam Cephei.

Ad Græcos Apostrophe

Ad Achillem dicit.

Sic

Sic eat auspicijs Pyrrhus ad arma tuis.
Respice sollicitam Briseida fortis Achille,
Nec miseram lentâ ferreus ure morâ.
At si versus amor tuus est in tædia nostri,
Quam sine te cogis vivere, coge mori.
Utque facis, coges: abijt corpusque, colorque
Sustinet hoc animi spes tamen una tui.
Quâ si destituar, repetam fratrésque virúmque:
Nec tibi magnificum fœmina jussa mori.
Cur autem jubeas? stricto pete corpora ferro:
Est mihi qui fosso pectore sanguis eat.
Me petat ille tuus, qui, si dea passa fuisset,
Ensis in Atridæ pectus iturus erat.
At potiùs serves nostram, tua munera, vitam:
Quod dederas hosti victor, amica rogo.
Perdere quos melius possis, Neptunia præbent
Pergama: materiam cædis ab hoste pete
Me modò, sive paras impellere remige classem,
Sive manes, domini more venire jube.

Sic Æneas Virgilianus: nullum memorabile nomen fœminea in pœna est, nec habet victoria laudem.

In quartam Epistolam argumentum.

Theseus Aegi filius, interempto Minotauro, Ariadnen Minois & Pasiphaes filiam, quam ob opem sibi præstitam uxorem accepturum promiserat, simul cum Phædra ejus sorore navi imposita, secum abduxit. Verum Bacchi admonitione in Naxo, sive ut alij volunt; in Chio insula Ariadne relicta Phædram duxit: quæ deinde absente Theseo in Hippolyti privigni, quem ex Hippolyte Amazone acceperat amorem exarsit. Qui cum cœlibem ducens vitam, sese venando exerceret nec posset otio illius colloquio, hac epistola amorem suum indicavit, in qua illum callidis suasionibus ad sui amorem flectere conatur, Et cum turpe sit privignam a noverca de stupro interpellari, principium ex insinuatione sumpsit, in hanc modum.

Phædra Hippolyto.

Quâ, nisi tu dederis, caritura est ipsa, salutem
Mittit Amazonio Cressa puella viro.
Perlege: quodcunq; est: quid epistola lecta nocebit
Te quoque, in hac aliquid, quod juvet, esse potest
His arcana notis, terrâ, pelagóque feruntur,
Inspicit acceptas hostis ab hoste notas.
Ter tecum conata loqui, ter inutilis hæsit
Lingua, ter in primo destitit ore sonus.

Qua licet, & sequitur pudor est miscendus amo
Dicere quæ puduit scribere jussit amor,
Quicquid amor jussit non est contemnere tutu
Regnant & in superos jus habet ille Deos.
Ille mihi primo dubitanti scribere dixit,
Scribe, dabit victas ferreus ille manus.
Absit & ut nostras avido sovet igne medullas,
Figat sic animos in mea vota tuos.
Non ego nequitia socialia fœdera rumpam:
Fama (velim quæras) crimine nostra vac
Venit amor gravius quò serius urimur intus,
Urimur, & cæcum pectora vulnus habent
Scilicet, ut teneros lædunt juga prima juvenc
Frenaque vix patitur de grege captus equ
Sic malè vixq; subit primos rude pectus amor
Sarcináque hæc animo non sedet apta me
Ars fit ubi a teneris crimen condiscitur anni
Quæ venit exacto tempore pejûs amat.
Tu nova servatæ carpes libamina famæ,
Et pariter nostrum fiet uterque nocens.
Est aliquid plenis pomaria carpere ramis,
Et tenui primam deligere ungue rosam.
Si tamen ille prior (quo me sine crimine ge
Candor ab insolita labe notandus erat.
At benè successit, digno quod adurimur igni
Pejus adulterio turpes adulter obest.
Si mihi concedat Juno, fratremque virúmq [illegible]
Hipolytum videor præposituta Jovi.
Jam quoq; (vix credes) ignotas mittor in ar
Est mihi persævas impetus ire feras.
Jam mihi prima Dea est, arcu presignis adu
Delia judicium subsequar ipsa tuum.
In nemus ire libet, pressisque in retia cervis
Hortar celeres per juga summa canes,
Aut tremulum excusso jaculum vibrare lacert
Aut in graminâ ponere corpus humo.
Sæpè, juvat versare leves in pulvere currus.

Torquentum frenis ora fugacis equi.
Nunc feror, ut Bacchi furijs Eleleides actæ,
Quæque sub Ideo tympana colle movent.
Aut quas semideæ Dryades, Faunique bicornes
Numine contactas attonuere suo.
Namq; mihi referunt, cum se furor ille remisit
Omnia me tacitam conscius urit amor.
Forsitan hunc fato generis redamus amorem,
Et Venus ex latâ gente tributa petit.
Jupiter Europam (prima est ea gentis origo)
Dilexit tauro dissimulante Deum.
Pasiphae mater decepto subito tauro
Enixa est utero crimen onúsque suum.
Perfidus Ægides ducentia filia secutus,
Curva me afugit tecta sororis ope.
En ego nunc, ne fortè parum Minoia credar,
In socias leges ultima gentis eo.
Hoc quoq; fatale est, placuit domus una duabus
Me tua forma capit, capta parente soror.
Thesides, Thesēúsque duas rapuere sorores,
Ponite de nostra bina trophæa domo.
Tempore quo nobis initia est Cerealis Eleusis:
Gnosia me vellem detinuisset humus.
Tunc mihi precipue, nec non tamen ante placebas,
Acer in extermis ossibus hæsit amor.
Candida vestis erat, precincti flore cappilli,
Flava verecundus tinxerat ora rubor
Quemq; vocant aliæ vultū rigidumq; trucemq;
Pro rigido Phædra judice fortus erat.
Sint procul a nobis juvines, ut fœmina comti:
Fine coli modico forma virilis amat.
Te tuus iste rigor, positique sine arte capilli
Et levis egregio pulvis in ore decet.
Sive ferocis equi luctantia cola retorques,
Exiguo flexos miror in orbe pedes.
Seu lentum valido torques hastile lacerto;
Ora ferox in se versa lacertus habet.

Bacchus Eleus in Elea urbe

a Culpam rejicit in fatum ob Veneris & Martis adulterium a Sole indicatum ne fandos amores in omnem Solis progenitem immisit Venus qui Jupiter in taurum versus ex Europ Agenoris filia Minoem genuit. Crate oppidum. b Gnosos Minois regia unde Gnosius.

Sive tenes lato venabula cornea ferro,
Denique nostra juvat, lumina quicquid agis
Tu modo duritiem sylvis depone jugosis
Non sum materia digna perire tua.
Qui juvat incinctæ studia exercere Dianæ
Et veneri numeros eripuisse suos?
Quod caret alterna requie durabile non est,
Hæc reparet vires, fessaque membra levat,
Arcus & arma tuæ tibi sint imitanda Dianæ:
Si nunquam cessas tendere molis erit,
Clarus erat Cephalus sylvis, multæq; per herb
Conciderant illo percutiente feræ:
Nec tamen Auroræ male se prebebat amandu
Ibat ad hunc sapiens a sene diva viro.
Sæpè sub illicibus* Venerem, Cinytaq; creatu
Sustinuit positos quælibet herba duos.
Arsit & Oenides in Mænaliâ Atalantâ:
Illa feræ spolium pignus amore habet.
Nos quoq; jám primum turba numeremur in il
Si venerem tollas, rustica silva tua est.
Ipsa comes veneam, nec me latebrosa movebu
Saxa, nec obliquo dente timendus aper.
Æquora bina suis oppugnant fluctibus Isthmo
Et tenuis tellus audit utrumque mare.
Hic tecum Trœzena colam, Pitheia regna,
Jam nunc & patriâ charior illa meâ est.
Tempore abest, aberítq; diu Neptúnius hero
b Illum Pirithoi detinet ora sui.
Præposuit Theseus (nisi nos manifesta negam
Pirithoum phædræ pirithoùmque tibi.
Nec sola hac ad nos injuria venit ab illo,
c In magnis læsi rebus uterque sumus.
Ossa mei fratris clava perfracta trinodi,
Sparsit humi, b soror est præda relicta feri
Prima e securigeras inter virtute puellas
Te peperit, nati digna favore parens.
Si queras ubi sit; Theseus latus ense peregit,

Lotentia

* Venus adonium Cinyræ filium dilexit.

Salebros

a Theseus Neptuni nepos.
b Pirithous & Theseus numerantur inter quatuor amicorum patriia.
c Minotaurum intelligit.
e Ariadne.
Amazones securi utibantur.

Nec mater tanto pignore tuta fuit.
At nec nupta quidem, tædáque accepta jugali
Cur? nisi, ne caperes regna paterna nothus
Addidit & fratres ex me tibi, quos tamen omneis
Non ego Tollendi causa, sed ille fuit,
O utinam nocitura tibi, pulcherrime rerum,
In medio nixu viscera rupta forent.
I nunc, & meriti lectum reverere parentis,
Quem fugit, & factis abdicat ille suis.
Nec quia privigno videar coitura noverca,
Terruerint animos nomina vana tuos.
Ista vetus pietas, ævo moritura futuro,
Rustica Saturno regna tenente fuit.
Saturnus perijt: perierunt & sua jura,
Sub Jove nunc mundus, jussa sequare Jovis.
Jupiter esse pium statuit quodcunque juvaret,
Et fas omne facit fratri marita soror Ironia
Illa coit firmâ generis juncturâ catenâ,
Imposuit nodos cui Venus ipse suos.
Nec labor est celare (licet) pete munus ab illâ,
Cognato poterit nomine culpa tegi.
Viderit amplexus aliquis, laudabimur ambo:
Dicas privigno fida noverca meo.
Non tibi per tenebras duri referenda mariti
Janua, nec custos decipiendus, erit.
Ut tenuit domus una duos, domus una tenebit,
Oscula aperta dabas, oscula aperta dabis.
Tutus eris mecum, laudémque merebere culpâ
Tu licet in lecto conspiciare meo.
Tolle moras tantúm properatque fœdera junge
Qui mihi nunc sævit, sic tibi parcat amor
Non ego dedignor supplex, humilisque precari.
Heu ubi nunc fastus altáque verba jacent?
Et pugnare diu, nec me summittere culpæ
Certa fui certi si quid haberet amor.
Victa precor, genibúsque tuis regalia tendo
Brachia: quid deceat, non videt ullus amans.

Despu-

jovem in. tielıgit Sol-

*D*epuduit, profugusque pudor sua signa reliquit
  *D*a veniam fassæ, duraque corda doma.
Quod mihi sit genitor qui possidit æquora Minos
  *Q*uod veniant proavi fulmina tota manu:
Quod sit avus radijs frontem valatus acutis,
  *P*urpureo tepidum qui movet axe diem.
Nobilitas sub amore jacet: miserere priorum,
  Et mihi si non vis parcere, parce meis.
Est mihi dotalis tellus Jovis insula Crete:
  Serviat Hipolyto regia tota meo,
Flecte feros animos: potuit corrumpere taurum
  Mater eris tauro sævior ipse truci?

I sane. Per Venerem parcas oro, quæ plurima mecū est
  Sic nunquam, quæ te spernere possit, ames.
Sic tibi secretis agilis *D*ea saltibus absit,
  Slyvaque perdendas præbeat alta feras.
Sic faveant Satyri, montanaque numina Panes:
  Sic cadat adversa cuspide sosus aper.
Sic tibi dent Nemphe quámvis odisse puellas
  Diceris arentem quæ levet unda sitim.
Addimus his precibus lacrymas quoq; verba pre-
  *P*erlegis, & lacrymas finge videre meas. (cantis

In quintam Epistolam argumentum.

Cum Hecuba Cissei filia. & priami Uxor gravida esset, ardentem facem. totam Troiam comburentem se parere somniavit. Teritus itaque Priamus. oraculum consulit, a quo cum axccepisset, oritur filium, qui patriæ esset exitio, cum primum partus ederetur, jussit interfici. Hecuba ecro cum puerum, qui postea paris dictus est pe-Perisset. materna pietate mora, pastoribus regijs clamalendum mandavit. Is autem cum jam adolesceret OEnonem nypham adaama vit, atque ut aliquibus placet, in axorem duxit. Sed cum Juno Palas & Venus, de pulchritudine contenderent propter aureum pomum in quo scriptum erat Dctur Pulchriori a Jeve ad paridis arbitirium remisse sunt, cui cum Juno regnum, Pallas sapientiam, Venus voluptatem & mulierum pulcherimam promisisset. pro Venere sententiam tulir qui deinde a patre cognitus, & ibi gratiam susceptus spartem navigans Helenam Menelai uxorem rapuit eamque Troiam abdoxit. Quod cum OEnone rescivisset hac Epistola de ejus perfidiæ conquerendo Helena Græcis reddi & se recipi suade.

OEnone Paridi.

Multi hæc duo ca ina a se ip titia

Nympha suo Paridi, quamvis suus esse recuset,
  Mittit ab Idæis verba legenda jugis.

PErlegis, an conjux prohibet nova? perlege,
Ista Mycenæà littera facta manu. (non est
Pegasis OEnone, Phrygijs celeberrima sylvis,
Læsa queror de te, si sinis ipse, meo.
Quis Deus opposuit nostris sua numina votis.
Ne tua per maneam, quod mihi crimen obest?
Leniter, ex merito quicquid patiare, ferendũ est
Quæ venit indignè pœna dolenda venit.
Nondum tantus eras, cum te contenta marito,
Edita de magno * flumine Nympha fui.
Qui nunc Priamides (absit reverentia vero)
Servus eras: servo nubere Nympha tuli.
Sepe greges inter requievimus arbore tecti,
Mixtaque cum folijs prebuit herba torum.
Sæpe super stramen, fœnóque jacentibus alto,
Depressa est humili cana pruina casâ.
Quis tibi monstrabat saltus venatibus aptos,
Et tegeret catulos quâ fera rupe suos?
Retia sæpè comes maculis distincta retendi,
Sepe citus egi per juga summa canes.
Incisæ servant à te mea nomina fagi,
Et legor OEnone falce notata tuâ.
Et quantum trunci, tantũ mea nomina crescunt:
Crescite, & in titulos surgite rite meos.
Populus est (memini) fluviali consita ripâ,
Est in qua nostri litera scripta memor.
Popule vive precor quæ consita margine ripe,
Hoc in rugoso cortice carmen habes:
Quum Paris OEnone poterit sperare relictâ,
Ad fontem Xanthi versa recurret aqua.
Xanthe retrò propera, versæq; recurrite lymphæ
Sustinet OEnonen deseruisse Paris.
Illa dies fatum miseræ mihi duxit, ab illâ
Pessima mutati cœpit amoris hyems
Quâ Venus & Juno, sumptisq; decentior armis
Venit in arbitrium nuda Minerva tuum.
Attoniti micuêre sinus, gelidúsque cucurrit,

Ut

dicunt Pegasit Nympha a Posalo fonte.

Sententia dupli ci juxta m que im nix caus am ostendit. In paride beneficia. *xantho

adosenea

A barbo re n Epe stophe, Paidis ca en apost o phe ad xam hu.

Ut mihi narrasti, dura per ossa tremor.
Consului (neque enim modicè terrebar) anúsque
Longevósque senes constitit, esse nefas.
Cæsa abies sectæque trabes, & classe paratâ,
Cærula ceratas accipit unda rates.
Flesti discendens: hoc saltem parce negare,
Præterito magis est iste pudendus amor.
Et flêsti; & nostros vidisti flentis ocellos:
Miscuimus lacrymas mœstus uterque suas.
Non sic appositis vincitur vitibus ulmus,
Ut tua sunt collo brachia vincta meo.
Ah, quoties, cùm te vento querere teneri,
Riserunt comites? illi secundus erat.
Oscula dimissæ quoties repetita dedisti?
Quàm vix sustinuit dicere linguâ, Vale?
Aura levis rigido péndentia lintea malo
Suscitat, & remis eruta canet aqua.
Prosequor infelix oculis abeuntia vela,
Quà licet, & lacrymis humet arena meis.
Utque celer veneas virides Nereidas oro.
Scilicet ut venias in mea damna celer,
Votis ergo meis alij reditura redisti:
Hei mihi! pro dirâ pellice blanda fui.
Aspicit immensum moles nativa profundum,
Mons fuit, æquoreis illa resistit aquis.
Hinc ego prima tuæ [a] cognovi vela carinæ,
Et mihi per fluctus impetus ire fuit.
Dum moror, in summâ fulsit mihi [b] purpura (prorâ.
Pertimui: cultus non erit ille tuus.
Fit propior, teràsque cita ratis attigit aurâ
[c] Fœmineas vidi corde tremente genas.
Non satis id fuerat (quid enim furiosa morabar?)
Hærebat gremio turpis amica tuo.
Tunc flevi, rupique sinus & pectora planxi,
Et se cui madidas ungue rigente genas
Implevique sacram querulis ululatibus Idam:
Illuc has lacrymas in mea saxa tuli.

Paridis discessus.

Mons Sigeus.

a P ospexi

b Purpura Helena.

c Clymena et Aethra a.. Helenæ rapuit Paris,

Sic Helene doleat, desertáque conjuge ploret,
Quæque prior nobis intulit, illa ferat.
Nunc tecū veniunt, quæ te per aperta sequuntur
Æquora, legitimos, destituúntque viros.
At cum pauper eras, armentáque pastor agebas
Nulla nisi Oenone, pauperis uxor erat,
Non ego miror opes : nec me tua regia tangit,
Nec de tot priami dicar ut una nurus,
Non tamen ut Priamus nymphæ socer esse recu-(set,
Aut Hecubæ fuerim dissimulanda nurus.
Dináque sum, & cupio fiere matrona potentis
Sunt mihi, quas possunt sceptra dicere manus
Nec me faginea quod tecum fronde jacebam,
Despice : purpurio sum magis apta toro.
Deníque tutus amor meus est tibi nulla parantur
Bella nec ultrices advenit unda rates.
Tyndaris infestis fugitiva reposcitur armis :
Hoc venit in thalamos dote superba tuos.
Quæ si sit Danais reddenda, vel Hectora fratrem
Vel cum Deiphobo, Polidamanta roga,
Quid gravis Antenor, Priamus quid suadeat ipse
Consule, quies ætas longa magistra fuit,
Turpe rudimentum patriæ præponere raptam
Causa pudenda tua est : justa vir arma movet
Nec tibi si cupias, fidam promitte Lacænam.
Quæ sit in amplexus tam citò versa tuos.
Ut minor Atrides temerati fœdera lecti
Calamat & externo læsus amore dolet.
Tu quoque clamabis, nullâ reparabilis arte,
Læsa pudicitia est : deperit illa semel.
Ardet amore tui, sic & Menelaon amavit :
Nunc jacet in viduo credulus ille toro.
Felix Andromache, certo bene nupta marito,
Uxor ad examplum fratris habenda sui.
Tu levior folijs, tunc cùm sine pondere succi
Mobilibus ventis arida facta cadunt,
Et minus est in te, quàm summa pondus arista

Helena Tyndari Filia ex Leda.

Menelaus, Lacænua Helena regione

Andromache Hectoris conjux

a volant

Quæ

Quæ levis assiduis solibus usta regit.
Hæc tua (nam recolo) quondam germana canebat
Sic mihi diffusis vaticinata comis.
Quid facis OEnone? quid arenæ semina mandas?
Non profecturus littora bobus aras:
Graia juvenca venit quæ te patriámq; domúmq;
Perdat: iô prohibe, Graia juvenca venit.
Dum, licet, obscœnam ponto demergite puppim
Heu quantum phrygij sanguinis illa vehit
Dixerat in cursu famulæ rapuêre furentem:
At mihi flaventes diriguêre comæ.
Ah nimium misere vates mihi versa fuisti!
Possidet en saltus illa juvenca meus.
Sit facie quamvis insignis adultera certe est,
Deseruit patrios hospite capta deos.
Illam de patriâ Theseus (nisi nomine fallor)
Nescio quis Theseus, abstulit arte sua.
A juvine et cupido credatur reddita virgo?
Unde hæc compererim tam benè, quæris? amo.
Vim licet appelles, & culpam nomine velles:
Quæ toties rapta est, prebuit ipsa rapi.
At manet OEnone fallenti casta marito,
Et poteras falli legibus ipse tuis.
Me Satyri celeres (sylvis ego tecta latebam)
Quæsierant rapido turba proterva pede.
Cornigerumque caput pinu precinctus acuta
Faunus in immensis, quà tumet Ida jugis,
Me fide conspicuus Troiæ munitor amavit,
Ille meæ spolium virginitatis habet,
Id quoque luctando, rupi tamen antè capillos
Oráque sunt digitis aspera facta meis.
Nec pretium stupri, gemmas, aurùmq; poposci
Turpiter ingenuum munera corpus emunt.
Ipse ratus dignam, medicas mihi tradidit artes
Admisitque meas ad sua dona manus
Quæcumq; herba potens ad opē radixq; medendi
Utilis in toto nascitur orbe, mea est. (tis

Me miserā, quòd amor non est medicabilis herbis
Destituor prudens artis, ab arte meâ.
Ipse repertor opes, vaccas pavisse *Pheræas*
Dicitur, & nostro saucius igne fuit.
Quod neque graminibus tellus fœcunda creatis,
Nec *Deus* auxilium, tu mihi ferre potes.
Et potes, & merui: dignæ miserere puellæ:
Non ego cum *Danais* arma cruenta fero.
Sed tua sum, tecùmque fui puerilibus annis:
Et tua, quod super est temporis, esse precor.

In sextam Epistolam Argumentum.

Monitus oraculo Pelias Neptuni Filius, tunc illi propinquam fore mortem, cum ei patri sacrificanti aliquis pede nudo sibi superveniret: cui annua sacra pergenti *Jason* Æsonis Filius, ejusque nepos, dimisso in limo Anavri fluvij calceamento, ad sacra properans, altro pede exuto occurrit. Pelias igitur oraculi memor, Jasoni suasit, ut Colchos iret, aureum vellus quæsiturus, sperans illic eum periturum cum audisset opus esse humanis viribus insuperabile, Jason autem veluti magnanimus, expeditionem libenter assumens ac multis Græciæ nobilibus, convocatis, Argo navem ex pegaso Thessaliæ sinu solvens in Lemnon insulam delatus est: ubi cum mulieres viros omnes communi consilio una nocte interemissent, Hypsipyle Thoantis filia, quem sub falsæ mortis simulatione salvaverat, tunc imperium occupabat quæ Jasonem [illegible] hospitio, & le[illegible]o liberalissi[illegible]e excepit Verum jam duobus annis peractis, orantibus sociis, & exigente tempore ut prædictam [illegible] nem perficeret, Hypsipylen prægnan[illegible] Colc[illegible]on navi[illegible]vit, ubi arte Medeæ [illegible]racone [illegible], tauri[illegible] superatis aureum illud vel[illegible] ade[illegible] secum abd[illegible] Hyp[illegible]pyle [illegible]edea[illegible] sibi p[illegible]æl[illegible]tan[illegible] [illegible] la Jasoni de pros[illegible] congratul[illegible] contemptum eius crudeli[illegible] [illegible] [illegible]es execrans, vertere nititur. Postremo in Jasonem et Medeam imprecatur.

Hypsipyle Jasoni.

I[illegible] g[illegible] carinâ
[illegible] ceri[illegible] [illegible]vis.
G[illegible]

Debueram scripto certior esse tuo,
Nam, ne pacta tibi præter mea regna redires,
Cùm cuperes, ventos non habuisse potes.
Quamlibet adverso signetur epistola vento,
Hypsipyle messâ digna salute fui.
Cur mihi fama prior quàm nuncia litera venit?
Isse sacros Martis sub juga panda boves?
Seminibus jactis segetes adolêsse virorum,
Inque necem dextrâ non eguisse tuâ.
Pervigilem spolium pecudis servâsse draconem
Rapta tamen forti vellera fulva manu.
Hæc ego, si possem timidè credentibus ista,
Medea. Ipse mihi scripsit, dicere, quanta forem?
*Recepta Quid queror officium lenti cessasse mariti?
Obsequium, maneo si tua, grande tuli.
Barbara narratur venisse venefica tecum,
In mihi promissi parte * futura tori.
Credula res amor est: utinam temeraria dicar
Criminibus falsis insimulasse virum.
Nuper ab Æmonijs hospes mihi Thessalus oris
Aquo hæc acceperat, Synecdoche. Venerat, & tactum vix benè limen erat,
Æsonides (dixi) quid agit meus? ille pudore
Hæsit, in oppositâ lumina fixus humo.
Protinùs exilui: tunicisque à pectore ruptis,
Vivit an? (exclamo) me quoque fata trahunt.
Vivit, ait, timidùmque mihi jurare coegi:
Vix mihi, teste Deo; credita vita tua est.
Boves æripedes, igni... Utque animus redij, tua facta requirere cœpi,
Rettulit æripedes Martis atâsse boves:
Vipereos dentes in humum pro semine jactos
Et subitò natos arma tulisse viros.
Terrigenas populos civili Marte peremptos,
...evicto serpente. Implêsse ætatis fata diurna suæ.
Divictum serpentem: iterum si vivat Jason
Quærimus: alternant spèsquè timórque fidem.
Singula dum narrat, cursu studióque loquendi,
Detegit ingenio vulnera facta suo.
Heu! ubi pacta fides? ubi connubialia jura?
Fàxque sub arsuros dignior ire rogas?

Non ego sum furtim tibi cognita: pronuba Juno
 Adfuit, & sertis tempora vinctus Hymen.
At mihi nec Juno, nec, Hymen: sed tristis Erinnys
 Prætulit infaustas sanguinolenta faces.
Quid mihi cum Minyis? quid cum Tritonide pinu?
 Quid tibi cum patriâ navità Tiphy meâ?
Non erat hic aries villo spectabilis aureo:
 Non senis Æetæ regia, Lemnos erat.
Certa fui primó (sed me mea fata trahebant)
 Hospita fœmineâ pellere castra manu.
Lemniadesq; viros nimiúmquoq; vincere nôrunt:
 Milite tam forti vita tuenda fuit.
Urbe virum vidi, tectóque animóque recepi,
 Hîc tibi bisque æstas, bisque cucurrit hyems
Tertia messis erat, cum tu dare vela coactus,
 Implêsti lacrymis talia verba tuis.
Abstrahor Hypsipyle, si dent modó fata recursum
 Vir tuus hinc abeó, vir tibi semper ero.
Quod tamen è nobis gravidâ celatur in alvo,
 Vivat, & ejusdem simus uterque parens.
Hactenùs, & lacrymis in falsa cadentibus ora,
 Cætera te memini non potuisse loqui.
Ultimus è socijs sacram conscendis in Argo,
 Illa volat, ventus concava vela tenet.
Cærula propulsæ subducitur unda carinæ,
 Terra tibi, nobis aspiciuntur aquæ.
In latus omne patens turris circumspicit undas;
 Huc feror, & lacrymis ora sinúsque madent.
Per lacrymas specto, cupidæque faventia menti
 Longiús assueto lumina nostra vident.
Adde preces castas, immistaque vota timori,
 Nunc quoque te salvo persoluenda mihi.
Vota ego persolvam? votis Medea fruetur?
 Cor dolet, atque irâ mistus abundat amor,
Dona feram templis? vivum quòd Jasona perdam;
 Hostia pro damnis concidet icta meis?
Non equidem secura fui: semperque verebar,
 Ne pater Argolicâ sumeret urbe nurum.
Argolicas timui: nocuit mihi barbara pellex,

Iason vert Arg

Non exp[illegible]

Nec [illegible] carmine movit,

[illegible] falce metit.

Illa [illegible] deducere lunam

Nititur, [illegible] audere Solis equos.

Illa [illegible] aquas obliquáque flumina sistit,

Illa loco sylvas, vivaque saxa mover:

Per tumulos errat sparsis discincta capillis,

Certáque de tepidis colligit ossa rogis.

Devovet absentes, simulacraque cerea fingit,

Et miserum tenues in jecur urget acus.

Et quæ nescierim meliùs, malè quæritur herbis

Moribus & formâ conciliandus amor.

Hanc potes amplecti, thalamóque relictus in uno

Impavidus somno nocte silente frui?

Scilicet ut tauros, ita te, juga ferre coëgit,

Quâque feros angues, te quoque mulcet ope.

Adde, quód ascribi factis procerúmque tuísque

Se facit, & titulo conjugis uxor obest.

Atque aliquis *Peliæ* de partibus, acta venenis

Imputat, & populum, qui sibi credat, habet.

Non hæc Æsonides, sed filia * Phasias Æetæ,

Aurea Phryxææ terga revellit ovis.

Non probat Alcimede mater tua, consule matrem,

Non pater, à gelido cui venit axe nurus.

Illa sibi à Tanais, *S*cythicæque paludibus undæ

Quærat, & à patriâ Phasidis usque virum.

Mobilis Æsonide, vernáque incertior aura,

Cur tua polliciti pondere verba carent?

Vir meus hinc ièras, cur non meus inde redisti?

Sim reducis conjux, sicut euntis eram.

Si te nobilitas, generosáque nomina tangunt,

En ego Minoo nata Thoante feror.

Bacchus avus, Bacchi conjux redimita corona

Præradiat stellis signa minora suis.

Dos tibi Lemnos erit, terra ingeniosa colenti,

Me quoque jam tales inter habere potes.

Nunc etiam peperi: gratare ambobus Jason,

Dulce mihi gravidæ fecerat auctor anus

[Margin notes:] Medeam veneficio, & magica arte accusat.

* Nobilis Colchorum fluvius.

Feilx in numero quoque sum, prolemq; gemellam
Pignora Lucina bina favente dedi.
Si quæras, cui sint similes, cognosceris illis:
Fallere non nôrnnt, cætera patris habent.
Legatos quos pené dedi pro matre ferendos:
Sed tenuit cœptas sæva noverca vias.
Medeam timui: plus est Medea novercâ: Adsyrtu Medea fratem
Medeæ faciunt ad scelus omne manus.
Spargere quæ fratris potuit lacerata per agros
Corpora, pignoribus parceret illa meis? Colchis pro Colchicis.
Hanc tamen, ô demens, Colchisque ablate venenis
Diceris Hypsipyles præposuisse toro.
Turpiter illa virum cognovit adultera virgo,
Me tibi, teque mihi, tæda pudica dedit.
Prodidis illa patrem, rapui de cæde Thoanta:
Deseruit Colchon, me mea Lemnos habet.
Quid referam? scelerata piam si vincit, & ipso
Crimine dotata est, emeruitque virum?
Lemniadum facinus culpo, non miror Jason,
Quæ libet iratis ipse dat arma dolor.
Dic age, si ventis, ut oportuit actus iniquis,
Intrâsses portus túque coméſque meos: Interrogatio cum stomacho * nempe.
Obviáque exissem fœtu comitata gemello,
Hiscere * nonne tibi terra roganda foret?
Quo vultu natos, quo me scelerate, videres?
Perfide quo pretio, quâ nece dignus eras?
Ipse quidem per me tutus sospéque fuisses:
Non quia tu dignus, sed quia mitis ego.
Pellicis ipsa meos implêssem sanguine vultus,
Quosque veneficijs abstulit illa suis.
Medeæ Medea forem, quód si quis ab alto
Justus adest votis Juppiter ipse meis. su nub
Quod gemit Hypsipyle, lecti quoq; succuba nostri
Mœreat, & leges sentiat ipsa suas.
Utque ego destituor conjux matérque duorum,
A totidem natis orba sit illa viro.
Nec malé parta diu teneat, pejúsque relinquat:
Exulet, & toto quærat in orbe fugam.
Quàm fratri germana fuit, miseróque parenti

Filia: tam natis, tam sit acerba viro.
Cum mare, cū terras consumpserit, aëra tantet
Erret inopes, expes, cæde cruenta suā.
Hæc ego conjugio fraudata Thoantias oro:
Vivite devoto nupáque virque toro.

In septimam Epistolam argumentum.

Troia a Græcis eversa, Æneas Anchisæ & Vene filius, raptis ab incendio secum Penatibus, vigin navibus mare conscendit. Qui tempestate vexat magna parte maris pererrata, in Libyam quidem dela tus est. Ubi tunc Dido, ut Virgilius finxit. Be filia, & Sichæi Herculis sacerdotis uxor, ex Tyr urbe profecta. Frat is Pygmalionis: qui incuntu ma itum ob eius divitias, interemerat, & sævitia & ava itiam fugiens, u bem novam Carthaginem co debat; a qua Æneas cu n sociis liberalissime suscep tus et amatus cum ea concubuit. Verum, cum Me curii monitu in Italiam sibi ab oraculo promissam na vigare cogeretur, Dido præsentiens (veluti quæ arde tissimo amoris flagrabat incendio) illum a navigan aut saltem differendi proposito revocare tentans, po multas tandem frustra effusas preces, ad eum mori bunda scripsit, quem noverat mortis causam præbuiss

Dido Æneæ.

De morte deliberasse comparatione indicat.

Sic, ubi fata vocant, udis abjectus in herbis.
Ad vada Mæandri concinit albus olor.
Nec, quia te nostra sperem prece posse moveri
Alloquor: adverso movimus ista Deo,
Sed meriti famam, corpúsque, animúmq; pudicum
Cum malé perdiderim, perdere verba leve est
Certus es ire tamen, miserámque relinquere Dido
Atque ijdem venti vela, fidémque ferent.
Certus es Ænea cum fœdere solvere naves, [*] fugienda
Quæque ubi sint nescis, Itala regna sequi.
Nec nova Carthago, nec te crescentia tangunt
Mœnia, nec sceptro tradita summa tuo.
Facta fugis, *facienda petis, quærenda per orbe
Altera, quæsita est altera terra tibi.

Ut terrā invenias, quis eam tibi tradet habendam
  Quis sua non notis arva tenenda dabit?
Alter habendus amor tibi restat, & altera Dido:
  Quámque iterum fallas, altera danda fides.
Quando erit, ut condas instar Carthaginis urbem
  Et videas populos altus ab arce tuos?
Omnia si veniant, nec te tua vota morentur,
  Unde tibi, quæ te sic amet, uxor erit?
Uror, ut inducto ceratæ sulphure tædæ:
  Ut pia fumosis addita thura * rogis.
Æneásque oculis semper vigilantibus hæret,
  Æneámque animo noxque diésque refert:
Ille quidem male gratus, & ad me munera surus
  Et quo, si non sim stulta, carere velim.
Non tamen Æneam, quamvis malè cogitet, odi;
  Sed queror infidum, questáque pejus amo.
Parce Venus nurui: durúmque amplectere fratrem
  Frater Amor: castris militet ille tuis.
Aut ego, quæ cœpi (neque enim dedignor) amare
  Materiam curæ præbeat ille meæ.
Fallor, & ipsa mihi falso jactatur imago,
  Matris ab ingenio dissidet ille suæ.
Te lapis & montes, innatáque rupibus altis
  Robora, te sævæ progenuêre feræ.
Aut mare, quale vides agitare nunc quoque ventis
  Quó tamen adversis fluctibus ire paras.
Quó fugis? obstat hyems, hyemis mihi gratia prosit
  Aspice ut eversas concitet Eurus aquas.
Quod tibe malueram, sine me debere procellis?
  Justior est animo ventus & unda tuo.
Non ego sum tanti, quod non meditaris inique,
  Ut pereas, dum me, per freta longa fugis.
Exerces pretiosa odia, & constantia magno,
  Si, dum me fugias, est tibi vile mori.
Jam venti ponent, stratâque æqualiter undâ,
  Cæruleis Triton per mare curret equis.
Tu quoque cum ventis utinam mutabilis esses,
  Et nisi duritiâ robora vincis, teris.
Quid? si nescires, insana quid æquora possent.

* [illegible]

Inconstantia amantium.

Triton Neptuni filius & tubicen.

Expertæ passi ve

Expertæ

Expertæ toties jam malé credis aquæ ?
Ut pelago suadente eitam retinacula solvas:
Multa tamen latus tristia pontus habet,
Nec violâsse fidem tentantibus æquora prode
Perfidiæ pœnas exigit ille locus.
Præcipuè cùm læsus amor, quia mater amorum
Nuda Cytheriacis edita fertur aquis.
Perdita ne perdam timeo, noceámve nocenti,
Neu bibat æquoreas naufragus hostis aquas.
Vive, precor, si te meliùs quam funere perda
Tu potius lethi causa ferêre mei.
Finge, agè, te rapido (nullum sit in omine ponde
Turbine deprendi, quid tibi mentis erit ?
Protinus occurrent falsæ perjuria linguæ,
Et Phyrgiâ Dido fraude coacta mori.
Conjugis ante oculos deceptæ stabit imago
Tristis, & effusis sanguinolenta comis.
Quicquíd id est, totum metui, concedite, dicei
Quæque cadent, in te fulmina missa putes.
Da breve sævitiæ spatium, pelagíque tuæque,
Grande moræ pretium, tuta futura via est.
Nec mihi tu * parcas, puero parcatur Julo, * cusa
Te satis est titulum mortis habere meæ.
Quid puer Ascanius? quid dij meruére Penati
Ignibus ereptos obruet unda Deos?
Sed neq; fers tecum, nec quæ mihi perfide jacta
Presserunt humeros sacra, patérque tuos,
Omnia mentiris: neque enim tua fallere lingua
Incipit à nobis, primãque plector ego.
Si quæras, ubi sit formosi mater Jüli, Creusa
Occidit à duro sola relicta viro,
Hæc mihi narrabas, at me movêre merentem
Illa minor culpâ pœna futura meâ est. (nem
Nec mihi mens dubia est, quin te tua numina da In Æneam promerita
Per mare, per terras, septima jactat hyems.
Fluctibus ejactum tutâ statione recepi,
Vixque bene audito nomine, regna dedi.
His tamen officijs utinam contenta fuissem,
Et mihi concubitûs fama sepulta foret.

Illa

Illa dies nocuit, qua nos declive sub antrum
Cæruleus subitis compulit imber equis.
Audieram voces, Nymphas ululasse putavi,
Eumenides fatis signa dedêre meis.
Exige, læse Pudor, pœnas violate * Sichæo,
Ad quem (me miseram!) plena pudoris eo.
Est mihi marmoreâ sacratus in æde Sichæus,
Oppositæ frondes, velleràque alba tegunt. Sichal.
Hinc ego me sensi noto quater ore citari,
Ipse sono tenui dixit, Elisa veni. Elisa Dido dicta est prioni nomine.
Nulla mora est, venio * quandã tibi debita conjux: * veni.
Sum tamen admissi tarda pudore mei.
Da veniam culpæ, decepit idoneus auctor,
Invidiam noxæ detrahit ille meæ.
Diva parens, seniórque pater, pia sarcina nati,
Spem mihi mansuri ritè dedêre viri.
Si fuit errandum, causas habet error honestas,
Adde fidem, nulla parte pigendus erit.
Durat in extremum, vitæque novissima nostræ
Prosequitur fati, qui fuit ante, tenor.
Occidit * in terras conjux mactatus ad aras,
Et sceleris tanti præmia frater habet. * Inter suos
Exul agor, cineresque viri, patriàmque relinquo,
Et feror in duras, hoste sequente, vias,
Applicor ignotis, fratríque elapsa, fretóque,
Quod tibi donavi, perfide, littus emo.
Urbem constitui, lateque patentia fixi
Mœnia, finitimis invidiosa locis.
Bella tument, bellis peregrina & fœmina tentor,
Vixque rudes portas urbis, & arma paro.
Mille procis placui, qui in me coiêre, querentes
Nescio quem thalamis præposuisse suis.
Quid dubitas vinctam Getulo tradere Iarbæ?
Præbuerim sceleri brachia nostra tuo Getulia Afri.
Est etiam frater, cujus manus impia poscit
Respergi nostro sparsa cruore viri.
Pone Deos, & quæ tangendo sacra profanas,
Non benè cœlestes impia dextra colit.
Si tu cultor eras elapsis igne futurus,

Pœnitet

Pœnitet elapsos ignibus esse Deos.
Forsitan & gravidam Dido, scelerate, relinq
Pársque tui lateat corpore clausa meo.
Accedet fatis matris miserabilis infans,
Et nondum nati funeris auctor eris.
Cúmque parente suâ frater morietur Jüli,
Pœnáque connexos auferet una duos.
Sed jubet ire Deus: vellem vetuisset adire,
Punica nec Teucris pressa fuisset humus.
Hoc duce, nempe Deo, ventis agitaris iniqui
Et teris in rapido tempora longa freto.
Pergama vix tanto tibi erant repetenda lab
Hectore si vivo quanta fuêre, forent.
Non patrium Simoënta petis, sed Tybridis u
Nempe ut pervenias, quo cupis, hospes
Utque latet, refugitque tuis abstrusa carinis,
Vix tibi continget terra petita seni.
Hos populos potius in dotem, ambage* rem
Accipe, & advectas Pygmalionis opes.
Ilion in Tyriam transfer felicius urbem,
Inque loco Regis * sceptraque sacra tene.
Si tibi mens avida est belli, si quærit Jülus,
Unde suo partus Marte triumphus eat:
Quem superet (ne quid desit) prebebimus hos
Hic pacis leges, hic locus arma capit.
Tu modò per patrem, fraternaque tela sagit
Pérque fuge comites, Dardana sacra Deos
Sic superunt quoscumque tuâ de gente repor
Mars ferus, & damni sit modus ille tui.
Ascaniùsque suos feliciter impleat annos,
Et senis Anchisæ molliter ossa cubent.
Parce precor domui, quæ se tibi tradit habend
Quod crimen dicis præter amâsse meum?
Non ego sum Phthiâ, magnisque oriunda Myc
Nec steterant in te virque patérque meus.
Si pudet uxoris, non nupta sed hospita dicar
Dum tua sit Dido, quidlibet esse feret.
Nota mihi freta sunt Afrum tangentia littus
Temporibus certis dántque negantque via

Per Ironiam Æneæ discessum Mercurio imputat

*Remota

*Sceptra Meravs.

Phthia; est urbs Thessaliæ, a qua Achilles phthius dicitur.

Cu

m dabit aura viam, præbebis carbasa ventis:
Nunc levis ejectam continet alga ratem.
mpus ut observem, manda mihi, certius ibis:
Nec te, si cupias, ipsa manere sinam.
t socij requiem poscunt, laniatáque classis
Postulat exiguas semire fecta moras.
ro meritis, & si qua tibi debebimus ultra,
Prospe conjugij tempora parva peto.
m freta mitescunt&amor dum temperat usum
Fortiter ediscam tristia posse pati.
n minus, est animus nobis effundere vitam,
In me crudelis non potes esse diu.
spicias utinam, quæ sit scribentis imago,
Scribimus, & gremio Troicus ensis adest.
que genas lacrymæ strictū labuntur in ensem
Qui jam pro lacrymis sanguine tinctus erit.
uam benè conveniunt fata tua munera nostro:
Instruis impensâ nostra sepulchra brevi.
ec mea nunc primum feriuntur pectora telo,
Ille locus sævi vulnus amoris habet.
nna soror, soror Anna meæ malé conscia culpæ,
Jam dabis in cineres ultima dona meos.
ec consumpta rogis inscribar Eliso Sicæi:
Hoc tamen in tumuli marmore carmen erit.
æbuit Æneas & causam mortis, & ensem,
Ipsa sua Dido concidit usa manu.

Hypallage

Per commiserationem apostrophe. Didonis Epitaphium.

n octavam Epistolam argumentum.

Hermione Menelai & Helenæ filia, a Tyndaro avo aterno, cui domum commendarat Menelaus, dum et ad Troiam Oresti Agamemnoni & Clytemnestræ lio disponsata est. quam etiam Menelaus hujusce inscius Pyrrho Achillis filio ante Troiam promisit; ui tandem reversus Hermionen rapuit. Sed cum yrrhi connubium maximo odio haberet, & Orestem amaret clam per nuncium monuit facile se posse a yrrhi vinculis liberari. Quod quidem et assecuta Orestes post Ægisthi matrisque cædem furore

purgatus

purgatus, Pyrrho in templo Apollinis inte- eam recepit.

ALloquor Hermione nuper fratrèmq; vi-
Nunc fratrem: nomen conjugis alter
Pyrrhus Achilleides, animosus imagine
Inclusam contra jusque, piúmque tenet.
Quod potui, tenui, ne non invita tenerer,
Cætera fœmineæ non valuêre manus
Quid facis Æacide, non sum sine vindice,
Hæc tibi sub Domino, Pyrrhe, puella su
Surdior ille freto clamantem nomen Oresti
Traxit inornatis in sua tecta comis.
Quid gravius captâ Lacedæmone serva tulis
Si raperet Graias barbara turba nurus?
Parciús Andromachen vexavit Achaia vi
Cum Danaus Phrygias ureret ignis opes.
At tu, cura mei si te * pia tangit, Oreste,
Injice non timidas in tua jura manus.
An, si quis rapiat stabulis armenta reclusis
Arma feras? rapta conjuge, lentus eris
Sit socer exemplo nuptæ repetitor adempt
Cui pia militiæ causa puella fuit.
Si socer ignavus vacuâ * stertisset in aula,
Nupta foret Paridi mater, ut antè fuit.
Non tu mille rates, sinuosáque vela parabi
Nec numerum Danai militis: ipse veni.
Sicquoq; eram repetenda tamē, nec turpe m
Aspera pro charo bella tulisse toro.
Quid? quod avus nobis idem Pelopeïus At
Et si non esses vir mihi, frater eras.
Vir precor uxori, frater succurre sorori:
Instant officio nomina bina tuo
Me tibi Tyndareus vitâ gravis auctor & an
Tradidit: arbitrium neptis habebat avus.
At pater Æacidæ promiserat, inscius acti,
Plus quoque, qui prior est ordine, possit a
Cum tibi nubebam, nulli mea tæda nocebat
Si jungar Pyrrho, tu mihi læsus eris
Et pater ignoscet nostro Menelaus amori,
Suc

verba Hermiones ad Pyrrhum.

Regio pro Persona.

* Nunc

* Sedisset

Tyndarus avus maternus Hermiones.

Succubuit telis præpetis ipse Dei. Cupido,
Quem sibi permisit, genero permittet amorem,
Proderit exemplo mater amata suo.
Tu mihi quod matri pater, es: quas gesserat olim
Dardanius partes, advena, Pyrrhus agit.
Ille licet patrijs sine fine superbiat actis,
Et tu, quæ referas facta parentis, habes.
Tantalides omneis, ipsumque regebat Achillem,
Hic pars militiæ, dux erat ille ducum.
Tu quoq; habes proavū Pelopē Pelopisq; parentē:
Si mellius numeres, à Jové quintus eris.
Nec virtute cares: arma invidiosa tulisti:
Sed tu quid faceres? induit illa patrem,
Materia vellem fortis meliore fuisses.
Non lecta est operi, sed data causa tuo.
Hanc tamen implêsti, juguloq; Ægisthus aperto
Tecta cruentavit, quæ pater ante tuus.
Increpat Æacides, laudémque in crimina vertit,
Et tamen aspectus sustinet ille meos.
Rumpor, & ora mihi pariter cū mente tūescunt:
Pectoráque inclusis ignibus usta dolent.
Hermione coram quisquàmne objecit Oresti?
Nec mihi sunt vires, nec ferus ensis adest.
Flere licet, certè flendo diffundimus iram,
Perque sinus lacrymæ fluminis instar eunt.
Has semper solas habeo, semperque profundo:
Hument incultæ fonte perenne genæ.
Hoc generis fatum, quod nostros errat in annos,
Tantalides omnes apta rapina sumus.
Non ego fluminei referam mendacia cygni,
Nec querar in plumis delituisse Jovem.
Quà duc porrectus longè freta distinet Isthmos,
Vecta peregrinis a Hippodamia rotis.
b Castori Amyclæo & Amyclæo Polluci.
Reddita Mopsopiâ Tyndaris urbe soror.
Tyndaris Idæo trans æquora ab hospite rapta,
Argolicas pro se vertit in arma manus.
Vix equidem memini, memini tāen, omnia luctus
Omnia solliciti plena timoris erant.

a Pelope curuli certamine Hippodamiæ conjugio potitus est.

b Versus licentiosus a Mopsopia Attica urbe a Mopso rege.

Flebat avus, flebátque soror. fratresq; gem
Orabat superos Leda, suúmque Jovem.
Ipsa ego non longos etiam tunc scissa capill
Clamabam, sine me, me sine mater abis?
Nam conjux aberat ! ne non Pelopeia cre
Ecce Neoptolemo prædda parata fui,
Pelides utinam vitâsset Apolinis arcus:
Damnaret nati facta proterva pater,
Nec quondã placuit, nec nunc placuisset Ach
Abductâ viduũ m conjuge flere virum.
Quæ mea cœlesteis injuria fecit iniquos?
Quódve mihi miseræ fidus obesse querar?
Parva meâ sine matre fui, pater arma ger
Et duo cùm vivant, orba duobus eram.
Non tibi blanditias primis, mea mâter, in a
Incerto dictas ore puella tuli.
Non ego captavi brevibus tua colla lacertis,
Nec gremio sedi sarcina grata tuo.
Nec cultûs tibi cura mei, nec pacta marito,
Intravi thalamos matre parente, novos.
Obvia prodiêram reduci tibi (vera fatebor
Nec facies nobis nota parentis erat.
Te tãen esse Helenã, quod eras pulcherrima,
Ipsa requirebas, quæ tua nata foret.
Pars hæc una mihi, conjux bene cessit Ore
Hic quoque (ni pro se pugnent) ademptus
Pyrrhus habet captam reduce & victore pa
Manus & hoc nobis diruta Troia dedit.
Cùm tamen altus equis Titan radiantibus i
Persfruor infelix liberiore malo.
Nox ubi me thalamis ululantẽ, & acerba, ge
Condidit, in mœsto procubuíque toro.
Pro somno, lacrymis oculi funguntur ob
Quaque licet fugio, sicut ab hoste, viro.
Sæpè malis stupio, rerúmque oblita, lociq
Ignatâ tetigi Scyria membra manu.
Utque nefas sensi, malè corpora tacta reli
Et mihi pollutas credor habere manus,
Sæpe Neoptolemi pro nomine, nomen O

Ad matrem apostrope.

In hoc tantum felix quod Orestem maritum nacta sit.

Exit, & errorem vocis, ut omen amo.
Per genus infelix oro, generisque parentem,
Qui freta, qui terras, & sua regna quatit.
Per patris ossa tui, patrui mihi, quæ tibi debent,
Quòd se sub tumulo fortiter ulta jacent.
Aut ego præmoriar, primóque extinguar in ævo,
Aut ego Tantalidæ Tantalis uxor ero.

In nonam Epistolam Argumentum.

Herculem *Iupiter* ex Alcumena, sub forma Amphitryonis mariti oppressa, tribus noctibus in unam junctis genuit: quem Eurystheus Rex Mycenarum Iunonis astutia, ut sic ille periret, ad arduos labores incitavit. Sed cum robore corporeo atq; ingenio valeret semper victor evasit. Inter quos *Acheloum*, Ætoliæ fluvium in varias sese vertentem figuras, ob Deianiræ conjugium in taurum tandem conversum debellavit. Et profecto quamvis reliqua monstra viriliter superaverit, amori muliebri succubuit. Nam cum Eurytus Rex Oechaliæ Iolen filiam sibi promissam denegasset, urbe capta, & Euryto occiso. *Iolen* obtinuit: cujus amore ita cæcatus est, ut ea jubente leonis spolium & clavam deposuerit, *&*, quod turpius est, inter Ioles pedissequas cultu fœmineo indutus, nere non erubuerit. Et deniq; quicquid prius sub Omphale Lydiæ Regina, ex qua genuerat *Lamum*, tolleraverat, ex sub Iole perpessus est. Cum igitur Deianira Oenei Regis Calydoniæ filia, ejus uxor illum tam incelebri amore captum resciivisset ex voluntate adversariorum factum vituperans, ad eum scripsit ponit autem illi ante oculos, egregia illa sua prima facinora: ut comparatione in famiam apertiorem faciat. Sed cum inter scribendum accepisset nuncium de Herculis calamitate ob vestem Nessi Centauri sanguine intoxicatam a se missam, in qua vim revocandi ab alienis amoribus inesse credebat, id enim Nessus illi in trajectu Eveni fluvij suaserat, cum ab Hercule sagitta Lerneo veneno infecta confossus esset, gravissimo dolore compressa facinus suum purgando, ut non ultro, sed ut illum in sui amore retineret, fecisse videatur, de suspendio deliberat.

Deianira Herculi.

MIttor ad Alciden à conjuge conscia mentis
Litera, si conjux Deianira tua est.
Gratulor Oechaliam titulis accedere nostris:

Taxat Herculem quod non respondeat spei.

Victorem victæ succubuisse queror.
Fama pelasgiadas subitò pervenit in urbes
Decolor, & factis inficianda tuis.
Quem nunquam Juno, seriésque immensa labori
Fregerit, huic Iolen imposuisse jugum.
Hoc velit Eurystheus, velit hoc germana Tonāti
Lætaque sit vitæ labe noverca tuæ.
At non ille venis, cui nox (si creditur) una
Non tanti, ut tantus conciperere, fuit.
Plus tibi quam Juno nocuit: Venus, illa premend
Sustulit; hæc humili sub pede colla tenet.
Respice vindicibus pacatum viribus orbem,
Quà latam Nereus cærulus ambit humum.
Se tibi pax terræ, tibi se toto æquora debent:
Implêsti meritis Solis utramque domum.
Quod te laturum est, coelum prius ipse tulisti:
Hercule supposito sidera fulsit Atlas.
Quid nisi notitia est misero quæsita pudori,
Si cumulas stupri facta priora notâ?
Tene ferunt geminos pressisse tenaciter angu
Cum tener in cunis jam Jovi dignus eras?
Coepisti meliùs quàm desinis; ultima primis
Cedunt; dissimiles hic vir, & ille puer.
Quem non mille feræ, quem non Sthenelejus hosti
Non potuit Juno vincere vincit amor.
At bene nupta feror, quia nominor Herculis uxo
Sic que socer rapidis qui tonot altus equis,
Quàm malè inæquales veniunt ad aratra juven
Tam premitur magno conjuge nupta mino
Non honor est, sed onus, species læsura ferente
Si qua voles aptè nubre, nube pari.
Vir mihi semper abest, & conjuge notior hosp
Monstráque terribiles persequitúrque feras
Ipsa, domo viduâ, votis operata pudicis
Torqueor, infesto ne vir ab hoste cadat.
Inter serpentes, aprósque, avidósque leones
Jactor, & hæsuros cerna per ossa canes.
Me pecudum fibræ, simulacráque inania somn
* Omniaque arcanâ nocte petita movent,

Orientem et occidentem intelligit.

Species pro dignitate.

Ab arte auspiciana pathos
* Ominaq;

Aucup

Aucupor infelix incertæ murmura famæ:
Spéque timor dubiâ: spésque timore cadit.
Mater abest, queritúrque Deo placuisse potenti,
Nec pater Amphitryon, nec puer Hyllus adest.
Arbiter Eurystheus iræ Junonis iniquæ
Sentitur nobis, iraque * longa Deæ est. lenta
Hæc me ferre parum est, peregrinos addis amores
Et mater de te quælibet esse potest.
Non ego a Partheniis temeratam vallibus Augen,
Nec referam partus, Ormeni Nympha, tuos.
Nec tibi crimen erunt Teuthrantia turba sorores
Quarum de populo nulla relicta tibi est.
Una recens crimen * referetur adultera nobis,
Unde ego sum Lydo facta noverca Lamo.
Mæander, toties qui terris errat in iisdem,
Qui lapsas in se sæpe retorquet aquas,
Vidit in Herculeo suspensa monilia collo,
Illo, cui cœlum sarcina parva fuit.
Non puduit forteis auro cohibere lacertos.
Et solidis gemmas apposuisse toris?
Nempe sub his animam pestis Nemeæa lacertis,
Eddit, unde humerus tegmina lævus habet.
Ausus es hirsutos mitrâ redimire capillos:
Aptior Herculeæ populus alba comæ.
Nec te Mæoniâ, lascivæ more puellæ,
Incingi zonâ dedecuisse pudet?
Non tibi succurrit crudi Diomedis imago,
Efferus humanâ qui dape pavit equos?
Si te vidisset cultu Busiris in illo,
Huic victor victo nempe pudendus eras.
Detrahat Antæus duro redimicula collo,
Ne pigeat molli succubuisse viro.
Mæonias inter calathum tenuisse puellas
Diceris, & dominæ pertimuisse minas.
Non * pudet, Alcide, victricem mille laborem,
Rasilibus calathis imposuisse manum?
Crassáque robusto deducis pollice fila,
Æquáque formosæ pensa rependis heræ.
Ah quoties, digitis dum torques stamina duris,

a Parthenius mons Arcadiæ, virginibus illic veneratus.
* deferetur
* fugis

Prævalidæ fusos comminuêre manus.
Diceris infelix, scuticæ tremefactus habenis,
Ante pedes dominæ pertimuisse minas.
Eximijs pompis præconia summa triumphi,
Factáque narrabas dissimulanda tibi.
Scilicet immanes elisos faucibus hydros,
Infantem nudâ dilaceràsse manu.
Ut Tegeæus aper cupressifero Erymantho
Incubat, & vasto pondere lædit humum.
Non tibi Threïcijs affixa penatibus ora,
Non hominum pingues cæde tacenter equ
Prodigiúmque triplex armenti dives Iberi
Geryones, quamvis in tribus unus erat.
Inque canes totidem trunco digestus ab uno
Hydra Cerberus, implicitis angue minante comis
Anteus Quæque redundabat foecundo vulnere serpens
Centauri. Fertilis, & damnis ditior ipsa suis.
Quique inter lævumque latus, dextrumq; lacer
Pergrave compressâ fauce pependit onus.
Et malè confisum pedibus, formáq; bimembris
Pulsum Thessalicis agmen equestre jugis.
Hæc tu Sidonio potes insignitus amictu
Dicere? num cultu lingua retenta silet?
Sidon urbs Se quoque Nympha tuis ornavit Jardanis arm
Phœniciæ Es tulit è capto nota tropæa viro.
ubi opti- I nunc, tolle animos, & fortia facta recense,
ma inficie Quod tu non esses jure, vir illa fuit.
batur pur- Quâ tanto minor es, quantò te, maxime rerum
pura. Quàm quos vicisti, vincere majus erat.
Illi procedit rerum mensura taurum,
Cede bonis, hæres laudis amica tuæ est.
O pudor! hirsuti costis exuta leonis,
Aspera texerunt vellera molle latus.
Falleris, & nescis, non sunt spolia ista leonis,
Sed tua, túque feræ victor es, illa tui.
Foemina tela tulit Lernæis atra venenis,
Ferre gravem lana vix satis apta colum.
Instruxitque manum clava domitrice ferarum
Vidit & in speculo conjugis arma sui.

Ha

Hæc tamen audieram, licuit non credere famæ,
En venit ad sensus mollis ab aure dolor.
Ante meos oculos adducitur advena pellex,
Nec mihi quæ patior; dissimulare licet.
Non sinis averti, mediam captiva per urbem
Invitis oculis aspicienda venit.
Non venit incultis captarum more capillis,
Fortunam vultus fassa tegendo suos.
Ingreditur latè multo spectabilis auro,
Qualiter in Phrygiâ tu quoque cultus eras,
Dat vultum populo sublimis: ut Hercule victo,
OEchaliam vivo stare parente putes.
Forsitan expulsâ Ætolide, Deianira,
Nomine deposito pelicis, uxor erit.
Eurytidos Ioles, atque insani Alcidæ
Turpia famosus corpora jungit Hymen.
Mens fugit admonitu, frigusque perambulat artus
Et jacet in gremio languida facta manus.
Me quoq; cum multis, sed me sine crimine amasti
Ne pigeat, pugnæ bis tibi causa fui.
Cornua flens legit rapidis Achelous in undis,
Truncáque limosâ tempora mersit aquâ.
Semivir occubuit vi, Lerniferóque veneno
Nessus, & infecit sanguis equinus aquas.
Sed quid ego hæc refero? scribenti nuncia venit
Fama, virum tunicæ labe perire meæ.
Hei mihi quid feci? quo me furor egit amantem?
Impia quid dubitas Deïanira mori?
An tuus in media conjux lacerabitur Oetâ?
Tu sceleris tanti causa superstes eris?
Et quid adhuc habeo facti, cur Herculis uxor
Creder? conjugij mors mea pignus erit.
Tu quoque cognosces in me, Meleagre, sororem,
Impia quid dubitas Deïanira mori?
Heu devota domus, solio sedet * acrior alto,
Oenea desertum * nuda senecta premit.
Exulat ignotis Tydeus germanus in oris,
Alter fatali vivus in igne fuit.
Exigit ferrum sua per præcordia mater

solen intelligit.

Tyrinthium ubi Deianira degebat Patronymicum a patria.

* Agrius
* longe

Impia

Impia quid dubitas Deianira mori;
Deprecor hoc unum per jura sacerrima le
Ne videar thalamis insidiata tuis.
Ad interitum jam ituo, suos salutat.
Nessus,ut est avidem percussus arundine pe
Hic, dixit, vires sanguis amoris habet,
Illita Nessæo misi tibi texta veneno :
Impia quid dubitas Deianira mori ?
Jámq; vale seniórque pater, germanáque Go
Et Patria, & patriæ frater adempte mea
Tu quoq; lux oculis hodierna novissima nos
Virque (sed, ô possis!) & puer Hylle, vi

In decimam Epistolam argumentum.

Minos jovis et Europe Filius Cretensis Re Androgenm Filium ab Atheniensibus dolose occ illos tandem post acria bella coegit, ut sibi p penderent, quot annis pueros septem et totidem gines mittere, ut Minotauro, quem arte Dedali siphae ex tauro genuerat, dum ejus maritus M cum Atheniensibus bellum gereret, devorandi t rentur. Cum vero sors Theseo contigisse Ariadne edoctus est, quonam pacto interfecto M tauro, ex labyrintheis ambagibus egrederetur, bunda regens tenui vestigia filo, ut ait Catullus. seus autem Creta cum Ariadne et Phaedra disc in Naxon insulam delatus est, ubi a Baccho mo et Ariadnen relinqueret, qui Dei timore perc dum altissimo somno pressam animadverteret p lam demisit. quum primum igitur experge fact hanc epistolam scripsit, in qua de crudelitate titia Thesei, ac beneficiorem ingratitudine conqu cum post multas lamentationes, et querelas rog ut navem ad se flectat.

Ariadne Theseo.

ILla relecta feris etiam nunc, improbe. Th
Vivit, & hæc æqua mente tulisse velis?
Mala in ... [illegible] na non habent.
Mitius inveni, quàm te, genus omne feran
Credita non ulli quam tibi, pejus eram.
Quæ legis, ex illo, Theseu, tibi littore mitto,
Unde tuam sine me vela tulere ratem,

Inquo me somnúsque meus malè prodidit & tu,
    Proh facinus! somnis insidiate meis.
Tempus erat, vitreâ qúo primum terra pruina
    Spargitur, & tectæ fronde queruntur aves:
Incertum vigilans, * a somno languida movi
    Thesea prensuras semisopita manus. * an,
Nullus erat referoq; manus, iterúmq; retento,
    Pèrque torum moveo brachia : nullus erat.
Excussêre metus somnum, conterrita surgo,
    Membráque sunt viduo præcipitata toro.
Protinus adductus sonuerunt pectora palmis,
    Utque erat è sumno turbida, rapta coma est.
Luna fuit, specto si quid nisi littora cernam;
    Quod videant oculi, nil nisi littus habent.
Nunc huc, nunc illuc, & utroque sine ordine
    Alta puelares tardat arena pedes. (curro
Intereà toto clamanti littore. Theseu,
    Reddebant nomèn concava saxa tuum.
Et quoties ego te, toties locus ipse vocabat,
    Ipse locus miseræ ferre vollebat opem.
Mons fuit, apparent frutices in vertici rari,
    Nunc scopulus raucis pendet adesus aquis:
Ascendo vires animus dabat, atque ita latè
    Æquora prospectu metior alta meo.
Inde ego. nam ventis quoq; sum crudelibus usa,
    Vidi præcipiti carbasi tensa Noto.
Aut vidi aut certè quia me vidisse putavi,
    Frigidor glacie, semianimísque fui.
Nec languêre diu patitur dolor, excitor illo,
    Exitor, & summâ Theseâ voce voco.
Quò fugis? exclamo, scelerate revertere Theseu.
    Flecte ratem, numerum non habet illa suum.
Hoc ego quod voci deerat, plangore replebam,
    Verbera cum verbis mista fuêre meis.
Si non audires, ut saltem cernere posses,
    Jactatæ latè signa dedêre manus.
Candidáque imposui longe velamina virgæ,
    Silicet oblitos admonitura mei.
Jám oculis ereptus eras, tunc denique flevi,

Torquerant molles antè dolore genæ.
Quid potiùs, facerent, quàm me mea lumina fl
Postquam desierant vela videre tua? (e
Aut ego diffusis erravi sola capillis,
Qualis ab Ogygio concita Baccha Deo.
Aut mare prospiciens in saxo frigida sedi,
Quamque lapis sedes, tam lapis ipse fui.
Sæpe torum repeto, qui nos aceperat ambos,
Sed non acceptos exhibiturus erat.
Et tua, quæ possum, pro te vestigia tango,
Stratàque, quæ membris intipuerêre suis.
Incumbo, lacrymisque toro manante profusi
Pressimus, exclamo te duo, redde duos.

Adjectum postrop [illegible]

Venimus huc ambo, cur non discedimus amb
Perfide pars nostri, lectule. major ubi est
Quid faciam? quò sola ferar? vacat insula cu
Non hominum video, non ego facta bo
Omne latus terræ cingit mare navita, nusquam
Nulla per ambiguas pupis itura vivas.
Finge dare comitésq; mihi ventosq; ratémque
Quid sequar accessus terra paterna negat,
Ut rate felici pacata per equora labar,
Temperet & ventos Æolus: exul ero.
Non ego te Crete, centum digesta per urbe
Aspiciam, puero cognita terra Jovi,
Nam pater, & tellus justo regnata parenti,
Prodita sunt facto nomina chara meo.

* Victor periphrasis Labyrinthi.

Cùm tibi ne * victus tecto morerêre recurvo,
Quæ regerent passus, produce fila dedi.
Tu mihi dicebas, Per ego ipsa pericula jur
Te fore, dum nostrum vivit uterque, mea
Vivimus, & non sum, Theseu, tua, si modo vi
Fœmina, per juri fraude sepulta viri.
Me quoq; quâ fratrem mactasses, improbe cla
Esset, quam dederas, morte soluta fides.
Nunc ego non tantū quæ sum passura record
Sed quæcunque potest ulla relicta pati.
Occurrunt animo pereundi mille figuræ:
Mórsq; minus pœnæ, qúam mora mortis hab

Ji

Jam jam venturos aut hâc, aut suspicor illac,
Qui lanient avido viscera dente lupos,
Forsitan & fulvos tellus alit ista leones,
Quis scit an hæc sævas insula Tigres habet?
Et freta dicuntur magnas expellere phocas,
Quis vetat & gladios per latus ire meum?
Tantum ne religer durâ captiva catenâ,
Neve traham servâ grandia pensa manu?
Cui pater est Minos, cui mater filia Phœbi,
Quodque magis memini, quæ tibi facta fui.
Si mare, si terras, porrectáque littora vidi,
Multa mihi terræ, multa minantur aquæ.
Cœlum restabat, timeo simulacra Deorum:
Destituor rapidis præda cibúsque feris.
Sive colunt, habitántque viri, diffidimus illis,
Externos didici læsa timere viros.
Viveret Androgeos utinam, nec facta * luisses
Impia, funeribus, Cecropi terra tuis.
Nec tua mactâsset nodoso stipite, Theseu,
Ardua, parte virum, dextera parte bovem.
Nec tibi, quæ reditus monstrarent, fila dedissem,
Fila per adductas sæpè recepta manus.
Non equidem miror, si stat victoria tecum,
Stratáque Cretæam bellua stravit, humum.
Non poterant figi precordia ferrea cornu:
Ut te non tegeres pectore tutus eras.
Illuc tu silices, illuc adamanta tulisti,
Illîc, qui silices These vincat, habes.
Crudeles somni quid me tenuistis inerem?
At semel æternâ nocte premenda fui.
Vos quoque crudeles venti, nimiúmque parati,
Flaminàque in lacrymas officiosa meas.
Dextra crudelis, quæ me, fratrémque necavit,
Et data poscenti, nomen inane, fides
In me jurarunt somnus, ventúsque, fidésque:
Prodita sum causis, & una puella tribus,
Ergo ego nec lacrymas matris moritura videbo
Nec, mea qui digitis lumina condat erit?
Spiritus infelix peregrinas ibit in auras,

Quamvis nec leones nec tigres habeat insula naxos aptetamen ut fœmina dubitat.

* tulisses

Ad somnos et ventos apostrophe

Nec

Nec positus artus unget amica manus.
Ossa super fiabunt volucres in humata marina
Hæc sunt officijs digna sepulchra meis.
Ibis Cecropios portus ; patriáque receptus,
Cum steteris turbæ celsus honore tuæ.
Et benè narratis letum taurique virique,
Sectáque per dubias saxea tecta vias:
Me quoque narrato * solam telure relictam,
Non ego sum titulis surripuenda tuis.
Nec pater est Ægeus,nec tu Petheiodos Æthr
Filius, anctores saxa, fretúmque tui.
Dij facerent, ut me summâ de puppe videres
Movisset vultus moesta figura tuos.
Nunc quoq; non oculis,sed quâ potes aspice men
Hærentem scopulo, quem vaga pulsat aqua.
Aspice demissos lugentis more capillos,
Et tunicas lacrymis, sicut ad imbre graveis
Corpus, ut impulsæ segetes Aquilonibus horr
Literàque articulo pressa trimenti labat.
Non te per meritum (quoniam malè cess
Dedita sit facto gratio nulla meo. (ado
Sed nec poena quidem, si non ego causa salut
Non tamen est, cur tu sis mihi causa necis
Has tibi plangendo lugubria pectora lassas,
Infelix tendo transfretra longa manus.
Hos tibi qui superant, ostende mœsta capill
Per lacrymas oro, quas tua facta movent,
Flecte ratem, Theseu versòque relabore ven
Si prius occidero, tu tamen ossa feres.

* Sola.

Ex Æthra Pirthei filia natus est Theseus.

Solita deprecatione epistolam claudit.

In nudecimam epistolam argumentum.

Macareus et Canace, Æoli regis ventorum f
cum turpiter se amarent, et consanguinitatis p
te tu cui culpam tegentes concumberent. Canac
lium pepesit, quem dum clam e regia per
tricem emitteret, ut altretur, infelix infans suo
gitu se avo prodidit, qui filiorum incensus scel
innocuum infnatem jussit canibus ex poni, et
saitellite Canacæ gladium misit, quo illa
meritis ... : quo se inter focisse cred

Sed prius, quam moreretur Marcareo qui jam in templum Apollinis Delphici aufugerat, hac epistola casum suum narravit, illum precando, ut expositi infantis ossa legat, et una cum suis urna componat.

Canace Macareo.

Æolis Æolidæ, quam non habet ipsa, salutem
Mittit, & armata verba notata manu.
Si qua tamen cæcis errabunt scripta lituris,
Oblitus à dominæ cæde libellus erit.
Dextra tenet calamum, strictum tenet altera ferrum,
Et jacet in gremio charta soluta meo.
Hæc est Æolides fratri scribentis imago,
Sic videor duro posse placere patri.
Ipse necis cuperem nostræ spectator adesset,
Authorisque oculis exigeretur opus.
Ut ferus est, multóque suis truculentior Euris,
Spectaret siccis vulnera nostra genis.
Scilicet est aliquid cum sævis vivere ventis:
Ingenio populi convenit ille sui.
Ille Noto, Zephyróque, & Sithonio Aquiloni
Imperat, & pennis, Eure proterve, tuis.
Imperat, heu ventis, tumida non imperat iræ,
Possidet & vitijs regna minora suis.
Quid juvat admotam per avorum nomina cœlo,
Inter cognatos posse referre Jovem?
Non minus infestum, funebria munera, ferrum,
Fœminea teneo non mea tela, manu?
O utinam, Macareu, quæ nos conjunxit in unum,
Venisset leto serior hora meo.
Cur unquam plus me frater, quam frater, amâsti?
Et tibi (non debet quod soror esse) fui?
Ipsa quoque incalui, qualémque audire solebam?
Nescio quem sensi corde repente Deum.
Fugerat ore color, macies obduxerat artus,
Sumebant minimos ora coacta cibos.
Nec somni faciles, & nox erat annua nobis.
Et gemitum nullo læsa dolore dabam.
Nec cur hoc facerē, poterā mihi reddere causā;

Lebetsa pro ... mela

... ...

Janitus ... vus ... ces. ... cum ... sit.

Nec noram quid amans esset, at illud eram.
Prima malum nutrix animo præsensit anili:
*P*rima mihi nutrix, Æoli, dixit, amas.
Erubui, gremióque pudor dejecit ocellos,
Hæc satis in tacita signa fatentis erant.
Jámque tumescebant vitiati pondere ventris,
Ægraque furtivum membra gravabat onus.
Quas mihi nō herbas, quæ nō medicāina nutrix
Attulit? audaci supposuí que manu?
Ut penitus nostris (hcc te celavimus unum)
Visceribus crescens excuteretur onus.
Ah nimium vivax admotis restitit infans
Artibus, & tectus tutus ab hoste fuit.
Jam novies erat orta soror pulcherrima Phœbi,
Denáque luciferos Luna premebat equos.
Nescia, quæ faceret subitos mihi causa dolores
Et rudis ad partus, & nova miles eram.
Nec tenui vocem: quid (ait) tua crimina prodis
Oraque clamantis conscia pressit anus.
Quid faciam infelix? gemîtus dolor edere cogit
Sed timor, & nutrix, & pudor ipse vetant.
Continuo gemitus, elapsáque verba reprendo,
Et cogor lacrymas combibere ipsa meas.
Mors erat ante oculos, & opem Lucina negabat (Lucina Dea partus.)
Et grave (si morerer) mors quoq; crimen erat
Cum superincumbens scissa tunicaque comáque
Pressa refovisti pectora nostra tuis.
Et mihi, vive soror, soror, ô charissima, dixti,
Vive, nec unius corpore perde duos.
Spes bona det vires, fratri nam nupta futura es:
Illius, de quo mater, & uxor eris.
Mortua (crede mihi) tamen ad tua verba revixi
Et positum est uteri crimen, onusque mei.
Quid tibi grataris? medea sedet Æolus aula:
Crimina sunt oculis surripienda patris.
Frondibus infantem, ramisque albentis olivæ,
Et levibus vittis, sedula celat anus.
Fictáque sacra facit, dicitque precantia verba, (Facinus cognitum a patre.)
Dat populus sacris, dat pater ipse viam.

Jam prope limen erat, patrias vagitus ad aures
Venit,& indicio proditur ille suo.
Eripit infantem, mentitaque sacra revelat Compa-ratio.
Æolus, insanâ regia voce sonat.
Ut mare fit tremulum,tenui cum stringitur aura,
Ut quatitur tepido fraxina virga Noto:
Sic mea vibrari pallentia membra videres,
Quassus ab imposito corpore lectus erat.
Irruit, & nostrum vulgat clamore pudorem,
Et vix a misero continet ore manus.
Ipsa nihil,præter lacrymas, pudibunda profudi,
Torpuerat gelido lingua retenta metu.
Jamque dari parvum canibúsq;avibusq;nepotem
Jusserat,in solis destituíque locis.
Vagitus dedit ille miser, sensisse putares,
Quâque suum poterat voce rogabat avum.
Quid mihi tunc animi, credis,germane, fuisse?
* Tu potes ex animo colligere ipse tuo:
Cum mea me coram sylvas inimicus in altas
Viscera montanis ferret edenda lupis. * Nam
Exiêrat thalamo. tunc demum pectora planxi,
Contigit inque meas unguibus ire genas.
Interea patrius vultu mœrente satelles Satelles
Venit, & îndignos edidit ore sonos. Canacæ
Æolus hunc ensem mittit tibi (tradidit ensem) renunciat
Et jubet ex merito scire quid iste velit. patris mandata.
Scimus, & utemur violento fortiter ense,
Pectoribus condam dona paterna meis.
His mea muneribus genitor connubia donas?
Hæc tua dote, pater, filia dives erit? Ap pa-
Tolle procul decepte faces Hymenæe maritas, rem Ad
Et fuge turbato tecta nefanda pede. Hymen-
Ferte faces in me, quos fertis Erinnyes aræ, um.
Ut meus ex isto luceat igne rogus.
Nubite felices, Parca meliore, sorores,
Admissi memores sed tamen este mei.
Quid puer admisit tam paucis editus horis?
Quo læsit facto vix bene natus avum?
Si potuit meruisse necem, meruisse putetur:

Ah miser admisso plectitur ille meo!
Nate dolor matris, rapidarum præda ferarum,
Hei mihi natali dilacerate tuo.
Nate parum fausti miserabile pignus amoris,
Hæc tibi prima dies, hæc tibi summa fuit.
Non mihi te licuit lacrymas perfundere justis,
In tua non tonsas ferre sepulchra comas.
Non superincubui, non oscula frigida carpsi:
Diripiunt avidæ viscera nostra feræ.
Ipsa quoq; infantis cum vulnere persequar umbras,
Nec mater fuero dicta, nec orba diu.
Tu tamen, ô frustra miseræ sperate sorori
Sparsa precor nati collige membra tui
Et refer ad matrem, socióque impone sepulchro,
Urnáque nos habeat quam libet arcta duos.
Vive memor nostri, lacrymasq; in funere funde,
Neve reformida corpus amantis amans.
Tu (rogo) projectæ nimium mandata sororis
Perfer, mandatis perfruar ipsa patris.

In duodecimam Epistolam argumentum.

Cum florida Juventute & forma valeret Jason, quum primum Colchon attigit, a Medea Aetæ Colchorum Regis & Hecatis filia, recepta est, & amatus habitaque conjugij sponsione, illum edocuit, quo modo pacto in optatam deveniret prædam. Aureo igitur Vellere rapto, clam cum Medea fugam arripuit. Quos cum sequeretur Aeta, illa Absyrti fratris, quem secum ducebat, membra dispersit, ut ira patrem ossa filij legentem, remoraretur: & sic incolumes in Thessaliam tandem devenerunt, ubi Aesonem Jasonis patrem, annis jam decrepitum, in robustiorem ætatem reduxit. Medea præterea in Peliæ mortem suas filias armavit: fingens enim ei juventutem restituere velle, quemadmodum Aesoni fecerat, filiabus persuasit, ut omnem sanguinem frigidum atque veterem, cultellis exhaurirent, ut novum atque floridum posset infundere. Quod cum fecissent Puellæ, statim expiravit Pelias. Jason vero, seu criminis enormitate, seu ex alia causa Medeam repudiavit, & Creusam Creontis Regis Corinthiorum filiam in uxorem assumpsit. Furibunda igitur Medea ad Jasonem scripsit, ingratitudinem in eo expostulando, præsentemque ultionem, nisi recipiatur, minitando.

Medea Jasoni.

EXul inops, contempta novo *Medea* marito
Dicit, an à regnis tempora nulla vacant:
At tibi Colchorum (memini) Regina vacavi,
Ars mea cum peteres ut tibi ferret opem.
Tunc quæ dispensant mortalia fata sorores,
Debuerant fusos evoluisse tuos,

Tunc

Tunc potui Medea mori bene: quicquid ab illo
Produxi vitæ tempore, pœna fuit.
Hei mihi, cur nunquam juvenilibus acta lacertis,
Phryxeam petijt Pelias arbor ovem?
Cur nunquam Colchi Magnetida vidimus Argo?
Turbáque Phasiacam Graia bibistis aquam,
Cur mihi plus æquo flavi placuêre capilli?
Et decor, & linguæ gratia ficta tuæ?
Aut saltem (in nostris quoniā nova puppis arenas
Venerat, audaces attuleràtque viros)
Isset anhelatos non præmedicatus in ignes
Immemor Æsonides, oráque adunca boum:
Semina jecisset, totidem & sumpsisset & hostes,
Ut caderet cultu cultor ab ipse suo.
Quantum perfidiæ tecum, scelerate, perisset?
Dempta forent capiti quam mala multa meo?
Est aliqua ingrato meritum exprobare voluptas:
Hac fruar, hæc de te gaudia sola feram.
Jussus inexpertam Colchos advertere puppim,
Intrâsti patriæ regna beata meæ.
Hoc illic Medea fui, nova nupta quod hic est,
Quàm pater est illi, tam mihi dives erat.
Hic Ephyren bimarem, Scythiâ tenus ille nivosâ,
Omne tenet Ponti qua plaga læva jacet.
Exipit hospitio juvenes Æeta Pelasgos,
Et premitis pictos corpora Graia toros.
Tunc ego te vidi; tunc cœpi scire, quis esses:
Illa fuit mentis prima ruina meæ.
Ut vidi, ut perij, nec notis ignibus arsi,
Ardet ut ad magnos pinea tæda deos.
Et formosus eras, & me mea fata trahebant:
Adstulerant oculi lumina nostra tui.
Perfide sensisti: quis enim bene celat amorem?
Eminet indicio prodita flamma suo,
Dixerat interea tibi Rex, ut dura ferorum
Insolito premeres vomere colla boum.
Martis erant tauri plus quàm per cornua sævi,
Quorum terribilis spiritus ignis erat.
Ære pedes solidi, prætentáque naribus æra.

Clotho Lachesis et Atropos,

Officia commendando Creusa creonti filiam cum fecit.

Nigra per afflatus hæc quoque facta suos.
Semina præterea populos genitura juberis
Spargere devota lata per arva manu
Qui peterent natis secum tua corpora telis:
Illa erat agricolæ messis iniqua suo,
Lumina custodis succumbere nescia somno,
Ultimus est, aliqua decipere arte, labor.
Dixerat Æetes, mœsti consurgitis omnes,
Mensáque purpureos deserit alto toros,
Quàm tibi tunc longè regnum dotale Creusæ,
Et socer, & magni nata Creontis erat?
Tristis abis, oculis abeúntem prosequor udis,
Et dixit tenui murmure lingua, Vale.
Ut positum thalamo tetigi malè saucia lectum,
Acta est per lacrymas nox mihi, quanta fuit.
Ante oculos taurique meos, segetésque nefandæ,
Ante meós oculos pervigil anguis erat. (rem
Hinc amor, hinc timor est: ipsũ timor auget amo-
Mane erat, & thalamo chara recepta soror.
Disjectámque comas: aversaque in ora jacentem
Invenit, & lacrymis omnia plena meis.
Orat opem Minyis, petit altera, & altera habebit
Æsonio juvenì, quod rogat illa, damus.
Est nemus: & piceis, & frondibus illicis atrum
Vix illuc radiis Solis adire licet,
Sunt in eo (fuerant certe) delubra Dianæ,
Aurea barbarica stat Dea facta manu.
Nescio àn exciderint mecũ loca: venimus* illuc
Orsus es infido sic prior ore loqui.
Jus tibi: & arbitrium, nostræ fortuna salutis
Tradidit, inque tuâ est vitaque morsq; manu
Pêrdere posse sat est, si quem juvat ista potestas
Sed tibi servatus glori major ero.
Per mala nostra precor, quorũ potes esse levãen
Per genus, & nomen cuncta videntis avi.
Per triplices vultus arcanáque sacra Dianæ,
Et si forte aliquos gens habet ista deos.
O virgo miserere mei, miserere meorum.
Effice me meritis tempus in omne tuum.

Draco pervigil. Calliope soror. Synecdoche.

Templum Dianæ. *ambo.

Sol Medeæ avus.

Diana tripilici vultu depingebatur.

Quod si fortè virum non dedignare pelasgum,
(Sed mihi tam facileis unde, meosque Deos?)
Spiritus ante meus tenueis vanescat in auras,
Quam thalamo, nisi tu, nupta sit ulla meo.
Conscia sit Juno sacris præfecta maritis,
Et *Dea*, marmoreâ cujus in æde sumus.
Hæc animum, & quota pars *etiam movere puellæ *hæc.
Simplicis, & dextræ dextera juncta meæ.
Vidi etiam lacrymas, an & est pars fraudis in illis?
Sic citó sum verbis capta puella tuis.
Jungis, & æripedes inadusto corpore tauros,
Et solidam jusso vomere findis humum.
Arva venenatis pro semine dentibus imples.
Nascitur & gladios scutáque miles habens.
Ipsa ego, quæ dederam medicamina, pallida sedi,
Cúm vidi subitos arma tenere viros:
Donec terrigenæ (facinus miserabile) fratres
In se constrictas conseruêre manus
Pervigil ecce draco squamis crepitãtibus horrens
Sibilat, & torto pectore verrit humum.
Dotis opes ubi erant? ubi erat tunc regia conjux?
Quique maris gemini distinet isthmos aquas?
Illa ego, quæ tibi sum nunc denique barbara facta,
Nunc tibi sum pauper, nunc tibi visa nocens.
Flammea subduxi medicato lumina somno,
Et tibi, quæ raperes vellera, tuta dedi.
Proditus est genitor, regnum patriámque reliqui,
Munus, in exilio * quodlibet esse, tuli. *quod licet.
Virginitas facta est peregrini præda latronis,
Optima cum charâ matre relicta soror.
At te non fugiens sine me, germane, reliqui. Fratrem Absyrcam interfecisse dolet.
Deficit hoc uno litera nostro loco.
Quod facere ausa mea est, non audet scribere, (dextra,
Sic ego, sic tecum dilaceranda fui.
Nec tamẽ extimui (quid enim post illa timerem?)
Credere me pelago fœmina, jamque nocens.
Numen ubi est? ubi dij? meritas subeamus in alto
Tu fraudis pœnas, credulitatis ego.
Compressos utinam Symplegades elisissent,

Nostráque

Nostràque adhærerent ossibus ossa tuis.
Aut nos Scylla rapax canibus misisset edendos:
Debuit ingratis Scylla nocere viris.
Quæque vomit totidē fluctus, totidémq; resorbet,
Nos quoque Trinacriæ supposuisset aquæ.
Sospes ad Æmonias, victórq; reverteris urbes:
Ponitur ad patrios aurea lana Deos.
Quid referam Peliæ natas pietate nocentes?
Cæsáque virgineâ membra paterna manu?
Ut culpent alij, tibi me laudare necesse est,
Pro quo sum toties esse coacta nocens.
Ausus es, ô! (justo desunt sua verba dolori)
Ausus es Æsoniâ dicere, cede domo.
Jussa domo cessi, natis comitata duobus,
Et, qui me sequitur semper, amore tui.
At subitò nostras ut Hymen cantatus ad aures
Venit, & accenso lampades igne micant:
Tibiaque effudit socialia carmina vobis,
At mihi funestâ flebiliora turbâ:
Pertimui, nec adhuc tantum scelus esse putabam
Sed tamen in toto pectore frigus erat.
Turba ruunt, & Hymen clamant, Hymenæè frequē
Quo propior vox est, hoc mihi pejus erat: (tam
Dive si flebant servi, lacrymâsque tegebant:
Quis vellet tanti nuncius esse mali?
Me quoque quicquid erat, potiùs nescire juvaba
Sed tanquam scirem, mens mea tristis erat.
Cùm minor é pueris jussu, studióque Videndi,
Constitnit adgeminæ limina prima foris,
Hinc mihi, mater abi, pompā pater (inquit) Iaso
Ducit, & adjunctos aureus urget equos.
Protinus abscissâ planxi mea pectora veste,
Tuta nec à digitis ora fuêre meis
Ire animus mediæ suadebat in agmina turbæ,
Raptàque compositis demere serta comis:
Vix me continui, quin sic laniata capillos
Clamarem, meus est, injicerèmque manus!
Læse pater gaude, Colchi gaudete elicti:
Inferias umbræ fratris habete mei.

Synecdoche. Pathos à gaudio.

Desero

Deseror amissis regno, patriáque, domóque,
  Conjuge, qui nobis omnia solus erat.
Serpentes igitur potui, taurósque furenteis,
  Unum non potui perdomuisse virum.
Quæque feros repuli doctis medicatibus ignes,
  Non valeo flammis effugere ipsa meas.
Ipsi me cantus, artésque, herbæque relinquunt,
  Nil *Dea*, nil Hecates sacra potentis agunt.
Non mihi gratia dies, noctes vigilantur amaræ,
  Nec tener in misero pectore somnus adest.
Quæ me non possum, potui sopire draconem:
  Utilior cuivis, quàm mihi, cura mea est.
Quos ego servavi pellex amplectitur artus
  Et nostri fructus illa laboris habet.
Forsitan, & stultæ dum te jactare maritæ
  Quæris, & injustis auribus apta loqui:
In faciem morésque meos nova crimina fingis;
  Rideat, & vitijs læta sit illa meis.
Rideat, & Tyrio jaceat sublimis in ostro,
  Flebit, & ardores vincet adusta meos.
Dum ferrum, flãmæque aderunt, succúsque veneni
  Hostis Medeæ nullus inultus erit.
Quód si forté preces præcordia ferrea tangunt,
  Nunc animis audi verba minora meis.
Nam tibi sum supplex, quod tu mihi sæpe fuisti:
  Nec moror ante tuos procubuisse pedes.
Si tibi sum vilis, comuneis respice natos:
  Seviet in partus dira noverca meos.
Et nimium similes tibi sunt, & imagine tangor,
  Et quoties video, lumina nostra madent.
Per superos oro, per avitæ lumina flammæ,
  Per meritum, & natos pignora nostra* tuos,
Redde torum, pro quo tot res insana reliqui,
  Adde fidem dictis, auxiliúmque refer.
Non ego te implore contra taurósque, virósque,
  Utque tua serpens victa quiescat ope:
Te peto, quem merui, quem nobis ipse dedisti:
  Cum quo sum pariter facta patente parens.
Dos tibi sit quæris? campo numeravimus illo,

Quid

Dea Proserpina. Hecate Persæ filia credulissima quæ Aconito patrem interemit.

* duos

Syneræsis

Quid tibi laturo vellus arandus erat.
Aureus ille aries villo spectabilis aurea,
Dos mea, quam, dicam si tibi Redde, neges.

Sisyphus Creontis pater.

Dos mea, tu sospes, dos est mea Graia juventu
I nunc, Sisyphias, improbe, confer opes.
Quod vivis, quod habes nuptā, socerùmq; potent

Eclipsis indignatione apta

Hoc ipsum ingratus quod potes esse, meum e
Quos quidē actutum. Sed quid prædicere pœna

Actutum confestim

Attinet? ingentes parturit ira minas.
Quò feret ira, sequar, facti fortasse pigebit,
Et piget infido consuluisse viro.
Viderit ista Deus qui nunc mea pectora vers
Nescio quid certe mens mea majus agit.

In XIII. *Epistolam Argumentum.*

Protesilaus Iphicli filius ad Troiam quadraginta navibus, ut Homorus, navigans, cum cæteris Græcis Aulide portu Bœotiæ tempestatem clausus est. Quod dum intellexisset Laodamia Acasti Laodathea filia atque ejus uxor fincere maritum amans, multis so nijs solicitata hanc epistolem ad eum scripsit: qua suadet ut o'm memor- a belli periculis abstineat. Datum enim Græcis furat respo sum- eum qui primus ex classe in terram Trojanorum descendis periturum: At Protesilaus magnanimus primus in terram descend & ab Hectore occisus est.

Laodamia Protesilao.

MIttit, & optat amansquo mittitur ire, salu
Æmonis Æmonio Laodamia viro.

Aulide pro Aulidi Servio teste.

Aulide te fama est vento retinente morari,
Ah, me cùm fugeres, hic ubi ventus erat?
Tunc freta debuerant vestris obsistere remis:
Illud erat sævis utile tempus aquis.
Oscula plura viro mandatàque plura dedissem
Et sunt quæ volui dîcere plura tibi.
Raptus es hinc præceps: & qui tua vela vocar
Quem cuperunt nautæ, non ego, ventus er
Ventus erat nautis aptus, non aptus amanti,
Solvor ab amplexu, Protesilaë tuo.
Lingaque mandantis verba imperfecta reliqu
Vix illud potui dicere triste. Vale.
Incubuit Boreas, arreptáque vela tetendit,
Jamque meus longè Protesilaus erat.
Dum potui spectare virum, spectare juvabat,
Sùm

Súmque tuos oculos usque secuta meos.
Ut te non [illegible] ua vela videre,
Vela [illegible].
At postq[illegible] vidi;
Et quec [illegible]
Lux qu[illegible]
St[illegible]
Vix [illegible]
V[illegible]
O[illegible]
[illegible]
U[illegible] dolores,
[illegible] ordit amor.
Nec mihi [illegible] præbere capillos:
Nec libet aurat[illegible]e tegi.
Ut quas pampineâ tetigisse bicorniger hasta
Creditur, huc illuc, quà furor egit, eo.
Conveniunt matres Phylaceides, & mihi clamant
Indue regales Laodamia sinus.
Scilicet ipsa geram saturatas murice vestes?
Bella sub Illiacis mœnibus ille gerat?
Ipsa comas pectam, galeâ caput ille prematur?
Ipsa novas vestes? dura vir arma ferat?
Quo possum squalore tuos imitata labores,
Dicar & hæc belli tempora tristis agam.
Dux Pari Priamide damno formose tuorum,
Tam sis hostis iners, quam malus hospes eras.
Aut te Tænariæ faciem culpasse maritæ,
Aut illi vellem displicuisse tuam.
Tu, qui pro raptâ nimiùm, Menelae, laboras
Hei mihi, quàm multis flebilis ultor eris!
Dij precor à nobis omen removete sinistrum,
Et sua det rudici vir meus arma Jovi.
Sed timeo: quotiésque subit miserabile bellum,
More nivis lacrymæ Sole madentis eunt.
Ilion, & Tenedos, Simoisque & Xanthus & Ida
Nomina sunt ipso penè timenda sono.
Nec rapere ausurus, nisi se defendere posset,
Hospes erat: vires noverat ille suas.

A cultus negligentia pathos Bacchus cornibus effingitur ob orationem quam fervor vini inducit.

Ad Paridem apostrophe

Protesilaus pedem in limine offensio dimen [illegible]

Venerat,

Tendus insula contra Troiam.

Venerat, ut fama est, multo spectabilis auro,
Quique suo Phrygias corpore ferret opes:
Classe virisq; potens, per quæ fera bella geruntur
Et sequitur regni pars quota quemque sui.
His ego te victam consors Ledæa gemellis
Suspicor: hæc Danais posse nocere puto.
Hectora nescio quem, timeo Paris Hectora dixit
Ferrea sanguinea bella movere manu.
Hectora; quisquis is est, si sum tibi chara caveto
Signatum hoc memori pectore nomen habe.

ad Helenam.

Hunc ubi vitâris, alios vitare memento,
Et multos illic Hectoras esse puta.
Et facito ut dicas, quoties pugnare parabis,
Parcere me jussit Laodamia sibi,
Si cadere Argolico fas est sub militi Troiam
Te quoque non ullum vulnus habente cadat.
Pugnet & adversos tendat Menelaus in hostes.
Ut rapiat Paridi, quam Paris ante sibi,
Irruat, & causâ, quam vincat, vincit & armis
Hostibus è mediis nupta petenda viro est.
Causa tua est dispar, tu tantum vivere pugna
Inque pios dominæ posse redire sinus.
Parcite Dardanidæ de tot, precor, hostibus uni
Ne meus ex illo corpore sanguis eat,
Non est, quem deceat nudo concurrere ferro,
Sævaque in oppositos pectora ferre viros.
Fortius ille potest multo qui pugnat amore,
Bella gerant alij, Protesilaus amet.
Hunc, fateor, volui revocare, animusq; ferebat
Substitit auspicij lingua timore mali.

apprefero. phepathes auge. tur.

Cum foribus velles ad Troiam exire paternis
Pes tuus offenso limine signa dedit.
Ut vidi, ingemui: tacitoque in pectore dixi
Signa reversuri sint, precor, ista viri.

Pepum offensiones mala ferebant præsagia.

Hæc tibi nunc refero, ne sis animosus in armis
Irritos in ventos hic timor omnis eat.
Sors quoque, nescia quem, facta designat iniq
Qui primus Danaûm Troada tangit humum
Infelix quæ prima virum lugebat ademptum

Dij faciant, ne tu strenuus esse velis.
Inter mille rates tua sit millesima puppis,
Jamque fatigatas ultima verset aquas.
Hoc quoque præmoneo, de nave novissimus exi,
Non est quò, properes terra paterna tibi.
Cum venies, remoque move velóque carinam,
Inque tuo celerem littore siste gradum.
Sive latet Phœbus, seu terris altior extat,
Tu mihi luce dolor, tu mihi nocte venis.
Nocte tamen quàm luce magis: nox grata puellis
Quarum suppositus colla lacertus habet.
Aucupor in lecto mendaces cœlibe somnos,
Dum careo veris, gaudia falsa juvant.
Sed tua cur nobis pallens occurrit imago?
Cur venit a verbis multa querela tuis?
Excutior somno, simulacraque noctis adoro,
Nulla caret fumo Thessalis ara meo.
Thura damus, lacrymasq; superq; sparsa relucent,
Ut solet affuso surgere flamma mero.
Quando ego te reducem cupidis amplexa lacer-
Languida lætitiâ solvat ab ipsa meâ? (tis;
Quando erit, ut lecto mecū bene junctus in uno,
Militiæ referas splendida facta tuæ?
Quæ mihi dum referes, quamvis audire juvabit,
Multa tamen rapies oscula multa dabis.
Semper in his aptè narrantis verba resistunt:
Promptior est dulci lingua * refrere morâ.
Sed cum Troia subit, subeunt ventique fretúmq;
Spes bona solicito victaque timore cadit.
Hoc quoque, quod venti prohibent exire carinas,
Me movet, invitis ire paratis aquis.
Quis velit in patriam vento prohibente reverti?
A patriâ pelago vela vetante datis.
Ipse suam non præbet iter Neptunus ad urbem
Quo ruitis? vestras quisque redite domos.
Quo ruitis Danai? ventos audite vetantes:
Non subiti casus, numinis ista mora est.
Quid petitur tanto, nisi turpis adultera, bello?

Futurum Protesilai interitum præsagit.

* retenta

Dum licet, Inachiæ vertite vela rates.
Sed quid ego hæc revoco? revocantis omen abesto
Blandaque compositas aura secundet aquas.
Troadas invideo, quæ sic lacrymosa suorum
Funera conspicient, nec procul hostis erit.
Ipsa suis manibus forti nova nupta marito
Imponet galeam, barbaràque arma dabit.
Arma dabit: dumq; arma dabit, simul oscula sumet.
Hoc genus officij dulce duobus erit.
Producetque virum, dabit & mandata reverti:
Et dicet, & referas arma fac ista Jovi.
Ille ferens dominæ mandata recentia secum,
Pugnabit cautè, respiciétque domum.
Exuet & reduci galeam, clypeumque resolvet,
Excîpietque suo corpora lassa sinu.
Nos sumus incertæ, nos anxius omnia cogit,
Quæ possunt fieri, facta putare timor,
Dum tamen arma geris diverso miles in orbé,
Quæ referat vultus, est mihi cera tuos.
Ille blanditias, illi tibi debita verba
Dicimus amplexus accipit illa meos.
Crede mihi, plus est, quàm quod videatur, imago
Adde sonum ceræ, Protesilaus erit.
Hanc specto, teneòque sinu pro conjuge vero
Et tanquam possit verba referre, queror.
Per reditus, corpusque tuum, mea numina, juro
Perque pares animi, conjugiíque faces:
Perque (quod ut videam canis albere capillis)
Quod tecum possis ipse referre, caput:
Me tibi venturam comitem quocunque vocabis,
Sive, quod (heu!) timeo, sive superstes eris
Ultima mandato claudatur epistola parvo:
Sic tibi cura mei, sit tibi cura tui.

Suppressi: mortuus.

In XIV Epistolam argumentum.

Danaus Beli prisci filius, ex pluribus conjugibus quinquaginta filias suscepit: quas dum Ægiptus ejus frater, cui totidem erant filij, postulasset in nurus, Danaus Oraculi responso comperto se manibus generi moriturum, volens periculum evitare conscensis navibus Argos venit. Indignatus autem Ægyptus eo quod spretus

fil

filios cum exercitu ad illum oppugnandum misit, hac lege ut non nisi interempto Danao, ad se redirent, aut filiarum connubia inissent. Ille autem obsidione coactus filias se daturum spopondit: sed puellæ accepto a patre gladio, ut jussum erat, prima nocte cum vino lætitiaque calentes juvines in profundissimum soporem descendissent, unaquæque suum jugulavit sola Hypermenestra excepta quæ Linoe quem Eusebius Lynceum appellat, marito suo misera pepercit, swasitque ut ad patrem Ægyptum detecto facinore, quam primum fugeret. Sed cum pater Danaus ab omnibus perfectum facinus intellexisset præter quam ab Hypermnestra, eam crudelissime vinctam in carcere servandam tradidit. Quare Linum patruelem eundemque maritum quem servaverat, hac epistola rogat, ut vel opem ferens, captivitasque liberet: vel si mori contingat, ut sepulturæ honore non careat. A Lino tandem, Danao trucidato fuit liberata.

Hypermnestra Lynceo.

MIttit Hypermenestra de tot modó fratribus.
Cætera nuptarum crimine turba jacet(uni
Clausa domo teneor, gravibúsq; coercita vinclis
Est mihi suplicij causa, fuisse piam.
Quòd manus extimuit jugulo demittere ferrum,
Sum rea: laudarer, si scelus ausa forem.
Esse ream præstat, quam sic placuisse parenti:
Non piget immunes cædis habere manus.
Me pater igne licet, quem non violavimus, urat:
Quæque aderant sacris, tendat in ora faces.
Aut illo juguler, quem non bene tradidit ense:
Ut qua non cecidit vir nece, nupta cadam;
Non tamen, ut dicant morientia, pœnitet, ora,
Efficiet. non est, quam piget esse piam.
Pœniteat sceleris Danaum, sævásque sorores:
Hic solet eventus facta nefanda sequi,
Cor pavet admonitu temeratæ sanguine noctis,
Et subitus dextræ præpedit ossa tremor.
Quam tu cæde putes fungi potuisse mariti,
Scribere de facta non sibi cæde timet.
Sed tamen experiar: modo facta crepuscula terris
Ultima pars lucis, primáque noctis erat.
Ducimur Inachides magni sub tecta Pelasgi, Crepusculum Inachides pronepotes Inachi
Et socer a matres accipit ipse nurus
Undique collucent præcinctæ lampades auro,
Dantur in invitos impia thura focos.
Vulgus Hymē, Hymeneæ vocant, fugit ille vocan-(tes
Ipsa Jovis conjux cessit ab urbe suà.

Ecce

Ecce mero dubii comitum clamore frequentes,
Flore novo madidas impediente comas
In thalamos læti, thalamos sua busta feruntur:
Strat áque corpotibus funere digna premun
Jámque cibo, vinoque graves, somnoque jac
Securúmque quies alta per Argos erat. (ba
Circum me gemitus morientûmi audire videba
Et tamen audieram, quódque verebar, er
Sanguis abit, mentemque calor, corpusque re
Inque novo jacui frigida facta toro. (liqui
Utque levi Zephyro graciles vibrantur aristæ,
Frigida populeas ut quatit aura comas.
Aut sic, aut etiam tremui magis, ipse jacebas:
Quæque tibi dederam, vina soporis erant,
Excussere metum violenti jussa parentis,
Erigor, & capio tela tremente manu.
Non ego falsa loquor: ter acutum sustulit ens
Ter malè sub lato decidit ense manus.
At rursus monitis, jussuque coacta parentis
Admovi jugulo tela paterna tuo.
Sed timor & pietas crudelibus obstitit ausis:
Castaque mandatum dextra refugit opus.
Purpureos laniata sinus laniata capillos,
Exiguo dixi talia verba sono,
Sævus Hypermnestra pater est tibi; jussa pare
Effice, germanis sit comes iste suis.
Fœmina sum, & virgo naturâ mittis, & annis
Non faciant molles ad fera bella manus.
Quin age, dúmque licet forteis imitare soror
Credibile est Cæsos omnibus esse viros.
Si manus hæc aliquam posset committere cæde
Morte foret dominæ sanguinolenta suæ,
Quid meruêre necem patruelia regna tenen
Quæ tamen externis danda forent generi
Finge viros meruisse mori: quid fecimus ips
Quo mihi commisso, non licet esse piam?
Quid mihi cum ferro? quid bellica tela puel
Aptior est digitis lana colusque meis.

Hoc Argos vel hi Argi urbes in Achaia non longe a Mycenis

Hæc ego dũq; queror, lacrymæ sua verba sequun-
Deque meis oculis in tua membra cadunt. (tur
Dum petis amplexus, sopitàque brachia jactas;
Penè manus telo saucia facta tua est.
Dumq; patrem, famulósque patris lucemq; tim-
Expulerant somnos hæc mea dicta tuos (ebant;
Surge agè Belide, de tot modó fratribus unus.
Nox tibi ne propires, ista perennis erit.
Territus exurgis, fugit omnis inertia somni,
Aspicis in timidâ fortia tela manu.
Quærenti causam: dum nox sinit, effuge, dixi:
Dum nox atra sinit, tu fugis, ipsa moror.
Mane erat, & Danaus generos ex cæde jacentis
Dinumerat, summæ criminis unus abest.
Fert malè cognatæ jacturam mortis in uno,
Et queritur factum sanguinis esse parum.
Abstrahor a patriis pedibus, raptàmque capillis
(Hæc meruit pietas præmia) carcer habet.
Scilicet ex illo Junonia permanet ira,
Quo bos ex homine est ex bove facta Dea.
Ah! satis est pœnæ, teneram mugisse puellam,
Nec modo formosam, posse placere Jovi.
Astitit in ripâ liquidi nova vacca parentis,
Cornuâque in patriis non sua vidit aqnis,
Et conata queri, mugitus edidit ore,
Territáque est formâ, territa voce suâ:
Quid fueris infelix? quid te miraris in undâ?
Quid numeras factos ad nova membra pedes?
Ipsa Jovis magni pelex metuenda sorori,
Fronde levas nimiam cespitibusque famem.
Fonte bibis, spectàsque tuam stupifacta figuram,
Et te ne feriant, quæ geris arma times.
Quæque modo ut posses etiam Jove digna videri,
Dives eras, nudâ nuda recumbis humo.
Per mare per terras, cognatáque flumina curris,
Dat mare, dant amnes, dat tibi terra viam.
Quæ tibi causa fugæ? quid Iô freta longa perer-
Non poteris vultus effugere ipsa tuos. (ras?

Patronymicum a Belo avo. Antithesis

Inachi

Inachi quò properas? eadem sequerisque fugi
Tu tibi dux comiti, tu comes ipsa duci.
Per septem Nilus portus emissus in æquor,
Exuit insanæ pelicis ora bovis.
Ultima quid referam, quorũ mihi cana senec
Author? dant anni, quod querar, ecce me
Bella pater, patruúsq; gerunt: regnóq; domóq
Pellimur, ejectas ultimus orbis habet.
Ille ferox, solus solio sceptrisque potitur,
Cum sene nos inopi turba vagamur inops.
De fratrum turbâ pars exiguissima restat,
Quique dati læto, quæque dedêre, fleo.
Nam mihi quot fratres, totidem petêre, soror
Accipiat lacrymas utraque turba meas.
En ego, quod vivis, pœnæ cruciandа reserv
Quid fiet sonti, cum rea laudis agat?
Et consanguineæ quondam centesima turba,
Infelix, uno fratre manente, cadam.
* Lynceu — At tu si qua pia * remanet tibi cura sororis,
Quæque tibi tribui munera dignus habes.
Vel fer opem vel dede neci, defunctáque vit
Corpora furtivis insuper adde rogis.
Et sepeli lacrymis perfusa fidelibus ossa,
Sculptáque sint titulo nostra sepulchra bre
Hypermnestræ Epitaphiú — Exul Hypermnestrà precium pietatis iniquum
Quam mortem frátri depulit, ipsa tulit.
Scribere Plura libet, sed pondere lassa catena
Est manus, & vires subtrahit ipse timor.

In XV. Epistolam Argumentum.

Paris, qui alio nomine Alexander dictus est, ob Helenam sibi a Venere promissam Lacedæmona navigans, a Menelao honorifice susceptus est, & honoratus. Sed cum per id tempus oportuisset Menelaum, omneisque Minois pronepotes ad dividendas Atrei opes Cretam adire, Paridem domi dimittens: Helenæ mandavit ut, non minorem hospitis, quam sui ipsius curam gereret. Verum Paris datam sibi opportunitatem videret, Helenam in amorem sui quo potuit, solicitare conatus est. Hac autem artificiosa Epistola de quanto amoris æstu ardeat, se ad omnibus commendando, quibus amatores laudari solent. Et quia noverat muliebrem sexum cupidiorem, & gloriæ & laudis, a forma, atque genere cupidissimum, affert Paris, quæ sibi Helenes animum conciliare possunt, & quæ in mariti atque contemptum excitent. Fugam itaque, suadet Trojam usque, vim[illegible] posse afferre.

Paris Helenæ.

HAnc tibi Priamides mitto, Ledæa, salutem,
Quæ tribui, solá te mihi dante, potest.
Eloquar? an flammæ non est opus indice notæ: dubitatio ex turpitudine.
Et plus quam vellem, jam meus extat amor?
Ille quidem lateat malim, dum tempora dentur
Lætitiæ, mistos non habitura metus.
Sed malé dissimulo: quis enim celaverit ignem,
Lumine qui semper proditur ipse suo?
Si tamen expecta, vocem quoque rebus ut addam
Uror: habes animi nuncia verba mei.
Parce precor fasso, nec duro cætera vultu
Perlege, sed formæ conveniente tuæ: est
Jamdudũ gratũ est, quòd epistola nostra recepta
Spem facit, hoc recipi me quoque posse modo
Quæ rata sit, nec te frustra promiserit, opto,
Hoc mihi, quæ suasit mater Amoris, iter.
Namque ego divino monitu, ne nescia pecces,
Advehor: & cœpto non leve numen adest.
Præmia magna quidem, sed non indebita posco:
Policita est thalamo te Cytherea meo,
Hâc duce Sigæo dubias á littore feci
Longa puerecleâ per freta puppe vias.
Illa dedit faciles auras, ventósque secundos:
In mare, nil mirum, jus habet orta mari.
Perstet, & ut pelagi, sic pectoris adjuvet æstus,
Deferat in portus & mea vota suos.
Attulimus flammas, non hic invenimus illas
Hæ mihi tam longæ causa fuêre viæ.
Nam nec tristis hyems, nec nos huc appulit error Laconiam intelligit a Tenaro promontorio.
Tænaris est classi terra petita meæ.
Nec, me, crede, fretum merces portante carinâ
* Findere: quas habeo, dij tueantur opes. *Scindere divitiora.
Nec veni Graias veluti spectator ad urbes:
Oppida sunt regni divitiora mei.
Te peto, quam pepigit lecto Venus aurea nostro
Te priús optavi, quàm mihi nota fores.
Antè tuos animo vidi, quám lumine, vultus:
Prima fuit vultûs nuncia fama tui.

Nec tamen est mirum, si, sicut oporteat, arcu
Missilibus telis eminùs ictus, amo.
Sic placuit fatis, quæ ne convellere tentes,
Accipe cum verâ dicta relata fide.
Matris adhuc utero, partu remorante, tenebar,
Jam gravidus justo pondere venter erat.
Illa sibi ingentem visa est sub imagine somni,
Flammiferam pleno reddere ventre facem.
Territa consurgit: metuendáque noctis opaca
Visa seni Priamo, vatibus ille refert.
Arsurum Paridis vates canit Ilion igni:
Pectoris ut nunc est fax fuit illa mei.
Forma, vigórque animi, quamvis de plebe videbar
Indicium tectæ nobilitatis erat.
Est locus in mediæ nemorosis vallibus Idæ
Devius, & piceis ilicibusque frequens
Qui nec ovis placidæ nec amantis saxa capellæ,
Nec patulo tardæ carpitur ore bovis.
Hinc ego Dardaniæ muros excelsáque tecta,
Et freta prospiciens, arbore nixus eram.
Ecce pedum pulsu visa est mihi terra moveri:
Vera loquor, vero vix habitura fidem.
Constitit ante oculos actus velocibus alis,
Atlantis magni, Pleionèsque nepos.
Fas vidisse fuit, fas sit mihi visa referre:
Inque Dei digitis aurea virga fuit.
Trésque simul divæ, Venus, & cum pallade Juno,
Graminibus teneros imposuére pedes.
Obstupui, gelidúsque comas erexerat horror,
Cúm mihi, Pone metum, nuncius ales ait:
Arbiter es formæ, certamina siste Dearum,
Vincere quæ formâ digna sit una duas.
Néve recusarem, verbis Jovis imperat; & se
Protinus ætheriâ tollit in astra viâ.
Mens mea convaluit, subitóque audacia venit.
Nec timui vultu quàmque notare meo.
Vincere erant omnes dignæ, judèxque verebar
Non omneis causam vincere posse suam.
Sed tamen ex illis jam tunc magis una placebat
Hanc esse ut scires, unde movetur amor. Tan

Tantáque vincendi cura est, ingentibus ardent
  Judicium donis sollicitare meum.
Regna Jovis conjux, virtutem filia jactat:
  Ipse potens dubito fortis an esse velim.
Dulce Venus risit, nec te, Pari, munera tangant
  Utraque suspensi plena timoris, ait.
Nos dabimus quod ames, & pulchræ filia Ledæ
  Ibit in amplexus pulchrior illa tuos,
Dixit,& ex æquo donis,formâque probatâ,
  Victorem cœlo rettulit illa pedem.
Intereá, credo, versis ad prospera fatis
  Regius agnoscor per rata signa puer
Læta domus nato per tempora longa recepto,
  Addit & ad festos hunc quoque Troia diem
Utque ego te cupio, sic me cupiêre puellæ,
  Multarum votum sola tenere potes
Nec tantùm regum natæ petiêre, ducùmque,
  Sed Nymphis etiam curáque amórque fui.
At mihi cunctarum subeunt fastidia, postquam
  Conjugij spes est, Tyndari facta tuî.
Te vigilans oculis, animo te nocte videbam,
  Lumina cum placido victa sopore jacent,
Quid facies præsens, quæ nondum visa placebas?
  Ardèbam quamvis hic procul ignis erat.
Nec potui debere mihi spem longius istam,
  Cæruleâ peterem quin mea vota viâ.
Troïa cæduntur Phrygiâ pineta securi,
  Quæque erat æquoreis utilis arbor aquis
Ardua proceris spoliantur Gargara sylvis,
  Innumerásque mihi longa dat Ida trabes.
Fundatura citas flectuntur robora naves,
  Texitur & costis panda carina suis.
Addimus antennas, & vela sequentia malos:
  Accipit & pictos puppis adunca Deos.
Quâ tamen ipse vehor, comitata Cupidine parvo
  Sponsor conjugij stat Dea picta sui.
Imposita est factæ postquam manus ultima classi
  Protinus Ægæis ire jubebar aquis.
Et pater & genitrix inhibent mea vota rogando,
  Propositumque viæ voce morantur iter. Et

Et soror effusis (ut erat) Cassandra capillis,
Cum vellent nostra jam dare vela rates,
Quò ruis? exclamat referes incendia tecum;
Quanta per has, nescias, flāma petatur aquas
Vera fuit vates, dictos invenimus ignes,
Et ferus in molli pectore flagrat amor.
Portubus egredior, ventisque ferentibus usus,
Applicor in terras, Oebali Nympha, tuas.
Excipit hospitio vir me tuus, hoc quoque factum
Non sine consilio numinibusque Deûm:
Ille quidem ostendit, quicquid Lacedæmone tota
Ostendi dignum, conspicuùmque fuit.
Sed mihi laudatam cupienti cernere formam,
Lumina nil aliud, quo caperentur, erat.
Ut vidi, obstupui, præcordiaque intima sensi
Attonitus, curis intonuisse novis.
His simileis vultus (quantum reminiscor) habebat
Venit in arbitrium cum Cytherea meum.
Si tu venisses pariter certamen in illud,
In* dubium Veneris palma futura fuit.
Magna quidem de te rumor præconia fecit,
Nullaque de facie nescia terra tua est.
Nec tibi par usquam Phrygiæ, nec Solis ab ortu,
Inter formosas altera nomen habet.
Credis & hoc nobis? minor est tua gloria vero
Famàque de formâ pené maligna tuâ est.
Plus hic invenio, quàm quod promiserat illa:
Et tua materiâ gloria victa suâ est.
Ergo arsit meritò, qui noverat omnia, Theseus:
Et visa est tanto digna rapina viro.
More tuæ gentis, nitida dum nuda palæstra
Ludis, & es nudis fœmina mista viris
Quód rapuit, laudo: miror, quod reddidit unquā;
Tam bona constanter præda tenenda fuit.
Antè recessisset caput hoc cervice cruentâ,
Quàm tu de thalamis abstraherere meis,
Téne manus unquam nostræ dimittere vellent?
Téne meo paterer vivus abire sinu?
Si reddenda fores, aliquid tamen antê tulissem,

* dubio

Palæstra luctandi certamen dicit, cujus inventores creduntur Lacedæmonii.

Nec

Nec Venus ex toto nostra fuisset iners.
Vel tua virginitas esset libata, vel illud,
Quod poterat salvâ virginitate rapi.
Da modò te: Paridis quæ sit constantia nosces,
Flãma rogi flãmas finiet una meas.
Præposui regnis ego te, quæ maxima quondam
Pollicita est nobis nupta sorórque Jovis.
Dúmque tuo possem circundare brachia collo,
Contempta est virtus, Pallade dante, mihi.
Cùm Venus & Juno Pallásque in vallibus Idæ,
Corpora judicio supposuêre meo.
Nec piget, haud unquam stultè elegisse videbor,
Permanet in voto mens mea firma tuo.
Spem modò ne nostram fieri patiare caducam.
Deprecor, ô tanto digna labore peti!
Non ego conjugium generosa degener opto
Nec mea (crede mihi) turpiter uxor eris.
Pleïada (si quæras) in nostrâ gente, Jovémque,
Invenies, medios ut taceamus avos.
Sceptra parens Asiæ, quâ nulla beatior ora est,
Finibus immensis vix obeunda, tenet.
Innumeras urbes, atque aurea tecta videbis,
Quæque suos dicas templa decêre Deos.
Ilion aspicies, firmatàque turribus altis
Mœnia, Phœbeæ structa canore lyræ.
Quid tibi de turbâ narrem, numeróque virorum
Vix populum tellus sustinet illa suum.
Occurrent denso tibi Troades agmine matres
Nec capient Phrygias atria nostra nurus.
O quoties dices: quàm pauper Achaia nostra est:
Una domus quamvis urbis habebit opes.
Nec mihi fas fuerit, Sparten contemnere vestram
In qua tu nata es, terra beata mihi est.
Parca sed est Sparte, tu cultu divite digna;
Ad talem formam non facit iste locus.
Hanc faciem largis sine fine paratibus uti,
Deliciisque decet luxuriare novis.
Cùm videas cultus nostrâ de gente virorum,
Quales Dardanias credis habere nurus?
Da modò te facilem nec dedignare maritum.

Rure

Tithonum Laomedonis fratrem & Memnonis patrem intelligit.

Rure Therapnæo nata puella, Phrygem.
Phryx erat, & nostro genitus de sanguine, qui
Cum Dijs potando nectare miscet aquas.
Phryx erat Auroræ conjux tamen abstulit
Extremum noctis quæ Dea finit iter.
Phryx erat Anchises, volucrum cui mater am
Gaudet in Idæis concubuisse jugis.
Nec puto collatis, formâ Menelaus, & annis,
Judice te nobis ante ferendus erit.
Non dabimus certe socerum tibi, clara fugan
Lumina qui trepidos à dape vertat equos,
Nec pater est Priamo soceri de cæde cruen
Et qui Myrtoas crimine signet aquas.
Nec proávo Stygiâ nostro captantur in
Poma nec in medijs quæritur humor aquis.
Quid tamen hoc refert? si te tenet ortus ab
Cogitur hoc domui Jupiter esse socer.
Heu facinus? totis indignus noctibus ille
Te tenet amplexu perfruiturque tuo.
At mihi conspiceris posita vix denique me
Multáque quæ lædant, hoc quoq; tempus h
Hostibus eveniant convivia talia nostris,
Experior posito qualia sæpe mero.
Pœnitet hospitij, cum me spectante lacer
Imponit collo rusticus ille tuo.
Rumpor & invideo (quid nunc tamen omni
Membra superjecta cum tua veste fovet.
Oscula cum vero coram non dura daretis,
Ante oculos posui pocula sumpta meos.
Lumina demitto, cum te tenet arctius ille,
Crescit & invito lentus in ore cibus.
Sæpe dedi gemitus, & te lasciva notavi,
In gemitu risum non tenuisse meo.
Sæpe mero volui flammam compescere,
Crescit, & ebrietas ignis in igne fuit.
Multáque ne videam, versa cervice recumb
Sed revocas oculos protinus ipsa meos.
Quid faciam, dubito, dolor est meus ista
Sed dolor à facie major abesse tuâ est.

Cum Veneris puero non male Bacche sapis. Ovid. in Art.

Quà licet & possum, luctor celare furorem.
Sed tamen apparet dissimulatus amor.
Nec tibi verba damus, sentis mea vulnera, sentis:
Atque utinam soli sint ea nota tibi.
Ah quoties lacrymis venientibus ora reflexi,
Ne causam fletûs quæreret ille mei!
Ah quoties aliquem narravi potus amorem,
Ad vultus referens singula verba tuos!
Indiciúmque mei ficto sub nomine feci.
Ille ego, si nescis, verus amator eram.
Quin etiam, ut possem verbis petulantiús uti,
Non semel ebrietas est simulata mihi.
Prodita sunt memini, tunicâ tua pectora laxâ,
Atque oculis aditum nuda dedere meis:
Pectora vel nivibus puris, vel lacte tuamque
Complexo matrem candidiora Jove.
Dum stupeo visis (nam pocula fortè tenebam)
Tortilis à digitis excidit ansa meis.
Oscula si natæ dederas, ego protinus illa,
Hermiones tenero lætus ab ore tuli.
Et modó cantabam veteres resupinus amores,
Et modò per nutum signa tegenda dabam,
Et comitum primas Clymenenq; Æthramq; tuarum,
Ausus sum blandis nuper adire sonis.
Quæ mihi nil aliud quam formidare, locutæ,
Orantis medias deseruêre preces.
Dii facerent pretium magni certaminis esses,
Teque suo posset victor habere toro.
Ut tulit Hippomanes Schœniada præmia cursûs:
Quæ propero cursu vicerat ante procos.
Ut tu Phrygias venies regina per urbes,
Venit ut in *Phrygios* Hippodamia sinus.
Ut ferus Alcides Acheloia cornua fregit,
Dum petit amplexus, *Deianira* tuos.
Nostra per has leges audacia fortiter isset,
Teque mei scires esse laboris opus.
Nunc mihi nil super est, nisi te formosa, precari
Amplectique, tuos, si patiere, pedes.
O decus, ó præsens geminorum gloria fratrum,

Virgilius [illegible]

O Jove digna viro! ni Jove nata fores.
Aut ego Sigæos repetam, te conjuge, portus,
Aut hic Tænaria contegar exul humo.
Non mea sunt summa leviter districta sagittâ
Pectora, descendit vulnus ad ossa meum.
Hoc mihi (nam recolo) fore ut cœleste sagittâ
Figar, erat verax vaticinata soror.
Parce datum fatis Helene contemnere amorem,
Sic habeas faciles in tua vota Deos.
Multa quidem subeunt, sed coram ut pauca loquamur,
Excipe me lecto, nocte silente tuo.
An pudet? an metuis Venerem temerare maritam,
Castaque legitimi fallere jura tori?
Ah nimium simplex Helene (ne rustica dicam)
Hanc faciem culpa posse carere putas?
Aut faciem mutes, aut sis non dura, necesse est;
Lis est cum formâ magna pudicitiæ.
Jupiter his gaudet, gaudet Venus aurea furtis,
Hæc tibi nempe patrem furta dedere Jovem.
Vix fieri si sint vires in semine amorum,
Et Jovis, & Ledæ filia casta potes.
Casta tamen tunc sis cum te mea Troia tenebit,
Et tua sim, quæso, crimina solus ego,
Nunc ea peccemus, quæ corriget hora jugalis,
Si modo promisit non mihi vana Venus.
Sed tibi & hoc suadet, rebus, non voce, maritus,
Neve sui furtis hospitis obstet, abest.
Non habuit tempus, quo Cressia regna videret
Aptius ô mira calliditate virum!
Exit, & Idæi mando tibi dixit iturus,
Curam pro nobis hospitis uxor agas,
Negligis absentis (teneor) mandata *mariti,
Cura tibi non est hospitis ulla tui.
Hunccine tu speras hominem sine pectore, dotes
Posse satis formæ, Tyndari, nosse tuæ?
Falleris, ignorat: Nam si bona magna putaret,
Quæ tenet externo crederet illa viro?
Ut te nec mea vox, nec te meus incitet ardor,
Cogimur ipsius commoditate frui.

Per ironiam probat se Menelaum indignum tam formosa conjuge.

* tyranni.

Aut erimus stulti, sic ut superemus & ipsum?
Si tam securum tempus abibit iners.
Penè suis manibus ad te deduxit amantem:
Utere mandantis simplicitate viri.
Sola jaces viduo tam longa nocte cubili,
In viduo jaceo solus & ipse toro.
Te mihi, meque tibi communia gaudia jungant:
Candidior medio nox erit illa die.
Tunc ego jurabo quævis tibi numina, mèque
Astringam verbis in sacra jura meis.
Tunc ego, si non est fallax fiducia nostrî,
Efficiam præsens ut mea regna petas.
Si pudet, aut metuis, ne me videare secuta,
Ipse reus sine te criminis hujus ero.
Nam sequar Ægidæ factum, fratrumque tuorum,
Exemplo tangi non propiore potes.
Te rapuit Theseus, geminas Leucippidas illi:
Quartus in exemplis, annumerabor ego.
Troica classis adest instructa, armis virisque,
Jam facient celeres remus & aura vias.
Ibis Dardanias ingens regina per urbes,
Téque novam credet vulgus adesse deam.
Quáque feres gressus, adolebunt cinnama flammæ,
Cæsaq; sanguineam victima planget humum.
Dona pater, fratresque, & cum genetrice sorores
Iliadésque omnes totaque Troia dabit.
Hei mihi, vix a me pars dicitur ulla futuri,
Plura feres quem quæ litera nostra refert.
Nec tua rapta time ne nos fera bella sequantur,
Concitet & vires Græcia tota suas,
Tot prius abductis quæ nam est repetita per arma
Crede mihi vanos res habet ista metus.
Nomine ceperunt Aquilonis Erechthida Thraces
Tuta tamen bello Bistonis ora fuit
Phasida puppe nova vexit Pagasæus Iason
Læsa nec est Colcha Thessala terra manu.
Te quoque qui rapuit, rapuit Minoida Theseus
Nulla Tamen Minos Cretas ad arma vocat:
Terror in his, ipso major solet esse periclo.

Ab exemplo Thesei atque fratrum arguit.

Quæque timere libet, pertimuisse pudet?
Finge tamen, si vis ingens consurgere bellum:
Et mihi sunt vires, & mea tela nocent
Nec minor est Asiæ, quám vestræ copia terræ:
Illa viris dives, dives abundat equis.
Nec plus Atrides animi Menelaus habebit.
Quám Paris, aut armis anteferendus erit.
Pene puer cæsis abducta armenta recepi
Hostibus, & causam nominis inde tuli.
Penè puer juvenes vario certamine vici,
In quibus Ilioneus, Deiphobusque fuit.
Neve putes, non me nisi comminus esse timendum,
Figitur in jusso nostra sagitta loco.
Non potes hæc illi primæ dare facta juventæ,
Instruere Atriden non potes arte meá.
Omnia si dederis, nunquam dabis Hectora fratrem
Unus is innumeri militis instar erit.
Quid valeam nescis, & te mea robora fallunt,
Ignoras cui sis nupta futura viro.
Aut igitur nullo belli repetēre tumultu,
Aut cedent Marti Dorica castra meo.
Nec tamen indignor pro tantâ sumere bellum
Conjuge: Certamen præmia magna movent.
Tu quoque, si de te totus contenderit orbis,
Nomen ab æterna posteritate feres.
Spe modó non timida Dijs hinc egressa secundis
Exige cum plenâ munera pacta fide.

In XVI. Epistolam Argumentum.

Multi hanc epistolam non esse Ovidij contendunt. asserentes Sabinum omnes responsales literas confinxisse. Quod ipsius Ovidij testimonio comprobare nituntur, cum in secundo Elegiarum ita ad Marcum scribat.

Quam cito de toto redijt meus orbe Sabinus.
Scriptaque diversis retulit ille locis.
Candida Penelope signum cognovit Ulyssis,
Legit ab Hippolyto scripta noverca suo.
Jam pius Æneas miseræ rescripsit Elisæ:
Quodque legat Phyllis. si modo vivit, habet.
Tristis ad Hypsipylen ab Iasone litera venit.

Dat

Dat notam Phœbo Lesbis amica lyram.

Quod quidem nihil ad rem facere videtur, cum nullam interim de Helena mentionem faciat. Verum statim subjungit hos duos versus,

Et Paris est illic & adultera nobile crimen,
Et comes extincto Laodamia viro.

Quibus facile convincuntur, nisi ad Sabinum referre malint. Sed cum Ovid Epistæ responderit, quomodo possunt esse Sabini? Non enim Paris, nec Laodamia respondent sed scribunt. Nimirum hæ quoque Ovidianæ sunt, & eodem pene stylo scriptæ quo reliquæ. Helena autem, lecta Paridis epistola, quasi offensa primum respondens objurgat. Deinde, ut pudorem tueatur, Paridis suasiones infringere conatur: quædam semina spargendo, ne omnino illius amorem negligere videatur, Et sic aperte ostendet muliebre ingenium varium esse, atque mutabile: juxta illud Ovidianum in arte amandi.

Forsitan, & primo veniet tibi litera tristis,
Quæque roget ne se sollicitare, velis
Quod rogat illa timet, quod non rogat, optat ut instes.

Posttremo Paridis voluntatem impletura: ut honestius ita tutius visum est si quid in desiderio erit non literis mandare, sed ut Clymene & Æthra comites fidissimæ exponerent. Idque cum fecissent cum Paride & Helena ad Troiam advectæ sunt.

Helena Paridi respondet.

NUnc oculos tua cúm violârit epistola nostros
  Non rescribendi gloria visa levis.
Ausus es hospitij temeratis advena, sacris,
  Legitimam nuptæ sollicitare fidem. — Ironice hospitalitatem exprobrat.
Scilicet idcirco ventosa per æquora vectum,
  Excepit portu Tænaris ora suo?
Nec tibi (diversâ quamvis è gente venires)
  Oppositas habuit regia nostra fores.
Esset ut officij merces injuria tanti:
  Qui sic intrabas, hospes an hostis eras?
Nec dubito, quin hæc, cùm sit tam justa, vocetur
  Rustica judicio nostra querela tuo.
Rustica sim sanè, dum non oblita pudoris,
  Dúmque tenor vitæ sit sine labe meæ.
Si non est ficto vultus mihi tristis in ore,
  Nec sedeo duris torva superciliis
Fama tamen clara est, & adhuc sine crimine* vixi
  Et laudem de me nullus adulter habet. — * Lus
Quo magis ádmiror quæ sit fiducia cœpto,
  Spémque tori dederit quæ tibi causa mei.
An quia vim nobis Neptunius intulit heros,
  Rapta semel videor bis quoque digna rapi
Crimen erat nostrum, si delinita fuissem,

Cum

Cum sim rapta, meum quid nisi nolle fuit ?
Non tamen è facto fructum tulit ille petitum,
Excepto redij passa timore nihil.
Oscula luctando tantummodó pauca protervus
Abstulit : ulterius nil habet ille mei.
Quæ tua nequitia est, non his contenta fuisset:
Dij melius! similis non fuit ille tui.
Reddidit intactam, minuítq; modestia crimen,
Et juvenem facti pœnituisse patet.
Thesea pœnituit, Paris ut succederet illi :
Ne quando nomen non sit in ore meum ?
Nec tamen irascor: (quis enim succenset amanti?)
Si modo, quam præfers, non simulatur amor.
Hoc quoque enim dubito: non quod fiducia desit,
Aut mea sit facies non benè nota mihi.
Sed quia, credulitas damno solet esse puellis,
Verbáque dicuntur vestra carere fide.
At peccant aliæ, matronáque rara pudica est,
Quis prohibet raris nomen inesse meum ?
Nam mea quod visa est tibi mater idonea, cujus
Exemplo flecti me quoque posse putes.
Matris in admisso falsa sub imagine lusæ,
Error inest : pluma tectus adulter erat.
Nil ego, si peccem, possum nescisse : nec ullus
Error, qui facti crimen obumbret, erit.
Illa benè erravit, vitiumque auctore *redemit :
*levavit. Felix in culpa quo Jove dicar ego ?
Et genus, & proavos, & regia nomina jactas :
Clara domus satis hæc nobilitate suâ est.
Juppiter ut soceri proavus taceatur, & omne
Tantalidæ Pelopis, Tyndáreique genus ;
Dat mihi Læda Jovem, cycno decepta parentem,
Quæ falsam gremio credula fovit avem.
I nunc, & Phygiæ claræ primordia gentis,
Cùmque suo Priamo Laomedonta refer.
Quos ego suspicio : sed, qui tibi gloria magna est
Quintus, is à nostro sanguine primus erit.
Sceptra tuæ quamvis rear esse potentia Troiæ,
Non tamen hæc illis esse minora puto.

Si jam divitijs locus hic, numeróque virorum
  Vincitur at certe barbara terra tua est.
Munera tanta quidem promittit epistola dives,
  Ut possint ipsas illa movere *Deas*.
Sed si jam vellem fines transire pudoris,
  Tu melior culpæ causa futurus eras,
Aut ego perpetuo famam sine labe tenebo,
  Aut ego te potius, quam tua dona sequar.
Utque ea non sperno, sic acceptissima semper
  Munera sunt, auctor quæ preciosa facit.
*P*lus multò est, quòd amas, quòd sum tibi causa laboris,
  Quod tã per longas spes tua venit aquas.
Illa quoq; apposita quæ nunc facis, improbe, mensa,
  Quamvis experiar dissimulare, noto,
Tu modò me spectas oculis, lascive, protervis,
  Quos vix instantes lumina nostra ferunt.
Et modo suspiras, modò pocula proxima nobis
  Sumis, quaq; bibi, tu quoq; parte bibis.
Ah, quoties digitis, quoties ego tecta notavi
  Signa supercilio pene loquente dari!
Et sæpé extimui, ne vir meus illa videret,
  Non satis occultis erubuique notis.
Sæpè vel exiguo, vel longo murmure dixi,
  Nil pudet hunc: nec vox hæc mea falsa fuit.
Orbe quoque in mensæ legi sub nomine nostro,
  Quod deducta mero litera fecit, AMO.
Credere me tamen hoc oculo renuente negavi,
  Hei mihi! jam didici sic quoq; posse loqui.
His ego blanditijs, si peccatura fuissem,
  Flecterer, his poterant pectora nostra capi.
Est quoq; (confiteor) facies tibi rara, potéstque
  Velle sub amplexus ire puella tuos.
*A*ltera sed potius felix sine crimine fiat.
  Quam cadat externo noster amore pudor.
*D*isce meo exemplo formosis posse carere,
  Est virtus, placitis abstinuisse bonis.
Quam multos credis juvenes optare, quod optas?
  Qui sapiunt: oculos an Paris unus habes?
Non tu plus cernis, sed plus temerarius audes.

Ire enim contra appetitum fortitudo est.

Non

*adest

Non tibi plus cordis, sed minus oris * inest.
Tunc ego te vellem celeri venisse carinâ,
Cùm mea virginitas mille petita procis,
Si te vidissem, primus de mille fuisses:
Judicio veniam vir dabit ipse meo.
Ad possessa venis, præreptáque gaudia serus:
Spes tua lenta fuit: quod petis, alter habet.
Ut tamen optarem fieri tua Troica conjux,
Invitam sic me non Menelaus habet.
Desine molle precor verbis convellere pectus,
Neve mihi, quam te dicis amare, noce.
Sed sine, quam tribuit sortem fortuna, tueri:
Nec spolium nostri turpe pudoris habe.
At Venus hoc pacta est, & in altæ vallibus Idæ,
Tres tibi se nudas exhibuêre Deæ.
Unáque cùm regnum, belli daret altera laudem,
Tyndaridis conjux, tertia dixit, eris.
Credere vix equidem cœlestia numina possum,
Arbitrio formam supposuisse tuo.
Utque sit hoc verum, certe pars altera ficta est:
Judicij precium quâ data dicar ego.
Non est tanta mei fiducia corporis, ut me
Maxima, teste Deà, dona fuisse putem.
Contenta est oculis hominū mea forma probari
Laudatrix Venus est insidiosa mihi.
Sed nihil infirmo; faveo quoq; laudibus istis.
Nam mea vox quare, quod cupit, esse neget?
Nec tu succense nimium mihi creditus ægrè,
Tarda solet magnis rebus inesse fides.
Prima mea est igitur, Veneri placuisse, voluptas,
Proxima, me visam præmia summa tibi;
Nec te Palladios, nec te Junonis honores
Auditis Helenes præposuisse bonis.
Ergo ego sum virtus? ego sum tibi nobile regnum;
Ferrea sim, si non hoc ego pectus amem.
Ferrea (crede mihi) non sum: sed amare recuso
Illum, quem fieri vix puto posse meum.
Quid bibulum curvo proscindere littus aratro,
Spêmque sequi coner, quam locus ipse negat?

Hac divisione, quicquid insinuaverit detegit.

Sum

Sum rudis ad Veneris furtum: nullâque fidelem?
(Dij mihi sunt testes) lusimus arte virum.
Nunc quoque quod tacito mando mea verba libello,
Fungitur officio litera nostra novo
Felices quibus usus adest, ego nescia rerum
Difficilem culpæ suspicor esse viam.
Ipse malo metus est, jamnunc confundor, & omnes
In nostris oculos vultibus esse reor
Nec reor hoc falso: sensi mala murmura vulgi,
Et quasdam voces rettulit Æthra mihi.
At tu dissimula, nisi tu desistere mavis:
Sed cur desistas? dissimulare potes.
Lude, sed occultè: major, non maxima nobis
Est data libertas, quòd Menelaus abest.
Ille quidem procùl est, ita re cogente. profectus,
Magna fuit subitæ justàque causa viæ.
At mihi sic* visum est: ego, cùm dubitaret an iret,
Quam primum, dixi, fac rediturus eas.
Omine lætatus dedit oscula, rèsque, domúsque,
Et tibi sit curæ Troïcus hospes ait.
Vix tenui risum: quem dum compescere luctor,
Nil illi potui dicere præter, ERIT.
Vela quidem Creten ventis dedit ille secundis:
Sed tu non ideó cuncta licere puta.
Sic meus hinc vir abest, ut me custodiat absens
An nescis longas Regibus esse manus?
Fama quoque est oneri: nam quó constantius ore
Laudamur vestro, justius ille timet.
Quæ juvat, ut nunc est, eadē mihi gloria dāno est
Et melius famæ verba dedisse fuit.
Nec quòd abest, hic me tecum mirare relictam:
Moribus & vitæ credidit ille meæ.
De facie metuit, vitæ confidit, & illum
Securum probitas, forma timere facit.
Tempora ne pereant ultró data præcipis: utque
Simplicis utamur cōmoditate viri.
Et libet, & timeo, nec adhuc exacta voluntas
Est satis: in dubio pectora nostra labant.
Et vir abest nobis, & tu sine conjuge dormis:
Inque

Menelaï discessum a necessitate tuetur, quem Paris simplicitate damnaverat.

* jussum

suasionem concedit, factum differendo

Inque vicem tua me, te mea forma capit.
Et longæ noctes, & jam sermone coimus,
Et tu (me miseram!) blandus & una domus
Et peream, si non invitent omnia culpam:
Nescio quo tardor, sed tamen ipsa metu.
Quod malé persuades utinam benè cogere posses
Sic mea rusticitas excutienda foret.
Utilis interdum est ipsis injuria passis,
Sic certë felix ipsa coacta forem.
Dum novus est, cœpto potiùs pugnemus amori,
Flāma recens parvâ sparsa resedit aquâ.
Certus in hospitibus non est amor: errat, ut ipsi:
Cúmque nihil speres firmius esse, fugit.
Hypsipyle testis, testis Minoïa virgo,
In non exhibitis utraque juncta toris.
Tu quoque dilectam multos, infide, per annos,
Diceris Oenonen deseruisse tuam.
Nec tamen ipse negas: & nobis omnia de te
Quærere (si nescis) maxima cura fuit.
Adde, quód, ut cupias constans in amore manere
Non potes, expedient jam tua vela Phryges.
Dum loqueris mecum, dum nox sperata paratur,
Qui ferat in patriam, jam tibi ventus erit.
Cursibus in medijs novitatis plena relinques
Gaudia: cum ventis noster abibit amor.
An sequar, ut suades laudatàque Pergama visam?
Pronurus & magni Laomedontis ero?
Non ita contemno volucris præconia famæ,
Ut probris terras impleat illa meis.
Quid de me poterit Sparte? quid Achaia tota?
Quid gentes Asiæ? quid tua Troia loqui?
Quid Priamus de me? Priami quid sentiet uxor?
Totque tui fratres? Dardaniæque nurus?
Tu quoque, qui poteris fore me sperare fidelem
Et non exemplis anxius esse tuis?
Quicunque Iliacos intraverit advena portus
Is tibi solliciti causa timoris erit
Ipse mihi quoties iratus, adultera dices, (Verissimum argumentum.)
Oblitus nostro crimen inesse tuum?

Delicti

Delicti fies idem reprehensor & author:
  Terra precor vultus obruat antè meos.
At fruar Iliacis opibus, cultúque beato:
  Donáque promissis uberiora feram.
Purpura nempe mihi pretiosaq; texta dabuntur
  Congestóque auri pondere dives ero.
Da veniam fateor, non sunt tua munera tanti:
  Nescio quo tellus me tenet ista modo.
Quis mihi, si lædar, Phrygijs succurret in oris?
  Unde petam fratres, unde parentis opem?
Omnia Medeæ fallax promisit Iason,
  Pulsa est Æsoniâ non minùs illa domo,
Non erat Æetes, ad quem despecta rediret:
  Non Ipsæa parens, Chalciopéque soror.
Tale nihil timeo: sed nec Medea timebat:
  Fallitur augurio spes bona sæpè suo.
Omnibus invenies quæ nunc jactantur in alto,
  Navibus in portu lene fuisse fretum.
Fax quoque me terret, quam se peperisse cruentam
  Ante diem partus est tua visa parens
Et vatum timeo monitus, quos igne Pelasgo
  Ilion arsurum præmonuisse ferunt.
Utque favet Cytherea tibi, quia vicit, habétque
  Parta per arbitrium bina tropæa tuum. Iunonem et Pallas idem intelligit.
Sic illas timeo, quæ, si tua gloria vera est,
  Judice te causam non tenuere duæ.
Nec dubito, quin, te si persequar, arma parentur:
  Ibit per gladios, hei mihi! noster amór.
An fera Centauris indicere bella coegit,
  Atracis Æmonios Hippodamia viros?
Tu fore tam lentum justa Menelaon in ira,
  Et geminos fratres Tyndareumque putas?
Quod bene te jactes, & fortia facta* loquaris, *recenses
  A verbis facies *dissidit ista tuis. *discedit
Apta magis Veneri, quam sunt tua corpora Marti
  Bella gerant* fortes, tu Pari semper ama. *Alij
Hectora quem laudas, pro te pugnare jubeto:
  Militia est operis altera digna tuis
His ego, si saperem, pauloque audacior essem,

Uterer

Uterer: utetur, si qua puella sapit.
Aut ego deposito faciam fortasse pudore,
Et dabo convictas tempore victa manus.
Quod petis, ut furtim præsentes ista loquamur.
Scimus quid captes, colloquiúmque voces.
Sed nimium properas, & adhuc tua messis in herba
Hæc mora sit voto forsan amica tuo. (est,
Hactenus arcanum furtivæ conscia mentis,
Litera jam lasso pollice sistat opus.
Cætera per socias Clymenen Æthramq; loquamur,
Quæ mihi sunt comites consiliumque duæ,

Pulcherrima metaphora

In XVII. Epistolam Argumentum.

Hellespontiacum mare septem tantum stadiis, teste Plinio, Europam ab Asia dividens, Seston in Europa, Herus Patriam, & Abydon in Asia, ex qua fuit Leander adversus urbes habet. Cum autem Leander Abydenus: Sestiam puellam Hero misere deperiret, per Helespontum noctu ad eam natare consueverat. Sed maris tempestate interclusus, jam præteritis septem diebus, ad amicam Hero, per audacem nautam ex tempestate Seston navigantem hanc epistolam misit. in qua primum amorem suum firmum & stabilem esse ostendit. Deinde queritur quod natandi facultas ob ferventissimum maris æstum ei sit ablata. Demum vero pollicetur se brevi iturum, & quamvis mare non fuerit tranquillum, se tamen periculis potius commissurum, quam illius jucundissimo conspectu atque colloquio caritutum. Unde de eo sic cecinit Martialis.

Cum peteret dulces audax Leander amores
Et fessus tumidis jam premeretur aquis.
Sic miser instantes affatus dicitur undas,
Parcite, dum propero, mergite dum redeo.

Leander Heroni.

MIttet Abydenus, quam mallet ferre, salutem
Si cadat * unda maris, Sesta puella tibi
Si mihi dii faciles & sunt in amore secundi,
Invitis oculis hæc me verba leges. Sed

* Ira. A dubitatione Talos.

Sed non sunt faciles: nam cur mea vota morantur
  Currere me notâ non patiuntur aquâ.
Ipse vides cœlum picê nigrius & freta ventis:
  Turbida, perque cavas vix adeunda rates.
Unus, & hic audax, a quo tibi littera nostra
  Redditur, à portu nauta fecit iter.
Ascensurus eram, nisi quod dum vincula proræ.
  Solverit in speculis omnis Abydos erat.
Non poteram celare meos velut ante parentes
  Quemque tegi volumus, non latuisset amor,
Protinus hæc scribens, felix i litera dixi
  Jam tibi formosam porrigit illa manum.
Forsitan admotis etiam tangeri labellis,
  Rumpere dum niveo vincula dente volet.
Talibus exiguo dictis mihi murmure verbis,
  Cæterâ cum chartâ dextra locuta mea est.
Ah quanto mallem, quam scriberet illa nataret
  Méque per assuetas sedula ferret aquas!
Aptior illa quidem placido dare verbera ponto,
  Est tamen & sensus apta ministra mei.
Septima nox agitur, spatium mihi longius anno,
  Sollicitum raucis ut mare fervit aquis.
His ego si vidi mulcentem pectora somnum
  Noctibus, insani sit mora longa freti,
Rupe sedens aliquâ specto tua littora tristis:
  Et quo non possum corpore, mente feror.
Lumina quin etiam summâ vigilantia turre,
  Aut videt, aut acies nostra videre putat.
Ter mihi deposita est in siccâ vestis arenâ,
  Ter grave tentavi carpere nudus iter.
Obstitit incœptis tumidum juvenilibus æquor,
  Mersit & adversis ora natantis aquis.
At tu de rapidis immansuetissimé ventis?
  Quid mecum certâ prælia mente geris?
In me (si nescis) Borea * non æquora sævis
  Quid faceres esset ni tibi notus amor?
Tam gelidus cum sis [illegible] non te tamen [illegible]
  Ignibus [illegible]
Gaudia [illegible]
  [illegible]

* Ad Boream Apostrophe [illegible]

Parce precor: facilemq; move moderantius aur
Imperet Hippotades sic tibi triste nihil.
Vana peto, precibusque meis obmurmurat ipse,
Quasque quatit, nulla parte coercet aquas.
Nunc daret audaces utinam mihi *Dædalus* alas,
Icarium quamvis hic prope littus adest.
Quicquid erit, patiar, liceat modo corpus in auras
Tollere quod dubia sæpe pependit aqua.
Intereadum cuncta negant ventique fretumque,
Mente agito forti tempora prima mei.
Nox erat incipiẽs (namq; est meminisse voluptas)
Cum foribus patriis egrediebar amans.
Nec mora, deposito pariter cum veste timore,
Jactabam liquido brachia lente mari.
Luna mihi tremulum lumen præbebat eunti,
Ut comes in nostras officiosa vias.
Hanc ego suspiciens faveas O candida, dixi,
Et subeant animo Latmæa saxa tuo
Non sinit Endymion te pectoris esse severi,
Flecte (precor) vultus ad mea furta tuos.
Tu Dea mortalem cœlo delapsa petebas.
Vera loqui liceat, quam sequor, ipsa *Dea* est,
Neu referam mores cœlesti pectore dignos:
Forma nisi in veras non cadit illa Deas.
A Veneris facie non est prior ulla, tuàque,
Neve meis credas vocibus, ipsa vide.
Quantum cum radiis fulges argentea puris,
Concedunt flammis sidera cuncta tuis.
Tanto formosis fromosior omnibus illa est:
Si dubitas, cæcum, Cynthea, lumen habes.
Hæc ego, vel certe non his diversa locutus,
Per mihi cedentes nocte ferebar aquas.
Unda repercussæ radiabat imagine lunæ.
Et nitor in tacita nocte diurnus erat.
Nulláque vox usquam [illegible]ras veniebat ad aur
Præter dimotæ corpore murmur aquæ.
Alcyones [illegible] memores Cæycis amati.
Nescio quid visæ sunt mihi dulce queri.
Jamque [illegible] lacertis,
Fortiter in summas erigor altus aquas.

Alludit ad fabulam Alsyones

Ut procul aspexi lumen, meus ignis in illo est,
  Illa meum, dixi, littora *lumen habent. *numen
Et subito lassis vires rediere lacertis,
  Visaque quam fuerat mollior unda mihi.
Frigora ne possim gelidi sentire profundi,
  Qui calet in cupido pectore præstat amor.
Quo magis accedo, propioraque littora fiunt,
  Quoque minus restat, plus libet ire mihi.
Cum vero possum cerni quoque, protinus addis
  Spectatrix animos, ut valeámq; facis.
Tunc etiám nando dominæ placuisse laboro,
  Atque oculis jacto brachia nostra tuis.
Te tua vix prohibet nutrix descendere in altum:
  Hoc quoque *enim vidi, nec mihi verba dabas.
Nec tamen effecit, quam vix retinebat euntem, *etenim
  Nec fieret primâ pes tuus udus aquâ.
Excipis amplexus, feliciàque oscula jungis,
  Oscula Diis magnis trans mare digna peti.
Deq; tuis demptos humeris mihi tradis amictus;
  Et madidum siccas æquoris imbre comam.
Cætera nox, & nos, & turris conscia novit,
  Quodque mihi mónstrat per vada lumen iter.
Non magis illius numerari gaudia noctis,
  Hellespontiaci quám maris alga potest.
Quo brevius spatium nobis ad furta dabatur,
  Hoc magis est cautum, ne foret illud iners.
Jámque fugaturâ Tithoni conjuge noctem,
  Prævius aurore Lucifer ortus erat.
Oscula congerimus properata sine ordine rap-
  Et querimur parvas noctibus esse moras. (tim,
Atque ita * cunctatus monitu nutricis amaro, *cunctat
  Frigida desertâ littora turre peto.
Digredimur flentes, repetoque ego virginis æquor, Alludit ad fabulam Helles puellae
  Respiciens dominam dum licet, usque meam.
Si qua fides vero est, veniens huc esse natator:
  Cùm redeo videor naufragus esse mihi.
Hoc quoque si credis, ad te via prona videtur:
  A te cum redeo, clivus inertis aqua.
Invitus patriam repeto: quis credere posset?
  Invitus certe nunc moror urbe mea,

Hei

Hei mihi cur animis juncti, secernimur undis?
Unaque mens, tellus non habet una duos?
Vel tu me Sestos, vel tu mea sumat Abydos:
Tam tua terra mihi quâm tibi nostra placet?
Cur ego confundor, quoties confunditur æquor?
Cur mihi causa levis ventus obesse potest?
Hyperbole Decii[illegible] uosvlla bym per sya. resin. Jam nostros curvi norunt Delphines amores,
Ignotum nec me piscibus esse reor.
Jam paret attritus solitarum limes aquarum.
Non aliter, multa quam via pressa rota.
Quod mihi non esset, nisi sic iterare, querebar:
At nunc per ventos hoc quoque deesse queror.
Fluctibus immodicis Athamantidos æquora ca-
Vixque manet portu tuta carina suo. (nent
Hoc mare, cum primũ de virgine nomine mersa
Quæ tenet, est nactum, tale fuisse puto.
Phryxus Helles frater. Est satis amissa locus hic infamis ab Helle,
Utque mihi parcat, crimine nomen habet.
Invideo Phryxo, quem per freta tristia tutum
Aurea lanigero vellere vexit ovis.
Nec tamen officium pecoris, navisque requiro,
Dummodo, quas findam corpore, dentur aquæ.
Arte egeo nulla, detur modo copia nandi:
Idem navigium, navita, vector ero.
Nec sequar aut Helicen, aut qua Tyrus utitur, Ar
Publica non curat sidera noster amor. (ctos
Andromeden alius spectet, clarámque coronam
Quæque micat gelido Parrhasis ursa polo!
At mihi quod Pericu[illegible], & [illegible] Liber amarun
Indicium dubiæ n[illegible]esse viæ.
Lumen. Est aliud lumen mal[illegible]mi certius istis:
Non erit in tenebris quo duce noster amor.
Hoc ego dum spectem Colchos, atq; ultima pon
Quaque viam fecit Thessala puppis, eam.
Et juvenem possim superare Palæmona nando
Miraque cum subito reddidit herba Deum;
[illegible] per assiduos languent mea brachia Noct
Vixque per immensas fessa trahuntur aquas.
His ego cum dixi precium non vile laboris,
Jam dominæ vobis colla tenenda dabo.

Protinus

Protinus illa valent, atq; ad sua præmia tendunt,
Ut celer Eleo carcere missus equus.
Ipse meos igitur servo, quibus uror, amores:
Teque magis cœlo, digna puella sequor.
Dignam quidam cœlo, sed adhuc tellure morare
Aut dic, ad superos hinc mihi qua sit iter.
*Hinc est quod raro misero contingis amanti,
Cumque mea fiunt turbida mente freta. (esti
Quid mihi, quod lato non separor æquore, prod-
Non minus hæc nobis tam brevis obstat aqua.
Num mali ne dubito, toto procul urbe remotus,
Cum domina longe spem quoq; habere meam.
Quo propius nunc* est, flamma propiore calesco
Et res non semper, spes mihi semper adest.
Pene manu, quod amo, tanta est vicinia tango:
Sæpe sed (heu) lacrymas hoc mihi pene movet
Velle quid est aliud fugientia prendere poma?
Spemque suo fugi fluminis ore sequi?
Ergo ego te nunquā nisi cum volet unda, tenebo
Et me felicem nulla videbit hyems.
Cúmq; minus firmū nil sit quâm ventus & unda:
In ventis, & aqua spes mea semper erit.
Æstus adhuc tāen est, quid cū mihi læserit æquor
Pleias, & Arctaphylax, Oleniumpue pecus?
Aut ego non novi, quam sim temerarius, aut me
Infreta non cautus tunc quoque mittit amor.
Neve putes id me, quod abest. promittere tempus
Pignora polliciti non tibi tarda dabo.
Sit timidum paucis etiam nunc noctibns æquor,
Ire per invitas experiemur aquas,
Aut mihi continget felix audacia salvo,
Aut mors solliciti finis amoris erit.
Optabar tamen ut partes expellar in illas,
Et teneant portus naufraga membra tuos.
Flebis enim, tactuque meum dignabere corpus,
Et mortis, dices, huic ego causa fui.
Scilicet interitus offenderis omine nostri,
Litteraque invisa est hac mea parte tibi,
Desine parte queri, sed ut mare finiat iram,
Accedant quæso fac tua vota meis.

* Hic es et exiguum miserocontigis amanti.

* Pleiades ortu et occasu tempestates faciunt: Latine Virgiliæ.

Bootes i bubulcus Latine custos ursæ

Pace brevi nobis opus est dum transferor istuc,
Cum tua contigero littora, perstet hyems.
Illic est aptum nostrae navale carinae,
Et melius nulla stat mea puppis aqua.
Illic me claudat Boreas, ubi dulce morari est?
Tunc piger ad nandum, tunc ego cautus ero.
Nec faciam surdis convitia fluctibus ulla,
Triste natanti nec querar esse fretum.
Me pariter venti teneant tenerique lacerti
Per causas istic impediarque duas.
Cum patietur hyems, remis ego corporis utar:
Lumen in aspectu tu modo semper habe.
Interea pro me pernoctet epistola tecum:
Quam precor ut minima persequar ipse mora.

In XVIII. Epistolam Argumentum.

Non satis constat cujus sit haec epistola cum praecedente duabusque sequentibus. Nam nec quae legitur Leandri ad Hero, nec quae Herus ad Leandrum, nec quae Acontii ad Cydippem, nec quae Cydippes ad Acontium, ab Ovidio unquam [illegible] fuisse, autor Sabino: ipse comprobat secundo [illegible] scribens ad Macrum.
Et quod [illegible] verbis [illegible] Ulyssi
Scribimus & lacrymas Phyllis [illegible]
Quod Paris & Macareus, & quod male gratus Jason,
Hypsipylesque pater, Hippolytusque legant, &c.
Reliqua [illegible] legenda [illegible]: satis est admonuisse. Hero acceptis Leandri epistolis respondet: [illegible] agens ut se ardenter redamare significet: & ad [illegible] amatorem advocet. Desiderium vero [illegible] quam sincero & continuo amore semper amet [illegible]. Nonnunquam timet: ne [illegible]. Verum statim amoris suspicionem in amantium [illegible] transferendo, conjecturam [illegible]. Demum [illegible] tranquillo freto se committat.

Hero Leandro.

Quam mihi misisti verbis, Leandre, salutem,
Ut possim missam rebus habere, veni.
Longa mora est nobis omnis, quae gaudia differt
Da veniam fassae: non patienter amo.
Urimur igne pari, sed sum tibi viribus impar:
Fortius ingenium suspicor esse viris.
Ut corpus teneris sic mens infirma puellis:
Deficiam, parvi temporis adde moram.
Vos modo venando, modo rus geniale colendo,
Ponitis in varia tempora longa mora.
Aut fora vos retinent, aut unctae dona palaestrae
Flectitis aut fraeno colla fugacis equi.
Nunc volucrem laqueo, nunc piscem ducitis hamo
Diluitur posito serior hora mero.

His mihi* submotis, vel si minus acriter urar,
Quid faciam? superest præter amare nihil.
Quod superest, facio: teque, ô mea solà voluptas!
Plus quoq; quàm credi quod mihi possit, amo.
Aut ego cum chara de te nutrice susurro:
Quæque tuum, miror, causa moretur iter.
Aut mare pospiciens odioso concita vento,
Corripio verbis æquora pene tuis.
Aut tibi *sævitiam paulum gravis unda remisit,
Posse quidem, sed te nolle venire, queror.
Dumq; queror, lacrymæ per amantia lumina ma-
Pollice quas tremulo conscia siccat anus. (nant,
Sæpè tui specto si sint in littore passus:
Impositas tanquám servet arena notas.
Utq; rogem de te, & scribam tibi, si quis Abydo
Venerit, ut quæro si quis Abydon eat.
Quid referam, quoties do vestibus oscula, quas tu
Hellespontiaca ponis iturus aqua?
Sic ubi lux acta est, & noctis amicior hora,
Exhibuit pulsa sidera clara die.
Protinus in summa vigilantia lumina turre
Ponimus, assuetæ signa,* notamque viæ,
Tortaque versato ducentes stamina fuso,
Fœminea tardas fallimus arte motas.
Quid loquor interea tam longo tempore quæris
Nil nisi Leandri nomen in ore meo est.
Jamne putas exisse domo mea gaudia nutrix?
An vigilant omnes, & timet ille suos?
Jamne suos humeris illum deponere vestes,
Tingere jam pingui Pallade membra putas?
Annuit illa fere, non nostra quod oscula curat:
Sed movet obrepens somnus anile caput.
Postq; moræ nimium, jam certe navigat, inquã,
Lentaque dimotis brachia jactat aquis.
Paucaque cum tacta perfeci stamina terra,
An medio possis, quærimus, esse freto.
Et modo prospicimus, timidâ modo voce preca-
Ut tibi det facilis utilis aura vias. (mur,
Auribus interdum voces captamus, & omnem
Adventus strepitum credimus esse tui.

*Sentibus !
*Sævitiæ
*Notasq;
Ad nutricem apostrophe

Sic ubi deceptæ pars est mihi maxima noctis
Acta, subit furtum lumina fessa sopor.
Forsitan invitus, mecum tamen improbe dormis
Et quamvis non vis ipse venire venis.
Nam modo te videor prope jã spectare natantẽ:
Brachia nunc humeris humida ferre meis.
Nunc dare quæ soleo, madidis velamina membris
Pectora nunc juncto nostra fovere sinu.
Multaque præterea linguâ reticenda modestâ:
Quæ fecisse juvat, facta referre pudet.
Me miseram, brevis est hæc & non vera voluptas
Nam tu cum somno semper abire soles.
Firmiùs, ô cupidi tandem coeamus amantes,
Ne careant vera gaudia nostra fide?
Cur ego tot viduas exegi frigida noctes?
Cur toties a me, lente natator, abes?
Est mare, confiteor, nondum tractabile nanti:
Nocte sed hesterna, lenior aura fuit.
Cur ea præterita est: cur non ventura timebas?
Tam bona cur periit, nec tibi rapta via est?
Protinus ut similis detur tibi copia cursus,
Hoc melior certe, quo prior illa, fuit.
At cito mutata est jactati forma profundi:
Tempore, cum properas, sæpe minore venis.
Hic puto deprensus nil quod querereris, haberes

Leandri verba objecta.

Meque tibi amplexo nulla noceret hyems.
Certe ego tunc ventos audirem læta sonantes,
Et nunquam placidás esse precarer aquas.
Quid tamen evenit, cur sis metuentior undæ?
Contemptumque prius, nunc vereare fretum?

Pellicis suspicionem ingerit.

Nam memini, cũ iste sævum veniente, minaxque
Non minus, aut multo non minus æquor erat.
Cum tibi clamabam, sic tu temerarius esto,
Ne miseræ virtus sit tua flenda mihi.
Unde novus timor hic? quoque illa audaciâ fugit?
Magnus ubi est spretis ille natator aquis?
Sis tamen hoc potius, quam tu prius esse solebas
Et facias placidum per mare tutus iter.
Dummodo sis idem, dum sic, ut scribis, amemur
Flammâque non fiat frigidus illá cinis.

Non

Non ego tam ventos timeo mea vota morantes,
Quam similis vento ne tuus erret amor.
Et ne sim tanti, superentque pericula causam:
Et videar merces esse labore minor.
Interdum metuo, patria ne lædar, & impar
Dicar Abydeno Syste puella * viro. * toto.
Ferre tamen possum patientius omnia, quàm si
Ocia, nescio quâ pellice captus, agas:
In tua si veniant aliena colla lacerti,
Sitque novus nostri finis amoris amor.
Ah potius peream, quam crimine vulnerer isto,
Fataque sint culpa nostra priora tuâ.
Nec quia venturi dederis mihi signa doloris,
Hæc loquor, aut famà sollicitatá nova.
Omnia sed vereor (quis enim securus amavit?)
Cogit & absentis multa timere locus.
Felices illas, sua quas præsentia nosse
Crimina vera juvat, falsa timere vetat.
Nos tam vana movet, quam facta injuria fallit,
Incitat & morsus error uterque pares.
O utinam venies, aut hic ventusve, paterve,
Causáque sit tantæ fœmina nulla moræ.
Quod si quam sciero, moriar (mihi crede) dolendo
Jamdudum peccas, si mea fata petis.
Sed neque peccabis, frustraque ego terreor istis,
Quoque minus venias invida pugnat hyems.
Me miseram! quanto plangunturlittora fluctus,
Et latet obscura condita nube dies.
Forsitan ad * portum mater pia venerit Helles
Mersaque * roratis nata fleatur aquis.
Aut mare ab inviso privignæ nomine dictum,
Vexat in æquoream versa noverca Deam
Non favet, ut nunc est, teneris locus ille puellis,
Hac Helle periit, hâc ego lædor aquâ.
At tibi flammarum memori, Neptune, tuarum
Nullus erat ventis impediendus amor.
Si neque Amymone, nec laudatissima forma,
Criminis est Tyro fabula vana tui.
Lucidique Alcyone, Ceycéque, * & Alymone nata * Antons.
Et nondum nexis angue Medusa comis.

Pares mor suis, id est pares curas.

Nephele mater Helles, et maris nympha.
* pontum.
* turbatis

Flaváque

Flavàque Laodice cœlóque recepta Celæno,
Et quarum memini nomina lecta mihi.
Has certe pluresque canunt, Neptune, poetæ
Molle latus lateri composuisse tuo.
Cur igitur toties vires expertus amoris,
* turbida. Assuetum nobis * turbine claudis iter?
Parce ferox, latoque mari tua prælia misce:
Seducit terras hœc brevis unda duas.
Te decet aut magnas magnum jactare carinas
Aut etiam totis classibus esse trucem.
Turpe Deo pelagi, juvenem terrere natantem
Gloriaque est stagno quolibet ista minor.
Nobilis ille quidem est, & clarus origine, sed non
A tibi suspecto duxit Ulysse genus.
Da veniam, servàque duos: natat ille, sed iisdem
Corpus Leandri & spes mea pendet aquis.
Intereà lumen (posito nam scribimus illo)
* Perstrepit. & nobis prospera signa dedit.
* Sternuit seu Sternumit.
Ecce merum nutrix faustos distillat in ignes,
Cras erimus plures, inquit, & ipsa bibit.
Effice nos plures evicta per æquora * lapsus.
*vectus. O penitus toto corde recepte mihi:
In tua castra redi, socii desertor amoris.
Ponuntur * medio cur mea membra toto?
*viduo. Quod timeas non est: auso Venus ipsa favebit,
Sternet & æquoreas æquore nata vias.
Ingeniosa inventio exemplis corroborata.
Ire libet medias ipsi mihi sæpè per undas,
Sed solet hoc maribus tutius esse fretum.
Nam cur * huc vectis Phryxo, Phryxique sorore
*hoc. Sola dedit vastis fœmina nomen aquis?
Forsitan ad reditum metuis ne robora desint,
Ac nequeas gemini ferre laboris onus.
At nos diversi medium coeamus in æquor:
Obviaque in summis oscula demus aquis.
Atq; ita quisque suas iterum redeamus in urbes
Exiguum, sed plus quam nihil, illud erit.
Vel pudor hic utinam qui nos clam cogit amare
Vel timidus famæ cedere vellet amor.
Nunc male res junctæ: calor & reverentia pugnant
Quid sequar, in dubio est: hæc decet, ille juvat

Ut semel intravit Colchos Pagasæa puppis,
Impositam celeri Phasida puppe tulit.
Ut semel Idæus Lacedæmona venit adulter,
Cum prædâ rediit protinus ille suâ.
Tu quam sæpe petis quod amas tam sæpe relin-
Et quoties grave sit puppibus ire natas. (quis
Sic tamen, ô juvenis tumidarum victor aquarũ
Sic facito spernas, ut vereare, fretum.
Arte laboratae merguntur in aequore puppes,
Tu tua plus remis brachia posse Putas?
Quod cupis hoc nautæ metuunt, Leandre natare:
Exitus hic fractis puppibus esse solet.
Me miseram cupio non persuadere, quod horto
Sisque (precor) monitis fortior ipse meis.
Dummodo pervenias, excussaque sæpe per undas
Injicias humeris brachia lassa meis.
Sed mihi cærleas quoties obuertor ad undas,
* Nescio quid pavidum frigore pectus habet, * Nescio quod pavidum pectora frigus habent,
Nec minus hesternæ confundor imagine noctis,
Quamvis est sacris illa piata meis.
Namque sub aurora jam dormitante lucerna,
Tempore quo cerni somnia vera solent.
Stamina de digitis cecidere sopore remissis.
Collaque pulvino nostra ferenda dedi.
Hic ego ventosas nantem delphina per undas.
Cernere non dubiâ sum mihi visa fide.
Quem postquam bibulis ille sit fluctis arenis,
Unda simul miserum, vitaque deseruit.
Quicquid id est timeo, nec tu mea somnia ride,
Nec nisi tranquillo brachia credi mari.
Si tibi non parcis, dilectæ parce puellæ,
Quæ nunquam nisi te sospite, sospes erit.
Spes tamen est fractis vicinæ pacis in undis,
Tu placidas tua pectore * finde vias. * scinde,
Interea quoniam nari freta pervia non sunt,
Leniat invisas littera missa moras.

In XIX. Epistolam Argumentum.

Post hos ad sacra Dianæ Acontius, quæ in Delo insula maris Ægæi maxima Cycladum latissima, ex frequenti virginum conventu cele-

brabantur

brabantur in amorem viſæ Cydippes puellæ nobilis excalui. Sed cum illam ob generis imparitatem non auderet in ſuum amorem ſollicitare, novam commentus fraudem in pulcherrimo pomo ſcripſit duos hoſce verſus.

Juro tibi ſane per myſtica ſacra Dianæ
Me tibi venturam comitem, ſponſamq; futuram.

Atque illud ad pedes puellæ projecit, quæ fraudis inſcia cum imprudens legeret, viſa eſt ſe uxorem Acontio paciſci. Nam quæ ante Deos in templo Deliæ Dianæ dicerentur, rata eſſe debere, lex erat. Cum autem paulo poſt pater hujuſce rei inſcius, illam alii deſponderet, ſubita febre correpta eſt. Quare hac epiſtola, Acontius conatur perſuadere, hunc morbum a Diana immiſſum eſſe, eo quod non impleverat, quæ dea preſente promiſerat. Ne vero dubitet iterum decipi, ab ea exorditur parte, qua maxime hæſitare putaret. Adducit deinde eum in odium, cui deſponſata fuerat, cum dicat omnem ægritudinem accidere illius cauſa.

Acontius Cydippæ.

Alii haec duo prima carmina non habent

ACcipe Cydippe deſpecti nomen Aconti
Illius, in pomo qui tibi verba dedit.
*P*one metum, nihil hic iterum jurabis amanti:
Promiſſam ſatis eſt te ſemel eſſe mihi.
Perlege, diſcedat ſic corpore languor ab iſto,
*Q*ui meus eſt, ulla parte dolente, dolor.
*Q*uid pudor ora ſubit? nam ſicut in æde *Dianæ*
Suſpicor ingenuas erubuiſſe genas.
Conjugium, pactamq; fidem, non crimina poſco:
*D*ebitus ut conjux, non ut adulter amo.
Verba licet repetas, quæ demptus ab arbore fœtus
*P*ertulit ad caſtas, me jaciente, manus,
Invenies illic, id te † ſpondere, quod opto:
Ne tibi cum verbis excidat illa fides.
Id metui, ut divæ diffuſa eſt ira; decebat

periphraſis pomi
* jurare

Te

Te potius, virgo, quam me minuisse Deam.
Nunc quoque idem timeo, sed idē tamen acrius illud
Adsumpsit vires, auctaque flamma morâ est.
Quique fuit nunquam parvus vel tempore longo
Ex spe quam dederas, tu mihi, crescit amor.
Spem mihi tu dederas, meus hic tibi credidit ardor.
Non potes hoc factum teste negare Deā.
* Me tibi nupturam, felix cat omen Aconti,
Juro, quam colimus, numina magna Deae. — Hos duos versus non habent.
Adfuit, & praesens ut erat, tua verba notavit,
Et visa est motâ dicta tulisse comâ.
Deceptam dicas nostrâ de fraude licebit,
Dum fraudis nostrae causa feratur amor:
Fraus mea quid petijt nisi quo tibi jungerer uni?
Id me quod quereris, conciliare potest.
Non ego natura, nec sum tam callidus usu:
Solertem tu me (crede) puella facis.
Te mihi compositis, si quid tamen egimus arte,
Astrinxit verbis ingeniosus amor.
Dictatis ab eo feci sponsalia verbis,
Consultoque fui juris amore vafer.
Sit fraus huic facto nomen, dicárque dolosus,
Si tamen est, quod ames, velle tenere, dolus. — * quodque
En iterum scribo, mittóque rogantia verba:
Altera fraus haec est, * quove queraris habes.
Si noceo quod amo; fateor sine fine nocebo:
Teque petam, caveas tu licet ipse petam. — * rigidas a majori.
Per gladios alij * placitas rapuere puellas,
Scripta mihi cautè litera crimen erit?
Dij faciant, possim plures imponere nodos,
Ut tua sit nullâ libera parte fides. — Metaphora ab auriga.
Mille modi restant: clivo sudamus in imo,
Ardor in expertum nil sinet esse meus.
Sit dubium possisne capi, captabere certè:
Exitus in dijs est, tu capiere tamen.
Ut partem effugias, non omnia retia falles,
Quae tibi quam credis, plura retinebit amor.
Si non proficient artes, veniemus ad arma,
Inque tui cupido rapta ferere sinu;

Non sum qui soleam Paridis reprehendere factũ
  Nec quenquam, qui vir, posset ut esse, fuit,
Nos quoque, sed taceo: Mors hujus pœna rapinæ
  Ut sit, erit, quam te non habuisse, minor.
Si tu esses formosa minus, peterêre modeste
  Audaces facie cogimur esse tuâ.
Tu facis hoc, oculique tui quibus ignea cedunt
  Sidera, qui flammæ causa fuêre meæ.
Hoc faciunt flavi crines, & eburnea cervix,
  Quæque precor veniant in mea colla manus:
Et decor, et vultus sine rusticitate pudentes,
  Et Thetidis qualeis vix reor esse pedes.
Cætera si possem laudare, beatior essem,
  Nec dubito totum, quin tua pars sit opus.
Hac ego compulsus, non est mirabile, forma,
  Si pignus volui vocis habere tuæ.
Denique dum captam tu te cogare fateri.
  Insidijs esto capta puella meis.
Invidiam patiar, passo tua præmia dentur:
  Cur suus á tanto crimine fructus abest?
Hesionen Telamon, Briseida cepit Achilles,
  Utramque victorem nempe secuta* suum.
Quamlibet accuses, & sis irata licebit,
  Irata liceat dum mihi posse frui.
Idem qui facimus, factam tenuabimus iram,
  Sit modo placandæ copia parva tui.
Ante tuos flentem liceat consistere vultus,
  Liceat & lacrymis addere verba meis.
Utque solent famuli, cum verbera sæva verentur
  Tendere submissa sub tua crura manus.
Ignoras tua jura, voca, cur arguor absens?
  Jamdudum dominæ more venire jube.
Ipsa meos scindas licet imperiosa capillos,
  Oraque sint digitis livida* nostra tuis.
Omnia perpetiar, tantùm fortasse timebo,
  Corpore lædatur ne manus illa meo.
Sed neque compedibus, nec me compesce cat
  Servabor firmo vinctus amore tui.

* Aut esses.

* virum

* facta quæ sunt [illegible]

Cùm benè se, quantumq; volet, satiaverit ira.
Ipsa tibi dices : quam patienter amat ?
Ipsa tibi dices * cum videris omnia ferre :
Tam benè qui servit, serviat iste mihi.
Cur reus infelix absens agor : & mea cum sit
Optima non ullo causa tuente perit ?
Hoc quod amor jussit, scriptum est injuria nostra
Quod de me solùm nempe queraris, habes.
Non meruit falli mecum quoque Delia si non
Vis mihi promissum reddere, redde Deæ.
Affuit, & vidit, cùm tu decepta rubebas
Et vocem memori condidit aure tuam.
Omnia [illegible] arceant, nihil est violentius illa,
Cum [illegible] quæ non vult, numina læsa videt.
Testis erat Calydonius aper, nam scimus ut illa
Sit magis in natum sæva reperta parens.
Testis & Acteon, quondam fera creditus illis,
Ipse dedit leto cum quibus ante feras.
Quæque superba parens saxo per corpus oborto,
Nunc quoque Mygdonia flebilis astat humo.
Hei mihi Cydippe, timeo tibi dicere verum,
Ne videar causa falsa monere meâ.
Dicendum tamen est: hoc est mihi crede, quod
Ipso nubendi tempore sæpe jaces. (ægra
Consulit ipsa tibi, neu sis perjura, laborat :
Et salvam salvâ te cupit esse fides.
Inde fit, ut quoties obsistere perfida tentas,
Peccatum toties corrigat illâ tuum.
Parce movere feros animosæ virginis arcus:
Mitis adhuc fieri, si patiare potest.
Parce, precor, teneros corrumpere febribus artus
Servetur facies ista fruenda mihi.
Serventur vultus ad nostra incendia nati,
Quique subest niveo lenis in ore rubor.
Hostibus, & si quis, ne fias nostra; repugnat,
Sic fit, ut invalidâ te solet esse mihi
Torqueor ex æquo vel te nubente, vel ægrâ
Dicere nec possum quod minus esse velim,
Mæceror interdum, quod sim tibi causa doloris;
Teque

* ubi.

Dianæ iram exemplis ostendit

Tā quæ mea lædi calliditate puto.
Inqu[illegible] caput nostrum domina perjuria quæ[illegible]
Eveniant pœna tuta sit illa meâ
Ne tamen ignorem, quid agas, ad limina creb[illegible]
Anxius huc illuc dissimulanter eo.
Subsequor ancillam furtim, famulumque requi[illegible]
Protuerunt somni quid tibi, quidve cibi.
Me miserum! quid non medicorum justa minist[illegible]
* Astringoque manus, insideoque toro.
Et rursus miserum, quod me procul inde remo[illegible]
Quem minimé vellem, forsitan alter adest.
Ille manus istas astringit & assidet ægræ.
Invisus superis, cum superisque mihi.
Dumque suo tentat salientam pollice venam,
Candida per causam brachia sæpé tenet.
Contractátque sinus, & forsitan oscula jungit,
Officio merces plenior illa suo est.
Quis tibi permisit nostras* decerpere messes?
Ad spes alterius quis tibi fecit, iter?
Iste sinus meus est, mea turpiter oscula sumis
Ah mihi promisso corpore tolle manus .
Improbe tolle manus, quam tangis nostra futu[illegible]
Posti modo si facies istud, adulter [illegible]is
Elige de vacuis, quam non sibi vendicet alte[illegible]
Si nescis dominum res habet ista suum.
Nec mihi credideris, recitetur formula pacti,
Neu falsum dicas esse * face ipsa legat.
Alterius thalamo, tibi nos, tibi dicimus, exi:
Quid facis hinc exi, non vacat iste torus.
Nam quod habes & tu humani verba altera pa[illegible]
Non erit id circo par tua causa meæ.
Hæc mihi se pepigit, pater hanc tibi primus ab[illegible]
Sed propior certe quam pater, ipsa sibi est.
Promisit pater hanc. hæc adjuravit amanti:
Ille homines, hæc est testificata Deam.
Hic metuit mendax, sed & hæc perjura vocar[illegible]
Nam dubitas, hic fit major, an ille metus?
Denique ut amborum conferre pericula possi[illegible]
Respice ad eventus, hæc cubat, ille valet.

* affligo que illum suspicentur, cui Cydippe erat nuptura

* recerpere Metaphora [illegible] apostrophe ad adversarium

* Fac

Nos quoque dissimili certamina mente subimus,
Nec spes par nobis nec timor æquus adest.
Tu petis ex tuto, gravior mihi morte repulsa est,
Idque ego jam, quod tu forsan amabis, amo.
Si tibi justitiæ, si recti cura fuisset,
Cedere debueras ignibus ipse meis.
Nunc quoniam ferus hic pro causa pugnat iniqua,
Ad quid Cydippe littera nostra redit?
Hic facit ut jaceas & sis suspecta Dianæ,
Hunc tu si sapias, limen adire vetes.
Hoc faciente subis tam seva pericula vitæ.
Atque utinam pro te, qui movet illa, cadat.
Quem si repuleris, nec quem Dea damnat amaris,
Et tu continuó certé ego salvus ero.
Siste metum virgo, stabili potiêre salute,
Fac modó polliciti conscia templa colas.
Non bove mactato cœlestia numina gaudent,
Sed quæ præstanda est & sine teste fides, Catholi sententia
Ut valeant aliæ: ferrum patiuntur, et ignes:
Fert aliis tristem succos amarus opem.
Nil opus est istis, tantùm perjuria vita,
Teque simul serva méque datâmque fidem.
Præterita veniam dabit ignorantia culpæ:
Exciderant animo fœdera* lecta tuo,
Admonita es modó voce meâ, modo casibus istis
Quos quoties tentas fallere, ferre soles.
His quoque vitatis, in partu nempe rogabis, nostra.
Ut tibi luciferas afferat illa manus.
Audiet hæc, repetens quæ sunt audita requiret
Ipsa tibi de quo conjuge partus eat.
Promittes votum, scit te promittere falsó:
Jurabis, scit te fallere posse Deos. Trans objec
Non agitur de me, cura majore laboro.
Anxia sunt vitæ pectora nostra tuæ?
Cur modo te dubiam pavidam flevere parentes,
Ignaros culpæ quos facis esse tuæ?
Et cur ignorant? matri licet omnia narres:

Nil tua Cydippe facta puderis habent.
Ordine fac referas, ut sis mihi cognita primum
Sacra pharetratæ dum fac ipsa Deæ.
Ut te conspectâ subito, si forté notasti,
Restiterim fixis in tua membra genis,
Et te dum nimium miror, nota certa furoris,
Deciderint humero pallia lapsa meo.
Post modo, nescio qua, venisse volubile malum,
Verba ferens doctis insidiosa notis.
Quod quia sit lectum sanctâ præsente Diana,
Esse tuam vinctam numine teste fidem.
Ne tamen ignoret scripti sententia quæ sit:
Lecta tibi quondam nunc quoque [illegible] referi
Nube precor (dicet) cui te bona numina jungunt,
Quem fore jurasti, sit gener ille mihi.
Quisquis is est placeat: quoniam placet ante Diana
Talis erat mater, si modo mater erit.
vobis Si tamen & quærat, quis sim, qualisque, videto,
Inveniet * nobis consuluisse Deam.
Insula Corycijs quondam celeberrima Nymphis
Cingitur Ægæo, nomine Cæa, mari.
Illa mihi Patria est: nec si generosa probâris
Nomina, despectis arguor ortus avis.
Sunt & opes nobis, sunt & sine crimine mores
Amplius utque nihil me tibi jungit amor.
Appeteres talem vel non jurata maritum:
Juratæ vel non talis habendus erat.
Hæc tibi me in somnis jaculatrix scribere Phœbe
Hæc tibi me vigilans scribere jussit amor.
Et quibus alterius mihi jam nocuere sagittæ,
Alterius noceant ne tibi tela cave.
Juncta salus nostra est: miserere meique, tuique
quid dubitas unam ferre duobus opem?
Quod si contigerit cũ jam data signa sonabunt
Tinctaque votivo sanguine Delos erit,
Aurea ponetur mali felicis imago,
Causaque versiculis scripta duobus erit.
Effigie Pomi Testatur Acontius hujus,
Quæ fuerint in eo scripta, fuisse rata.

Turbarum sonitu convocabantur ad sacra Dianae

Longior

Longior infirmu nune lassec epi tol corpus,
Clausaqu consuero sit tibi fine, vale.

In XX Epistolam argumentum

Cum accepisset Cydippe hanc sibi febrem Dianæ indignatione contigisse in Acontij vita contra paternam voluntatem condescendere maluit, quam diutius torqueri: In primis respondet se ausam fuisse Epistolam suam clara voce exprimere, ne ut in pomo jurarct. Deinde narrando qualiter insidiosum illud ei pomũ acceperit in ipsũ Acontium invehitur. Verum illud non duxi silentio prætereundũ, in hac Epistola addidisse aliquemquicquid sequitur post illum versiculum. Quos vereor paucos ne vel esse mihi. Quod non solum vide in adulterinum, imo tota epistola, cum nusquam constet jam diximus, Ovidium neque Sabinum scripsisse epistolas Leandri, Herus, Acontii, Cydippes. Quas si Ovidius non composuisset, suo labore privaretur, meminisset, sicut de reliquis. Si de Sabino contendas, videas quas, si bene cum Sabini stylo conveniant.

Cydippe Acontio.

Pertimui, scriptumq; tuum sine murmure legi,
Juraret ne quos inscia lingua Deos.
Et puto captasses iterum, nisi, ut ipse fateris,
Promissam scires me satis esse semel.
Non lectura fui: sed si tibi dura fuissem,
Aucta foret sævæ forsitan ira Deæ.
Omnia cum faciam, cum dem pia thura Dianæ,
Illa tamen justa plus tibi parte favet.
Utque cupis credi, memori te vindicat ira:
Talis in Hippolyto vix fuit illa suo:
At melius virgo favisset virginis annis,
Quos vereor paucos ne velit esse mihi:
Languor enim causis non apparentibus hæret:
Adjuvor & nulla fessa medentis ope.
Quam tibi nunc gracilem, vix hæc rescribere, quamq;
Pallida vix cubito membra levare putas?
Nunc timor accedit: ne quis nisi concia nutrix
Colloquii,

Colloquij nobis sentiat esse vicem.
Ante fores sede hæc quid agamq; rogantibus
Ut possim tuto scribere, dormit ait. (inter
Mox ubi secreti longe causa optima somnus
Credibilis tardâ desinit esse morâ.
Jamq; venire vider, quos non admittere durum est
Excreat, & ficta dat mihi signa notâ
Sicut eram, properans verba imperfecta relin-
Et tegitur tepido litera cauta sinu. (quo
Inde meos digito iterum repetita fatigat:
Quantus sit nobis, aspicis ipse labor.
Quæ, peream si dignus eras, ut vera loquamur;
Sed melior justo quamque mereris ero,
Ergo te propter, toties incerta salutis,
Commentis pœnas dóque dedique tuis,
Hæc nobis formæ, te laudatore, superbæ
Contingit merces. & placuisse nocet.
Si tibi deformis (quod mallem) visa fuissem,
Culpatum nulla corpus egeret ope.
Nunc laudata gemo. nunc me certamine vestro
Proditis, & proprio vulneror ipsa bono.
Dum neque tu cedis, nec se putat ille secundum
Tu votis * obstas illius ille tuis.
Ipsa velut navis jactor, quam certus in altum
Propellit Boreas, æstus & unda refert
Cumque dies charis optata parentibus instat,
Immodicus pariter corporis ardor inest.
Et mihi conjugij tempus crudelis ad ipsum,
Persephone nostras pulsat acerba fores.
Jam pudet & timeo, quamvis mihi conscia non sim
Offensos videar ne meruisse Deos.
Accidere hoc aliquis casu contendit, & alter
Acceptum superis hunc negat esse virum.
Neve mihi credas, in te quoque dicere famam
Facta veneficiis pars putat ista meis,
Causa latet, mala nostra patent: vos pace movetis
Aspera summotá prælia, plector ego.
Dicam nunc, solitóque tibi * me despice more
Quid facies odio, sic ubi amore noces?

Excreare est quadam vi expuere

Oratio verbis deficiens: cujus hic est sensus Quæ si digna eras ut tua causa fassem in eam, peream

* optas

Persephone, pro Proserpina

* ne

Si lædis, quod amas, hostem sapienter amabis,
Me precor ut serves, perdere velle velis.
Aut tibi jam nulla est speratæ cura puellæ,
Quam ferus indignâ labe perire sinis.
Aut Dea si frustra pro me tibi sæva rogatur,
Quid mihi te jactas? gratia nulla tua est.
Elige quid fingas, non vis placáre Dianam,
Immemor es nostri: non potes, illa tui est.
Vel nunquam mallem, vel non mihi tempore in
Esset in Ægæis cognita Delos aquis. (illo
Tunc mea difficili deducta est æquore navis
Et fuit ad captas hora sinistra vias, — A tempore Pathos
Quo pede processi; quo me pede limine movi?
Picta meæ tetigi quo pede texta ratis;
Bis tamen adverso redierunt carbasa vento,
Mentior ah demens: ille secundus erat.
Ille secundus erat, qui me referebat euntem,
Quique parum felix impediebat iter. — More amantium mentem variat.
Atque utinam constans contra mea vela fuisset,
Sed stultum est, venti de levitate queri.
Mota loci famâ, properabam visere Delon,
Et facere ignava puppe videbar iter.
Quam sæpe, ut tardis feci convicia remis,
Questaque sum, vento lintea parca dari.
Et jam transierâ Myconon, jam Tenon, & Andron
Inque meos oculos candida Delos erat:
Quam procul ut vidi, quid me fugis, insula dixi,
Laberis in magno numquid ut ante, mari;
Institeram terræ, cum jam prope luce peractâ
Demere purpureis Sol juga vellet equis.
Quos idem solitos postquam revocavit ad ortus
Comuntur nostræ matre jubente comæ.
Ipsa dedit gemmas digitis, & crinibus aurum,
Et vestes humeris induit ipsa meis.
Protinus egressæ superis, quibus insula sacra est,
Flava salutatis thura merumque damus.
Dumque parens aras votivo sanguine tingit,
Festaque fumosis ingerit exta focis.
Sedula me nutrix alias quoque ducit in ædes,

Aram Dianæ intelligit [illegible] cujus indicant [illegible] rarum.

Erram-

Erramúsque vago per loca sacra pede.
Et modó porticibus spatior, modò munera regum
Miror, & in cunctis stantia signa locis.
Miror & innumeris structam de cornibus aram
Et de quâ pariens arbore nixa *Dea* est.
Et quæ præterea (neque enim meminive libètve
Quicquid ibi vidi, dicere) *D*elos habet,
Forsitan hæc spectans á te spectabar Aconti,
Visáque simplicitas est mea posse capi.
In templum redeo gradibus sublime Dianæ,
Tutior hoc ecquis debuit esse locus?
Mittitur ante pedes malum cum carmine tali.
Hei mihi *ju*ravi nunc quoque pene tibi.
*S*ustulit hoc nutrix, miratàque, perlege, dixit
Insidias legi magne poeta tuas.
Nomine conjugij dicto, confusa pudore,
*S*ensi me totis erubuisse genis.
Luminaque in gremio veluti defixa tenebam,
Lumina propositi facta ministra tui.
Improbe quid gaudes? aut quæ tibi gloria parta
*Q*uidve vir elusa virgine laudis habes? (est
Non ego constiteram sumptâ peltata securi,
Qualis in Iliaco Penthesilea solo.
Nullus Amazonio cælatus baltheus auro,
Sicut ab Hippolyto præda relata tibi est.
Verba quid exultas tua, si mihi verba dederunt:
Sumque parum prudens capta puellas dolis
Cydippen pomum, pomù Schœneida cepit:
Tu nunc *H*ippomanes scilicet alter eris,
At fuerat melius, si te puer iste tenebat,
Quem tu, nescio quas dicis habere faces.
More bonis solito, spem non corrumpere fraude
Exoranda tibi, non capienda fui.
Cur, me cum peteres, ea non profitenda putabas
propter quæ nobis ipse petendus eras;
Cogere, cur potiùs, quàm persuadere volebas,
Si poteram audita conditione capi.
Quid tibi nunc prodest jurandi formula juris?
Linguaque præsentem testificata Deam?
Quæ jurat, mens est, nil conjuravimus illa:

* Amazones peltis, id est brevibus scutis in modum Lunae jam me [illegible] utebantur.

Illa fidem dictis addere sola potest.
Consiliū, prudensque animi sententia jurat,
Et, nisi judicij vincula nulla valent.
Si tibi conjugiū volui promittere nostrum,
Exige polliciti debita jura tori.
Sed si nil dedimus, præter sine pectore vocem,
Verba suis frustra viribus orba tenes.
Non ego juravi: legi jurantia verba:
Vir mihi non isto more legendus eris,
Decipe sic alias, succedat epistola pomo:
Si valet hoc, magnas divitis aufer opes.
Fac jurent reges, sua se tibi regna daturos,
Sitque tuum toto quicquid in orbe placet.
Major es hoc ipsâ multo (mihi crede) Dianâ,
Si tua tam præsens litera numen habet.
Cùm tamen hæc dixi, cùm me tibi firma negavi
Cùm benè promissi causa peracta mei est:
Confiteor, timeo sævæ Latoidos iram,
Et corpus lædi suspicor inde meum.
Nam quare quoties socialia sacra parantur,
Nuptæ toties languida membra cadunt?
Ter mihi jam veniens positas Hymenæus ad
Fugit, & a thalami limine terga dedit (aures
Vixque manu pigrâ toties infusa resurgunt
Lumina, vix moto corripit igne faces.
Sæpe coronatis stillant unguenta capillis,
Et trahitur multo splendida palla croco.
Cùm tetigit limen, lachrymas mortisque timorem
Cernit, & a cultu multa remota suo.
Projicit ipse suâ deductas fronte coronas,
Spissaque de nitidis tergit amoma comas.
Et pudet in tristi lætum consurgere turbâ,
Quique erat in pallâ, transit in ora rubor.
At mihi væ miseræ torrentur febribus artus,
Et graviora justo pallia pondus habent.
Nec mihi papæ lachrymantes video parentes,
Et face pro thalami, fax mihi mortis adest. Ad Dianam apostrophe
Parce laboranti, pictâ Dea læta pharetrâ,
Daque salutiferam jam mihi fratris opem.
Turpe tibi est illum causas depellere leti,

Te contra titulum mortis habere meae,
Nam quid in umbroso [illegible] velles fonte lavari,
Imprudens vultus ad tua labra tuli?
Præterii ve tua de tot cœlestibus aras?
Atque tui est nostra spreta parente parens?
Nil ego peccavi, nisi quod perjuria legi,
Inque parum fausto carmine docta fui.
Tu quoque pro nobis, si non mentiris amorem,
Thura feras, prosint, quæ nocuere manus.
Cur, quæ succenset, quod adhuc tibi pacta puella
Non tua sit, fieri ne tua possit, agit?
Omnia de vivâ tibi sunt speranda, quid aufert
Sæva mihi vitam, spem tibi diva mei;
Nec tu crediderís, illum cui destinor uxor,
Ægra superpositâ membra fovere manu.
Assidet ille quidem, quantum permittitur ipsi: — Acontium sibi conciliat.
Sed meminit nostrum virginis esse torum,
Et quoque nescio quid, de me sensisse videtur:
Nam lacrymæ causa sæpe latente cadunt.
Et minùs audacter blanditur, & oscula rara
Accipit, & timido me vocat ore suam.
Nec miror sensisse, notis cum prodar apertis:
In lævum versor, cum * venit ille, latus, — * vocat
Nec loquor, & tecto simulatur lumine somnus,
Captantem tactus rejicióque manum.
Ingemit, & tacito suspirat pectore, méque
Offensam, quamvis non mereatur, habet.
Si mihi, quod gaudes, & te juvat ista voluptas:
Si mihi quod sensus sum tibi fassa meos.
Si mihi lingua foret, tu nostra justius ira,
Qui mihi tendebas retia, dignus eras.
Scribis ut invalidum liceat tibi visere corpus,
Es procul à nobis, & tamen inde noces.
Mirabar, quare tibi nomen Acontius esset:
Quod faciat longè vulnus, acumen habes.
Certe ego convalui nondum de vulnere tali,
Ut jaculo, scriptis eminus icta tuis.
Quid tamen huc venias? sane miserabile corpus
Ingenij videas bina trophæa tui.

Condidimus macie, color est sine sanguine, qualē
In pomo refero mente fuisse tuo.
Candida nec mixto sublucent ora rubore,
Forma novi talis marmoris esse solet,
Argenti color est inter convivia talis,
Quod tactum gelidæ frigore pallet aquæ.
Si me nunc videas, visam prius esse negabis:
Arte nec est, dices ista petenda mea.
Promissique fidem ne sim tibi vincta, remittes,
Et cupies illud non meminisse Deam.
Forsitan & facies jurem ut contraria rursus,
Quæque legam, mittes altera verba mihi.
Sed tamen aspiceres vellem, prout ipse rogabas:
Et discas sponsæ languida membra tuæ.
Durius & ferro * cùm sit tibi pectus Aconti,
Tu veniam nostris vocibus ipse petas
Ne tamen ignoras, ope quâ revalescere possim,
Quæritur à Delphis fata canente Deo.
Is quoque nescio quantum nunc vaga fama susurrat
Neglectam queritur testis habere fidem.
Hoc Deus & vates, hoc & mea carmina dicunt:
At desunt voto carmina nulla tuo.
Unde tibi favor hic; nisi quod nova forte reperta
Quæ capiat magnos litera lecta deos. (est,
Isque tenente deos numen sequor ipsa deorum,
Doque libens victas in tua vota manus.
Fassaque sum matri deceptæ fœdera linguæ,
Lumina fixa tenet plena pudoris humo.
Cætera cura tua est, plus hoc quoq; virgine factū,
Non timuit tecum quod mea charta loqui.
Jam satis invalidos calamo lassavimus artus,
Et manus officium longius ægra negat.
Quid, nisi quod cupio me jam conjungere tecū,
Restat, ut ascribat litera nostra? vale.

* Si D[...] [...]tam [...] quam pro [...] sumitur in [...] [...]sita.

In Ovidianam Sapphus Argumentum.

[...]dunt Suidas & Ælianus, Græci scriptores, duas nomine Sapphus extitisse, quarum altera Eresia, [...] per ele[...], quæ Alcæi & Pittaci, [...]q; Tar[...] [...] tempore [...] [...] etiam plectrum pri[...] [...]invenit. Huic non [...] carmen Lyricum tribu[...]

ant-

ant. Altera Mitylenaea longe junior, quae psal[...] meritrix fuit. Scripsit multa et praeclara apud Gr[...] poemata, adeo ut decima Musa dicta sit. Quare [...] in Phaonis amorem inciderit. Plin. herbae tribu[...] 22. Sed Baptist. Egnatius, vir nostrae tempesta[...] quae Grecae, atq; Latinae studiosissimus, hanc fab[...] ab eodem è Graeco in Latinum nuper traductum [...] sat. Ælianus omnimodae historiae lib. 12 de[...] pulcherimum mortalium omnium Phaonem à Ve[...] olim lactucis occultatum: esse vero et alios, [...] qui scripserint, fuisse Phaonem ex eorum no[...] genere qui trajiciendis ultro citroque viatoribu[...] vigiolis impensiorem dantes operam, victum sibi [...] num quaeritarent: accessisse tandem et venerem [...] sicut in alteram transportaret ripam, nulla in[...] promissa stipe rogaret. Quod cum ille libentius [...] cisset nescius quam transveherit, Deam esse; t[...] a Venere longe pretiosius accepisse manus, q[...] vel amplissimum manu precium exigisset. Ala[...] namq; cum accepisset unguine quodam glena[...] semel perunctus, formosissimus repente mo[...] cunctorum apparuit, mulieres omnes Lesbias [...] exarsisse cupidinem, prae caeteris vero impatien[...] atque ardentissime à Sappho adamatum. Ma[...] Cum vero Phaon in Siciliam forte discessisse[...] pho amoris ignibus incensa, et plane ardens, le[...] spernitimens, statuit etiam capitis periculo [...] tentare, demisso in mare corpore ex Leucadae ap[...] monitorio. Sed antequam illuc accedat per i[...] tiam muliebrem tentans quod desperarat, [...] la cum advocare studet, faciens auferni invit[...] conditionis & calamitatis quam omnibus in[...] dis miserab le [...] ondendi. Deniq; omnes mi[...] angulos e[...] currit, nec aliquid quod mo[...] ea [...] mitte. [...]illa autem epistola [...] ac [...] amoris affectus, quam in ista expressit Ovid. [...] supra muliebrem conditionem in amores ar[...] phoicum non modo virum [...] pe[...] a[...] averit [...] a um quoque [...] in tribus fuer[...] e[...] illas trize[...] unde ab [...]oratio [...] vocata e[...] tamen [...] an [...] ce [...] quam divinas [...] ocat, de ca[...] [...] tip[...]

[illegible]

[illegible]

Amo Lesbia, [illegible]

[illegible]

NUnquid ubi aspecta est studiosæ litera dext
Protinus est oculis cognita nostra tuis? (ræ
nisi legisses auctoris nomina Sapphus,
Hoc breve nescires, unde movetur, opus?
ditan & quare mea sit alterna requiris
Carmina, cum Lyricis sim magis apta modis.
endus amor meus est* Elegia flebile carmen:
Non facit ad lacrymas barbitos ulla meas.
or, ut in ... ignem exercentibus Euris,
Fertilis accensis messibus ardet ager.
va Phaon celebrat diversa, Typhoidis Ætnæ,
Me calor Ætnæo non minor igne tenet.
c mihi dispositis quæ jungam carmina nervis,
Proveniunt: vacuæ carmina mentis opus.
c mihi Pyrrhiades Methymniaddesve puellæ
Nec mihi Lesbiadum cætera turba juvat.
lis Amythone, vetis mihi candida Cydno,
Non oculis grata est Atthis, ut ante meis.
qualiæ centum, quas † hic sine crimine amavi
Improbe, multarum quod fuit, unus habes.
in te facies, sunt apti lusibus anni:
O facies oculis insidiosa meis.
me fidem & pharetram, fies manifestus Apollo
Accedant capiti cornua, Bacchus eris.
Phœbus Daphnen, & Gnosida Bacchus amavit,
Nec norat Lyricos illa, vel illa modos.
mihi Pegatides blandissima carmina dictant:
Jam canitur toto nomen in orbe meum.
c plus Alcæus consors patriæq; lyræque,
Laudis habet; quamvis grandius ille sonet.
mihi difficiiis formam natura negavit,
Ingenio formæ damna rependo meæ.
n brevis: at nomen, quod terras impleat omnes
st mihi: mensuram nominis ipsa fero.
ndida si non sum, placuit Cepheia Perseo,
Andromede, patriæ fusca colore suæ.
t variis albæ junguntur sæpe columbæ:
Et niger à viridi turtur amatur ave.
nisi quæ facie poterit te digna videri,
Nulla futura tua est? nulla futura tua est.
t me cum legeres, etiam formosa videbar:

Ironice interrogat.

*Elegia alibi duas primas producit.

His puellis ad libidinem usa est Sappho

* non

Alcæus poeta lyricus Mitylenæ

Unum jurabasusque decere loquî.
Cantabam (memini, meminere omnia amantes),
Oscula cantanti tu mihi rapta dabas.
Hæc quoque laudabas, omnique à parte placebã,
Sed tunc præcipue cum fit amoris opus.
Tunc te plus solito lascivia nostra juvabat.
Crebraque mobilitas, aptaque verba joco.
Et quod, ubi amborum fuerat confusa voluptas,
Plurimus in lasso corpore languor erat.
Nunc tibi Sicelides veniunt nova præda puellæ,
Quid mihi cum Lesbo? Sicelis esse volo.
*O vos, erronem tellure remittite nostrum,
Nisiades matres, Nisiadesque nurus.
Nec vos decipiant blandæ mendacia linguæ:
Quæ dicit vobis, dixerat ante mihi,
Tu quoq; quæ montes celebras Erycina Sicanos,
(Nam tua sim) vati consule diva tuæ.
An gravis incœptum peragit fortuna tenorem?
Et mánet in cursu semper acerba suo.
Sex mihi natales ierânt, cum lecta parentis
Ante diem lacrymas ossa bibere meas,
Arsit inops frater victus meritricis amore:
Mistáque cum turpi damna pudore tulit.
Factus inops, agili peragit freta cerula remo,
Quisque male amisit, nunc malè querit opes.
Me quoq; quod monui bene multa fideliter, odit,
Hoc mihi libertas, hoc pia lingua dedit,
Et tanquam desinit quæ me sine fine fatigent:
Accumulat curâs filia parva meas.
Ultima tu nostris accedis causa querelis:
Non agitur vento nostra carina suo.
Ecce jacent collo sparsi sine lege capilli,
Nec premit articulos lucida gemma meos
Veste tegor vili, nullum est in crinibus aurum:
Non Arabum noster dona capillus olet.
Cui color infelix? aut cui placuisse laborem?
Ille mei cultus unicus auctor abest.
Molle meum levibus cor est violâbile telis,
Et semper causa est, cur ego semper amem.
Sive ita nascenti legem dixere sorores,
Et data sunt vitæ fila severa meæ,

Sive

* nec vos

Erycina Venus

Cleis filia

Sive abeunt ſtudia in mores, artéiq; magiſtras,
Ingenium nobis molle Thalia dedit.
Quid mirum ſi me primæ lanúginis ætas
Abſtulit, atque anni quos vir amare poteſt? Apoſtrophe ad auroram.
Hunc ne pro Cephalo raperes, Aurora, timebam:
Et faceres, ſed te prima rapina tenet.
Hunc ſi conſpiciat, quæ conſpicit omnia Phœbe,
Juſſus erit ſomnos continuare Phaon.
Hunc Venus in Cœlum curru vexiſſet eburno,
Sed videt & Marti poſſe placere ſuo.
O nec adhuc juvenis nec jam puer, utilis ætas:
O decus, atque ævi gloria magna tui!
Huc ades, inque ſinus formoſe relabere noſtros;
Non ut ames, oro, verum ut amare ſinas.
Scribimus, & lacrymis oculi rorantur obortis:
Aſpice, quam ſit in hoc multa litura loco.
Si tam certus eras hinc ire, modeſtius iſſes.
Et modo dixiſſes, Leſbe puella, vale.
Non tecum lacrymas, non oſcula ſumma tuliſti,
Denique non timui quod dolitura fui.
Nil de te mecum eſt, niſi tantum injuria: nec te
* Admonuit. quamvis pignus amantis habet. Admoneat quod tu mittis
Non mandata dedi: neq; enim mandata dediſſem
Ulla, niſi ut nolles immemor eſſe mei.
Per tibi qui nunquam longe diſcedat amorem,
Perque novem juro, nomina noſtra, deas
Cum mihi neſcio quis fugiunt tua gaudia, dixit;
Nec me flere diu, nec potuiſſe loqui.
Et lacrymae deerant oculis, & verba palato:
Aſtrictum gelido frigore pectus erat.
Poſtquam ſe dolor imminuit, mea pectora plânxi
Nec puduit * ruptis exululare comis. * ſciſſis
Non aliter quam ſi nati pia mater adempti
Portet ad extructos corpus inane rogos.
Gaudet, & è noſtro creſcit mœrore Charaxus
Frater, & antè oculos atque reditque meos.
Utque pudenda mei videatur cauſa doloris, Synecdoche,
Quid dolet hæc? certe filia vivit, ait.
Non veniunt in idē pudor atq; amor omne videbas
Vulgus, eram lacero pectus aperta ſinu.
Tu mihi cura Phaon, te ſomnia noſtra reducunt,
Somnia formoſo candidiora die.

Illic

Illic te invenio, quanquam regionibus absis;
sed non longâ satis gaudia somnus habet.
Sæpé tuos nostra cervice onerare lacertos.
Sæpe tuæ videor supposuisse meos.
Oscula cognosco, quæ tu committere, linguæ,
Aptaque consueras accipere, apta dare.
Blandior interdum, virisque simillima verba
Eloquor, & vigilant sensibus ora meis.
Ulterius pudet hic narrare, sed omnia fiunt,
Et juvat, & sine te non licet esse mihi.
At cum se Titan ostendit, & omnia secum
Tam cito me somnos destituisse quero.
Antra nemúsq; peto, tanquā nemus antraq; pro(sint)
Conscia deliciis illa fuere meis.
Illuc mentis inops, ut quam furialis Erichtho
Impulit, in collo crine jacente feror.
Antra vident oculi scabro pendentia topho·
Quæ mihi Mygdonii marmoris instar erant.
Invenio sylvam quæ sæpè cùbilia nobis
Præbuit, & multa* texit opaca comâ.
Sed non invenio dominum silvæque meumque;
Vile solum locus est, dos erat ille loci.
Cognovi pressas noti mihi cespitis herbas,
De nostro curvum pondere gramen erat.
Incubui, tetigique locum, quâ parte fuisti:
Grata prius lacrymas combibit herba meas.
Quin etiam rami positis lugere videntur
Frondibus, & nullæ dulce queruntur aves.
Sola virum non ulta* pie mœstissima mater.
Concinit Ismarium Daulias ales Ityn:
Ales Ityn, Sappho miseros decantat amores,
Hactenus, ut media cætera nocte silent.
Est nitidus, *vitroque magis pellucidus amnis.
Fons sacer: hunc multi numen habere putant.
Quem supra ramos extendit aquatica Lotos,
Una nemus: tenero cespite terra viret.
Hic ego cum fessos posuissem flebilis artus,
* Formosus puer est visus adesse mihi.
*Constitit, & dixit, quid nunc non ignibus æqu(is)
Ureris? Ambracia est terra petenda tibi.
Phœbus âb excelso quantum patet, aspicit æqu(or)
Actæum populi, Leucadiúmq; vocant.

Partes a loco.

... affuit.

* prima.
vitreoq;
* amoe.
*Constitit ante oculos Naias una meos. Ambracia urbs in Epiro, hanc Augustus Nicopolim nominavit.

Hinc se Deucalion, *Pyrrhæ* succensus amore
Misit, & illæso corpore pressit aquas.
Nec mora, jussus amans tetigit lætissima *Pyrrhæ*
Pectora, Deucalion igne levatus erat.
Hanc legem locus ille tenet: pete protinus altam
Leucada, nec saxo desiluisse time.
Ut monuit cum voce abiit: ego territa surgo:
Nec gravidæ lacrymas continuere genæ.
Ibimus, ò Nymphæ, monstraque saxa petemus,
Sit procul insano victus amore timor.
Quicquid erat melius quã nunc erit. Auro subito
Et mea non magnum corpore pondus habent.
Tu quoq; malis Amor, pennas suppone cadenti,
Ne sim Leucadiæ mortua crimen aquæ.
Inde Chelyn *Phœbo* communia munera ponam,
Et sub ea versus unus & alter erit.
Grata lyram posuit tibi Phœbe* poetria Sappho
Convenit illa mihi, convenit illa tibi.
Cur non Acticas miseram me mittit ad oras,
Cum profugum possis ipse referre pedem?
Tu mihi Leucadiâ potes esse salubrior unda.
Et formæ meritis tu mihi *Phœbus* eris.
An potes, ô scopulis, undaque ferocior illa,
Si moriar, titulum mortis habere meæ?
Ah quanto melius, jungi mea pectora tecum,
Quam poterant saxis præcipitanda dari!
Hæc sunt illa Phaon, quæ tu laudare solebas.
Visáque sunt toties ingeniosa tibi
Nunc vellem facunda forem: dolor artibus obstat
Ingeniumque meis substitit omne malis.
Non mihi respondent veteres in carmina vires,
Plectra dolore tacent, multa dolore lyra est.
Lesbides æquoreæ, nupturaque nuptaque proles,
Lesbides Æoliâ nomina dicta lyra.
Lesbides infamem quæ me fecistis amatæ;
Desinite ad citharas turba venire meas.
Abstulit omne *Phaon* quod vobis ante placebat,
Me miseram, dixi, quam modo pene, meus.
Efficite ut redeat: vates quoque vestra redibit:
Ingenio vires illa dat, illa rapit.
Ecquid ago precibus? pectusque agreste movetur
An riget, & Zephyri verba caduca ferunt? Qui

Ad Cupidinem.

*

Appellat discipulas quas olim erudiebat. Æolias id est Lesbias

Concubinas suas advocat Sappho.

Qui mea verba ferunt, vellem tua vela referrent
  Hoc te; si saperes, lente, decebat opus.
Sive redis, puppique tua votiva parantur
  Munera quid laceras pectora nostra morâ?
Solve ratem, Venus orta mari, mare præstat amanti
  Aura dabit cursum, tu modo solve ratē.
Ipse gubernabit residens in puppe Cupido:
  Ipse dabit tenera vela, legetque manu.
Sive juvat longe fugisse Pelasgida Sappho:
  Non tamen invenies cur ego digna fuga.
Hoc saltem miseræ crudelis epistola dicat:
  Et mihi Leucadiæ fata petantur aquæ.

FINIS.

AULI SABINI Poetæ epistolæ tres, ad Ovidianas Epistolas responsoriæ.

In I. Epistolam Argumentum.

Aulus Sabinus imperante Octavio, atq; Ovidii temporibus claruit. . Ad Trisenam amicam Elegiarum librum dedit. Fastorum inchoatos reliquit. *Scripsit* etiam Epistolas, quibus Ulysses Penelopæ, Hyppolytus Phædræ Æneas Didoni, Demophoon Phyllidi, Jason Hypsipylæ, Phaon Sapphoni respondent. Quæ omnes, præter has tres quas nunc præ manibus habemus, seculorum ignavia perierunt. Ulysses, lecta Penelopes epistola respondet: occurrens ad omnia, quæ illa objectaverat. Narrat insuper varios labores quos omnes mira fortitudine toleraverat. Demum à Tyresia vate & Pallade de futuris certior factus in Ithacam patriam sub mendici habitu se brevi venturum prædicit. Quod cum fecisset, in propria domo incognitus a procis amatoribus Penelopes, ignominiosa quædam perpessus est Verum à Telemacho filio & duobus subulcis adjutus, gravi pugna eos omnes interemit. Tandem à Telegono filio, quem ex Circe genuerat immisso in eum letifero telo, occisus est.

Ulyssis ad Penelopen rescriptio.

PErtulit ad miserum tandem tua casus Ulyssem
  Penelope, chartis verba notata piis.
Agnovi charamq; manum, geminasq; fideles:
  Solamen longis illa fuere malis.
Arguis ut lentum: mallem quoq; forsitan esse,
  Quam tibi, quæq; volui dicere, quæq; feram.
Non hoc objecit mihi Græcia, cum mea fictus
  Detinuit patrio littore vela furor.
Sed dubium nec velle tuis nec posse carere:
  Causaq; jungendæ tu mihi mentis eras.

Nil tibi rescribam: curas properemque venire:
Dum propero, adversi vela tulere noti.
Non me Troia tenet Graiis odiosa puellis,
Jam cinis & tantum flebile Troia solum.
Deiphobúsq; jacet, jacet Asius, & jacet *Hector*,
Et quicunque tui causa timoris erant.
Evasi & Thracum, Caeso duce praelia Rheso,
In mea captivis castra revectus equis.
Tutus & è media Phrygiae Tritonidos arce,
Fatalis palmae pignora capta tuli.
Nec timui commissus equo: malè sedula quamvis
Clamabat vates: urite Troes equum.
Urite, mendaci celantur robore Achivi,
Et Phrygas in miseros ultima bella ferunt.
Perdiderat tumuli supremum munus Achilles,
Sed heridi est humeris redditus ille meis
Nec laudem Danai tanto tenuere labori:
Erepti pretium corporis arma tuli.
Quid referam pelago jam obruta: non mihi classes,
Non socii superant. omnia pontus habet.
Solus adhuc mecum, qui me tot cásibus unus
Duravit, patiens ad mala perstat amor.
Illum non avidis canibus Nereia virgo
Fregit non tumidis torta Carybdis aquis.
Non saevus Antiphates:, nec in uno corpore disco
Parthenope blandis insidiosa modis.
Non quid Colchiacas artes tentaverit herbis,
Non quod solennes altera diva toros.
Utraque se nobis mortalia demere fila
Spondebat, Stygias utraque posse vias.
Te tamen hac etiam spretâ mercede petivi
Passurus terra tot mala, totque mari.
Sed tu foemineo nunc forsan nomine tacta,
Non secura leges caetera verba mea:
Quaeque mihi Circe, quae sit mihi causa Calypso
Iamdudum ignoto sollicitere metu
Certe ego cum Antinoum Polybumq; Medontaq; (legi
Heu toto sanguis corpore nullus erat.
Tot juvenes inter, tot vina liquentia semper
Hei mihi quid credam? pignore casta manes?
Cur ve placent ulli, si sunt in fletibus ora?
Deperit et lacrymis non decus iste tibi. Pacta

Ulysses una c... Dio- mede, fatale Palladium surripuit.

[illegible] mendax [illegible] nore
 Et [illegible] revocat [illegible] opes. (tur
A[illegible] sed quoties ocul[illegible] tana.
 Succe[illegible] toties [illegible]
Ah melius Polypheme [illegible] in antro,
 Fi[illegible]sem ingratos ad [illegible] dies.
Threicio melius cedissem [illegible] victor,
 Ismaron errantes cum tenuere rates
Crudelèmve illo [illegible] tempore Ditem,
 Quo redii Stygiis fata moratus áquis.
Vidi ubi nequicquam, quod me tua littera celat,
 Sospes digressio quæ mihi mater erat.
Rettulit illle domus eadem mala meq; querentem
 Fugit ab amplexu ter resoluta mea.
Phylaciden vidi: contemptis [illegible] ille
 Primus in Hectoreas intulit arma domos.
Felix laudatâ cum conjuge læta per umbras,
 Illa suum forte sit comitata virum.
Nec dum illi Lachesis dictos numeraverat annos
 Sed juvat ante suum sic cecidisse diem.
Vidi, nec lacrymas oculi tenuere cadentes,
 Deformem Atriden (hei mihi) cæde novæ.
Illum Troia virum non læserat, ille fruentem
 Nauplion, Euboicos transieratque sinus.
Quid refert? animam per vulnera mille profu-
 Jam reduci solvens debita vota Jovi. (dit.
Tyndaris has illi lætas pro fædere pænas
 Struxerat externos ipsa secuta viros.
Ah mihi quod prodest, captivas Teucridas inter
 Cum staret conjux Hectoris atque soror,
Defectis Hecubam potui legisse sub annis,
 Ne tibi suspectus pellicis esset amor.
Prima meis omnem metuendum puppibus illa
 Fecit, non membris ipsa reperta suis.
Latratu miseras finivit moesta querelas.
 Et flexit in rabidam protinus acta canem.
Prodigio tali placidum Thetis abstulit æquor,
 Æolus infusis incubuitque Notis?
Pervagus hinc toto non felix differor orbe.
 Et quacunque vocat fluctus & aura feror.
Sed si Tiresias tam læti providus augur,
 Quam verax vates in mala nostra fuit:

Protesilaum intelligit a Phylace urbe Thessaliæ cui præfuit

Cephareum montem Euboeæ intelligit,

Et terrâ & pelago, quicquid mihi triste canebat,
  Emensus, tuto jam meliore vagor.
Jam mihi nescio quo comitem se in littore jungit
  Pallas, & hospitibus per loca tuta trahit.
Nunc primum Pallas versæ post funera Trojæ
  Visa mihi, medium temporis ira tulit
Quicquid & Oonides commiserat omnibus unus,
  Pecavi, Danais omnibus ira nocens.
Nec te, Tytide, cujus modo noverat arma,
  Eximit: errato tu quoque ab orbe venis.
Non Telamone satum captâ de conjuge Teucrum
  Non ipsum pro quo mille fuere rates.
Felix Plisthenides quacunque in sorte fuisti,
  Conjuge cum chara, non gravis illa fuit:
Seu venti fecere moras, sive æquora vobis,
  Ad nulla est vester damna retentus amor.
Oscula nec venti certe tenuere, nec undæ
  Promtaque in amplexus brachia semper erant
Sic utinam, errarem, faceres tu mollia conjux
  Æquora, te solitâ nil mihi triste fo[r]et.
Nunc quoq; Telemacho tecum mihi sospite tecto
  Omnia sunt animo jam leviora mala
Quam tamen infestas rursu[s] queror ire per undas
  Herculeam Sparten, Nestoreamque Pylon.
Ingrata est pietas, cui tanta pericula subsunt,
  Nam malè commissis fluctibus i[p]se fuit
Sed labor in fine est, occursum in littore vates
  Dixit in amplexus chari terere tuos.
Nocendus sol veniam, tibi tu p[r]eme solers
  Lætitiam. & tacito gaudia conde sinu.
Non vi certandum, nec aperta in bella ruendũ,
  Sic cecinit Laurus ille monere suas.
Fe[stiva] ante dapes interque vacantia vina,
  L[...] utile tempus erit.
Et modo di p[...] Ulyssem
  Heu pr[...] dies.
An qui [...] tecti:
  F[...] chara frui.

Sui adv[...] ius n[...] cum pl[...] dicat.

Argumentum.

[illegible] purgare [illegible]

cia cum Phyllide fecerat, redargui Nonunquam á navigandi importunitate se defendit. Se autem brevi etiam contra omnem maris potestatem ad Phyllida, navigaturam promittit. Quod quidem adimplevit: sed tamen Phyllis amoris impatientia, laqueo vitam finierat, & Deorum miseratione in amygdalum sine foliis conversa: quæ Demophoontis amplexu, veluti sponsi sentiret adventum, folia emisit. Quod Ideo fingitur, quia amygdalus Græce Phylla vocatur in qua morientis Phyllidis nomen remansit: quæ flante Zephyro, qui occidentalis est ventus & in Thracias vadens, per Africam regionem transitū facit, floret: cū Zephyrus dicatur quasi Zoephoros, id est, vitam ferens: quoniam solet plantis & graminibus favere. ut germinent, & pullullent, hinc fabulæ datus est locus Phyllida scilicet lætari. & florere redeunte ad Athenis Amasio.

Demophoon Phyllidi respondet.

PHyllidi Demophoon patria dimittit ab urbe,
 Et patriam meminit, muneris esse tui.
Nec face Demophoon aliâ: nec conjuge captus,
 Sed tam non felix, quam tibi notus erat.
Thesea, quo socero nequicquam Phylli timebas;
 Impulerit q; ignes forsitan ille tuos.
(Turpe pati nobis) regno ferus expulit hospes,
 Hunc ille finem longa senecta dedit.
Qui modo peltiferas fudit Mæotidas armis,
 Alcidæ magni non minor esse comes.
Qui socerum Minoa gravi sibi jacit ab hoste,
 Mirantem monstri cornua victa sui,
Arguar exilij, quam credis causa fuisse:
 Nec tacitum frater, nec sinit esse reum.
Dum thalamos (inquit) dilectæ Phyllidos urges,
 Et tuus externo cessat in igne furor.
Fluxere interea pede tempora lapsa fugaci,
 Prævenitque tuas flebilis hora moras:
Forsitan & nondum factas occurrere rebus,
 At poteras factis utiles esse tamen.
Cúm potiora mihi Rhodopeia regna fuere,
 Quæque magis regnis chara puella fuit,
Intonat his Athamas, eadem trox objicit Æthra
 Infelix functæ jam prope fortis anus,
Et quod non condam nati sua lumina palmas
 Fecisse hic nostra argui usque moras.
Non quidem infitior, multum clamavit uterq;
 Staret Thraciciis cum in mihi puppis aquis.

Poscunt. *Demophoon*, quid cessas? carbasa venti,
  Demophoon patrios respice jure *Deos*.
Respice, & exemplum, qua gaudes *Phyllida* sume:
  Sic amat, ut terra nolit abire sua.
Utque redire velis, non ut comitetur euntem,
  Te rogat & præfert barbara regna tuis.
Me tamen hic inter tacitum convicia sæpe,
  Adversis memini vota tulisse notis.
Sæpè abitura tuo ponentem brachia collo,
  Gavisum in fluctus æquora mota truces.
Nec metuam, hoc ipso coram genitore fateri,
  Libertas meritis est mihi facta tuis.
Dices non duro dilictam *Phyllida* liqui
  Pectore, nec præceps vela ferenda dedi.
Et flevi & flentem solando sæpe remansi,
  Cum staret cursus jam mihi certa dies.
Denique Thraæcia veni rate: non dare *Phillis*
  Quam potuit, jussit tardius ire ratem
Ignoscet & jusso, memores* Minoidos, ipse
  Antiquus nec dum pectore cessit amor.
Et quoties oculis circumdat sidera, dixit.
  Quæ fulget Cœlo, nostra puella fuit.
Illum dilecta Bacchus sibi cedere jussit
  Conjuge, desertæ crimen at ille subit.
Exemploque patris perjurus dicor & ipse,
  Nec quæris causas Sithonii dura moræ.
Nec satis ampla putas redituri pignora, si me
  Non amor alterius, non amor ullus habet.
Nullane fama tibi turbatos, Phylli, penates
  Theseos & miseræ retulit acta domus?
Non laqueos audis chari me flere parentis?
  Flebiliter laqueos (hei mihi causa subest).
Non fratrem Hippolytum, cecidit miserabilis ille
  Præceps a tumidis per ferra raptus equis.
Non tamen excuso reditus, licet undique fata
  Accumulent causas: tempora parva peto.
Theseo (quod superest) patrem tumulabimus ante
  Succedat tumulo non sine honore decens.
Da spacium, veniamq; peto: non perfidus absum:
  Nec mihi tam terra tutior ulla tua est.

* Ariadnes excusat Theseum quod Ariadnen reliquerit.

Quicquid mite fuit post diruta Pergama quicquid
Aut bella, aut pelagi detinuere moræ
Sola fuit Thrace, patria quoque jactor in illâ,
Auxilium superest casibus una meis.
Si modo mens eadẽ, nec quod sit jam mihi dives
Regia, cecropia non minor arce movet.
Nec patris offendunt casus, nec crimina matris,
Nec jam non felix omine Demophoon.
quid si Phœbeam peterem te coniuge Troiam!
Perque annos, sequerer bella gerenda decem!
Penelopen audis, toto laudatur in orbe,
Exemplum fidi non leve facta tori.
Illa piæ (sic rumor ait) mendacia telæ
Struxit, & instantes distulit arte toros.
Cùm properata palàm revocàret stamina noctis,
Atque iterum in lanas omne rediret opus.
At tua ne fugiant spreti connubia Thraces
Phylli times, ulli nubere dura potes?
Estque tibi pectus, cujusquam accedere tedas!
Obstat perfidiæ nec metus iste tuæ?
O tibi quantus erit facti rubor! ah tibi quantus
Tum dolor, aspicies cum mea vela procul?
Damnabisque tuos fero temeraria questus:
Demophoon, dices (hei mihi) fidus erat.
Demophoon rediit, & sævos forsitan Euros
Passus, & hybernas dum quoque currit aquas
Ah cur nescioquam properavimus (hei mihi) c...
Rupi, quam ruptam sum mihi questa, fidẽ (p...
Sic tamen, ac potius sic perstes quam mihi de...
Ulterior tangat pectora, Phylli, dolor.
Quos tibi (me miserum) laqueos, quæ fata minan...
Et nimis audaces gens habet ista Deos.
Parce precor; flãmasq; domus mihi crimẽ habe...
Perfidiæ, gemina ne preme dura nota.
Excuset patrem fatis in parte relicta
*Gnosis non merui, cur ferat ipse nocens.
Nunc venti mea verba ferant, qui vela tulerunt,
Est animus reditus; sed pia causa tenet.

Phyllida seipsam interimit.

* Ariadne.

In III, Sabini Epistolam Argumentum.

Epistola hec responsiva Paridis non multum in rebus difficultatis habet, eo quod argumentum ex Oenones epistola dependet. Paris autem quia conjugis jura violaverat dum uxore dimissa Helenam duxerat, in principio statim injuriam Oenonæ se fecisse fatetur. Deinde cum sui excusatione crimen rejicit in Cupidinem, cui non facile resistitur, sed qui sine ulla ratione in ea quæ cupit amantes trahat: & in fatorum seriem, quæ sibi Helenam, antequam illam novisset, destinaverant. Ferunt autem Oenonen tanto Paridis amore flagrasse, ut cum a Philoctete sagittis Herculeis confossus ad eam ferretur, ipsa cadaver complexa, fovens vulnera expiraverat, & in Cebria Troadis urbe sepultus fuisse.

Paris Oenonæ rescribit.

QUæ satis apta tibi tam justæ nympha quærenti
 Rescribam, fateor quærere verba manum.
Quærit, nec subeunt: sentit sua crimina tantum,
 Solvere quæ sentit, non sinit alter amor.
Si levat hic iras, ipso me judice damnor:
 Quid refert? causa me meliore cares.
Damnatumque tibi me sub sua jura Cupido,
 Retrahat, alterius sic quoque præda sumus
Prima meis tu pacta toris: fastúsque juventam,
 Te primum accepta est conjuge noster amor.
Nondum tantus eram, quo me genitore superbum
 Arguis, hoc dominus tunc retinendus eram.
Non ego Deiphobũ sperabam ut Hectore fratrẽ,
 Cum pastor agerem, te comitante, greges.
Reginamq; Hecuben nisi matris nomine noram
 Et fueras illi digna manere nurus.
Sed non est rationis amor, te consule, Nymphæ,
 Læsa es, & læsum scribis amare tamen.
Cumque petant Satyri connubia, cum tua Panes
 Dejectæ memor es tu tamen usque facis.
Adde, quod his fatis amor est, adjutus & illum
 Præscia venturi viderat ante soror.
Nondum Tyndaridos nomen mihi sederat aure,

Nec cecinit Graios illa vocare viros.
Omnia vera fides: superant mea vulnera tantum
Utque tuam supplex poscere cogar opem
Te penes arbitrium nostræ vitæque necisque:
Victuri jam nunc pectora sume tibi.
Flevisti, memini tamen hac in voce carentis.
Et mala, dixisti, sint, precor, ista procul.
Nec si fata ferant, tulerint sic cætera quamvis
Ut possum Oenone perdere læsa Parim.
Tot superare metus qui me, nec credere cogit,
Ignoscas: idem te quoque fallit amor.
*Imperat ille Deus: cum vult, in cornua tauri:
Cum vult, in pennas, destruit ille Jovem.
Non fuit in terris tanto miranda decore
Tyndaris (heu flammis nata puella meis?)
Si sua non cygno mutasset Jupiter ora,
Fluxerat in Danaes aureus ante sinus,
Piniferámque Idem falsus lustraverat ales:
Inter Agnoreas constiterátque boves.
Victorem Alciden Dominæ quis pensa tenere
Crederat? at lanas nere coegit amor.
Dicitur & Coæ sedisse in veste puellæ,
Illa Cleoneæo tecta leone fuit.
Te memini Phœbũ Oenone (mea crimina dico)
Fugisse, & nostros præposuisse toros.
Non ego præstabam Phœbo, sed tela Cupido
His in te voluit legibus ire sua.
Consolere tamen digna tua pellice damna:
Quam tibi prætulimus, nata puella Jove est.
Sed quod nata Jove est minimũ me tangit in illo
Quod non est facies pulchrior ulla nocet.
Atque utinam formæ judex incallidus essem,
Creditus Idæis, Pegasi Nympha, jugis.
Non mihi Junonis, nec obesset Palladis ira,
Laudata est oculis quod Cytherea meis.
Dividit hæc aliis flammas, celeresque, paresque
Ut libitum est nati temperat ipse faces,
Non tamen evaluit vitare domestica tela,
Quos aliis arcus, & sibi dura tulit.
Deprensam conjux illam in Mavorte dolebat,
Testib

* Cupidinis potentiam exprimit.

Testibus hic divis cum Jove questus erat.
Jam dolet & Mavors, terras ultroque reliquit, *Venus in adulterio deprensa cum Marte.*
Prætulit Anchisen hæc abitura suum.
Anchisen propter voluit formosa videri,
Visaque post latum jacuit ultra Deam.
Quid mirum est, potuisse pari succurrere amori
Immunis suo quo non fuit ipse Paris?
Quam lætus Menelaus amat; non læsus amavi,
Adjice non læso quod comes ipsa fuit.
Et magnos video cogi mihi rapta tumultus,
Armataque petunt *Pergama* mille rates:
Non vereor, belli ne non sit causa probanda,
Est illi facies digna movere duces,
Si mihi nulla fides, armatos respice Atridas
Quam tibi sic repetunt, sic metuenda mihi est,
Quod si vertendæ spem mentis concipis hujus,
Cur cessant herbæ carmina curve tua?
Cum te nec Phœbi solertior artibus ulla est,
Phœbeæque Hecates somnia vera vides.
Tecum sideribus, tecum deducere Lunam,
Nubibus, & memini surripuisse diem.
Pascebam tauros, interque armenta leones
Obstupui placidos vocibus ire tuis.
Quid retro Xanthum? retro Simoenta vocatum
Adjiciam cursus non tenuisse suos.
Ipse pater, seu rem curæ male tutus haberet,
Cantata quoties restitit inter aquas?
Nunc locus, Oenone est, nunc [illegible] tendi, par bis
Sive tuos ignes pellere, sive meos.

Responsionum Auli Sabini finis.

PUB. OVIDII NASONIS, IN quendam quem vocat *IBIN* liber.

Argumentum.

Annum agens Naso qui quinquagesimum, ab Augusto Imperatore in Pontum [illegible] relegatus [illegible] qui se [illegible] exil[illegible] cum & [illegible] lectis, [illegible] carmina

minis in utroque diversam interpretibus conjecturam effecit. Satis tamen constat duas suæ ipse caussas, quarum alteram ubique fatetur: alteram vero, ne Augustum offensiorem redderet, semper subticet, sic enim ait in secundo de Tristibus.

Perdiderint cum me duo crimina, carmen & error,
Alterius facti causa silenda mihi.

Persæpe itaque libros de arte amandi composuisse dolet, quod propterea Augusto odio esse experit, & aliquid vidisse per errorem: ut ob id in Scythiam propulsus fuerat. Sic enim scribit in 2. de ponto, El. 9.

Neve roges, quæ sit, stultam quam scripsimus artem,
Innocuas nobis hæc vetat esse manus.
Et quid præterea peccarim quærere noli.
Ut pateat sola culpa sub arte mea.
Et paulo post.
Naso parum prudens artem dum scribit amandi,
Doctrinæ pretium triste magister habet.

Hoc idem ait in 3. ad amorem, Eleg. 3.
Et in 4. ad Carum epist. 3. Item 1. de Tristibus.

Cur aliquid vidi? cur noxia lumina feci?
Cur imprudenti cognita culpa mihi est?
Inscius Actæon vidit sine veste Dianam,
Præda fuit canibus non minus ille suis.

Verum si quis hæc curiosius scire affectat, ejus & de Tristibus, & de Ponto libros legat. Dum autem exularet, inter reliqua sua opera invectivam in quendam edidit, quem propter nomine suppresso Ibin appellat. Sicut Callimachus, qui etiam sub hoc nomine Appollonium Rhodium ejus discipulum diris imprecationibus devovit: De Ibide autem ita scribit Plin. lib. cap. 32. simile quiddam & volucris in eadem Ægypto monstravit, quæ vocatur Ibis, ros

adnuata

aduncitate per eam par... mse p...laens, q... reddi ciborum onera maxime salubre est. Herodotus vero duplicem esse dicit, alteram nigram, alteram ciconiae non absimilem, sed tamen diversam. De hac etiam Cic. lib. 2 de natura Deorum, sic ... velut Ibes maximam vim serpentium conficiunt, cum sint aves excelsae rigidis cruribus, corneo proceroque rostro, avertunt pestem ab Ægypto, cum volucres angues ex vastitate Libyae vento Africo invectas interficiunt, atque consumunt, ex quo fit ut illae vivae nec morsu noceant, nec odore mortuae. Hec ille. Cum itaque tanta sit hujus avis spurcitia, ut proprio ore ventrem purget. Callimachus adversarium tanquam spurcissimum ut hominum nullius decoris, & commendationis significet hoc nomine vocitavit: ad cujus imitationem, Ovidius inimicum quoque suum Ibin nominavit. Causam autem hujusce maledicentiae hanc fuisse ipsemet aperit, sollicitabat poetae uxorem, & linguae venena Augusti auribus susurrabat, ut diutius illum in exilio remoraretur.

TEmpus ad hoc lustris mihi jā bis quinq; peractis
Omne fuit musæ carmen inerme meæ.
Nullaque, quæ possit, scriptis tot millibus extat
Litera Nasonis sanguinolenta legi.
Nec quenquem nostri, nisi me, læsere libelli,
Artificis periit cum caput arte sua
Unus (& hoc ipsum est injuria magna) perennē
Candoris titulum non sinit esse mei.
Quisquis is est (nā nomē adhuc *utcunq; tacebo)
Cogit in invitas sumere tela manus.
Ille relegatum gelidos Aquilonis ad ortus,
Non sinit exilio delituisse meo.
Vulneraq; immitis requiem quærentia vexat:
Jactat & in toto verba canina foro.
Perpetuoq; mihi sociatam fœdere lecti.
Non patitur miseri funera flere viri.

*utrumque

Cumque

Tabulas, id est extremas divitias.

Cumq; ego quâssa meæ cõplectar mẽbra carinæ;
Naufragii tabulas pugnat habere mei.
Et qui debuerat subitas extinguere flammas;
Hic prædam medio raptor ab igne petit.
Nititur ut profugæ desint alimenta senectæ,
Heu, quanto est nostris dignior ille malis?
Dii melius,quorum longe mihi maximus ille est,
Qui nostras inopes noluit esse vias.
Huic igitur meritas grates, * ubicunque licebit,
Pro tam mansueto pectore semper agam.
Audiet hæc pontus, faciet quoque forsitan idem
Terra sit * ut potior testificanda mihi.

*propior

At tibi, calcasti qui me, violente, jacentem,
Quâ licet (heu misero) debitus hostis ero.
Desinet esse prius contrarius ignibus humor,
Junctaque cum Luna lumina Solis erunt,
Parsque eadem cæli Zephyros emittet, & Euros,
Et tepidus gelido flabit ab axe Notus,
*Et nova fraterno veniet concordia fumo,
Quam vetus accensa separet ira pyra.

*Eteoclen & Polenicen, Oedipi Regis Thebarum filios, intelligit.

Et ver autumno, brumæ miscebitur æstas,
Atque eadem regio vesper & ortus erit.
Quam mihi sit tecum,positis quæ sumpsimus,armis,
Gratia commissis,improbe,rapta tuis.
Quàm dolor hic unquam spatio evanescere possit
Leniat aut odium tempus & hora meum.
Pax erat hæc nobis, donec mihi vita manebit,
Cum pecore infirmo quæ solet esse lupis.
Prima quidem cœpto committam prælia versu,
Non soleant quamvis hoc pede bella geri.
Utque petit primo plenum flaventis arenæ.
Nondum calfacti velitis hasta solum:
Sic ego te ferro nondum jaculabor acuto,
Protinus invisum nec petet hasta caput.
Et neque nomen in hoc,nec dicam facta libello,
Teque brevi, qui sis dissimulare sinam.
Postmodo, si perges,in te mihi liber Iambus,
Tincta Lycambeo sanguine tela dabit.
Nunc quo Battiades inimicum devovet Ibin,
Hoc ego devoveo teq; tuosque modo:

Utque

Utque ille, historiis involvam carmina cæcis,
  Non soleam quamvis hoc genus ipse sequi.
Illius ambages imitatus in Ibida dicar
  Oblitus moris, judiciique mei.
Et quoniam, qui sis, nondum quærentibus edo,
  Ibidis interea tu quoque nomen habe.
Utque mei versus aliquantum noctis habebunt,
  Sic vitæ series tota sit âtra tuæ.
Hæc tibi natali facito, Janique Calendis
  Non mentituro quilibet ore legat.
Dii maris & terræ, quique his meliora tenetis
  Inter diversos cum Jove regna polos;
Huc precor, huc vestras omnes advertite mentes:
  Et sinite optatis pondus inesse meis
Ipsaque tu Tellus, Ipsum cum fluctibus æquor,
  Ipse meas æther accipe summe preces.
Sideraque, & radiis circundata solis imago,
  Lunaque, quæ nunquam quo prius ore micas.
Noxque tenebrarum specie reverenda tuarum,
  Quæque ratum triplici pollice netis opus,
Quique per infernas horrendo murmure valles,
  Imperjuratæ laberis amnis aquæ.
Quosque ferunt toto vittatis angue capillis,
  Carceris obscuras ante sedere fores.
Vos quoq; plebs superum Founi, Satyriq; Laresq;
  Fluminaque & nymphæ Semideumque genus
Denique ab antiquo divi veteresque novique,
  In nostrum cuncti tempus adeste* Chao : * chaos
Carmina dum capiti malifido dira canuntur,
  Et peragunt partes ira dolorque suas.
Adnuite optatis omnes ex ordine nostris,
  Et pars sit voti nulla caduca mei.
Quæq; precor, fiant : ut non mea dicta, sed illa;
  Pasiphaes generis verba fuisse patet.
Quasque ego transiero pœnas, patiatur & illas
  Plenius ingenio sit miser ille meo.
Neve minus noceant fictum execrantia nomen
  Vota, minus magnos commoveantve Deos.
Illum ego devoveo; quem mens intelligit, Ibin,
  Qui se scit factis hæc meruisse suis.

Theseum significat qui a Neptuno petiit Hippolyto interitum.

Nulla,

Nulla mora est in me, peragā rata vota sacerdos;
Quisquis ades, sacris ore favete meis.
Quisquis ades, sacris lugubria dicite verba,
Et fletu madidis Ibin adite genis.
Omnibusque malis, pedibusque occurrite lævis,
Et nigræ vestes corpora vestra tegant
Tu quoque quid dubitas ferales sumere vittas?
Jam stat. (ut ipse vides) funeris ara tui.
Pompa parata tibi est, votis mora tristibus absit:
Da jugulum cultris, hostia dira meis.
Terra tibi fruges, amnis tibi degenet undas
Degenet afflatus ventus & aura suos.
Nec tibi Sol clarus, nec sit tibi lucida Phœbe,
Destituant oculos sidera clara tuos:
Nec se Vulcanus, nec se tibi præbeat aer,
Nec tibi det tellus, nec tibi pontus iter.
Exul, inops erres alienaque limina lustres,
Exiguúmque petas ore tremente cibum.
Nec corpus querulo, mens vacet ægra dolore,
Noxque die gravior sit tibi nocte dies.
Sisque miser semper, nec sis miserabilis ulli:
Gaudeat adversis fœmina, virque tuis.
Accedat lacrymas odium dignusque puteris,
Qui mala cum tuleris plurima plura feras.
Sitque (quod est rarum) solito defecta favore
Fortunæ facies invidiosa tuæ.
Causáque non desit, desit tibi copia mortis,
Optatam fugiat vita coacta necem.
Luctatusque diu cruciatos spiritus artus
Deserat, & longa torqueat ante mora.
Evenient: dedit ipse mihi modo signa futuri
Phœbus & a læva mœstâ volavit avis.
Certe ego quæ voveo superos motura putabo:
Speque tuæ mortis, pessime, semper alar.
Finiet illa dies quæ te mihi subtrahet olim:
Finiet illa dies, quæ mihi tarda venit.
Sed prius hanc animam nimium tibi sæpe petitam
Auferat illa dies, quæ mihi sera venit:
Quam dolor hic unquā spacio evanescere possit
Leniat aut odium tempus & hora meum.

Vulcanus pro igne qui præest

* defecta id est evacuata,

Pugn

Pugnabunt jaculis dum Thraces, Iazyges arcu,
  Dum tepidus Ganges, frigidus Inster erit:
Robora dum montes, dum pabula mollia campi,
  Dum Tyberis liquidas Thuscus habebit aquas
Bella geram tecum, nec mors mihi finiet iras,
  Sæva sed * in manes manibus arma dabo.
Tunc quoque cum fuero vacuas delapsus in auras
  Exanimis manes oderit umbra tuos.
Tunc quoq; factorū venıā memor umbra tuorum
  Insequar & vultus ossea forma tuos.
Sive ego, quod nollē, longis consumptus ab annis,
  Sive manu facta morte solutus ero.
Sive per immensas jactabor naufragus undas,
  Nostraque longinquus viscera piscis edet.
Sive perigrinæ carpent mea membra volucres,
  Inque meo tingent sanguine rostra lupi,
Sive aliquis dignatus erit supponere terræ,
  Et dari plebeio corpus inane rogo.
Quicquid ero, Stygiis erumpere nitar ab oris,
  Et tandem gelidas ultor in ora manus.
Me vigilans cernes, tacitis ego noctis in umbris
  Excutiam somnos visus adesse tuos.
Denique quicquid ages, ante os oculosque volabo
  Et querar, & nulla sede quietus eris.
Verbera * seva dabunt sonitum, nexaque colubris
  Conscia fumabunt semper ad ora faces.
His vivus furiis agitabere mortuus iisdem,
  Et brevior pœna vita futura tua est.
Nec tibi continget funus, lacrymaque tuorum,
  Indeploratum projiciēre caput.
Carnificisq; manu, populo plaudente, traheris,
  Infixusque tuis ossibus uncus erit.
Ipsa te fugient, quæ carpunt omnia, flammæ,
  Respuet invisum justa cadaver humus.
Unguibus, & rostro tardus trahet ilia vultur,
  Et scindent avidi perfida corda canes.
Deque tuo fiet, licet hac sis laude superbus,
  Insaciabilibus corpore rixa lupis.
In loco ab Elysiis diversa fugabere campis,
  Quosque tenet sedes noxia turba, coles.

Sisyphus

* immani.

* torta Furiae in torto anguibus crines habent.

Sisyphus est illic saxum volvensque petensque,
Quique agitur rapidæ vinctus ab orbe rotæ,
Quæque gerunt humeris perituras belides undas
Exulis Ægypti turba cruenta, nurus.
Poma *Pater* pelopis præsentia quærit, & idem
Semper eget liquidis, semper abundat aquis,
Jugeribusque novem summus, qui distat ab imo,
Visceraque assiduæ debita præbet avi,
Sic tibi de Furiis scindat latus una flagello,
Ut sceleris numeros confiteare tui.
Altera Tartareis sectos dabit anguibus artus.
Tertia fumantes incoquet igne genas,
Noxia mille modis lacerabit membra, tuásque
Æacus in pœnas ingeniosus erit.
In te transcribet veterum tormenta virorum;
Manibus antiquis causa quietis eris.
Sisyphe cui tradas revolubile pondus habebis:
Versabunt celeres nunc nova membra rotæ.
Hic erit, & ramos frustra qui captet, & undas,
Hic inconsumpto viscere pascet aves.
Nec mortis Pœnas mors altera finiet hujus,
Horáque erit tantis ultima nulla malis.
Inde ego pauca canam, frondes ut si quis ab Ida,
Et summam Libyco de mare carpat aquam.
Nam neque quot flores Sicula nascuntur in Hybla,
Quotve ferat dicam terra Cilissa crocos.
Nec, cum tristis hyems Aquilonis inhorruit alis,
Quam multa fiat grandine canus Athos.
Nec mala voce mea poterunt tua cuncta referri,
Ora licet tribuas multiplicata mihi.
Tot tibi væ misero, venient talesque ruinæ,
Ut cogi in lacrymas me quoque posse putem.
Illæ me lacrimæ facient sine fine beatum,
*Dulcior hic risu tunc mihi fletus erit.
Natus es infelix (ita *Dii* voluere) nec ulla
Commoda nascenti stella levisve fuit.
Non Venus affulsit, non illa Jupiter hora,
Lunaque non apto, Solve fuere loco.
Nec satis utiliter positos tibi præbuit ignes,
Quem peperit magno lucida *Maia* Jove.

Æacus pœnarum executor

Ad Sisyphum Apostrophe.

Tessera nec quicquam placidum spondentia Mar- (tis
Sidera presserunt, * falciferique senis

* Mercurius Saturnus falcifer.

Lux quoque natalis (ne quid nisi triste videres)
Turpis & inductis nubibus atra fuit.
Hæc est infamis, cui dat gravis Allia nomen,
Quæque dies Ibin, publica damna, tulit.
Qui simul impuræ matris prolapsus ab alvo est,
Cynaphium fœdo corpore pressit humum.
Sedit in adverso nocturnus culmine bubo,
Funereosque graves edidit ore sonos.
Protinus Eumenides lavere palustribus undis
Qua cava de Stygiis fluxerat unda vadis.
Pectoraque unxerunt Erebeæ felle colubræ
Terque cruentatas increpuêre manus
Gutturaque imbuerunt infantia lacte canino,
Hic primus pueri venit in ora cibus.
Ebibit inde suæ rabiem nutricis alumnus,
Latrat & in toto verba canina foro.
Membraque vinxerunt tinctis ferrugine pannis,
A malè deserto quos rapuere rogo.
Et ne non fultum nuda tellure jaceret,
Molle super silices imposuere caput.
Jàmque recessuræ viridi de stipite factas
Admorunt oculis usque sub ora faces.
* Flebat, ut est fumis infans contactus amaris
De tribus est cum sic una locuta soror:

* Faces virides infelicescre dicebantur propter ...

Tempus in immensum lacrymas tibi vov... ...
Quæ semper causa sufficiente cadent. (isti.
Dixerat & Clotho jussit promissa valere,
Nevit & infausta stamina pulla manu.
Et ne longa suo præsagia diceret ore;
Fata canet vates qui tua, dixit, erit.
Ille ego sum vates, ex me tua vulnera disces,
Dent modo dii vires in mea verba suas:
Carminibusque meis accedant pondera rerum,
Quæ rata per luctus experiere tuos.

Ordiens imprecationes.

Neve sine exemplis ævi cruciere prioris,
Sint tua Trojanis non leviora malis.
Quantaque clavigeri Pœantius Herculis hæres,
Tanta venenato vulnera crure geras.

Nec levius doleas, quam qui bibit ubera cervæ,
Armatusque tulit vulnus inerme potens.
Quiqe ab equo præceps in Alæis decidit arvis,
Exitio faces cui sua pene fuit.
Id quod Amyntorides videas trepidumque mi-
Prætentes baculo luminis orbus iter, nistro
Nec plus Aspicias, quam quem sua filia rexit.
Expertus scelus est cujus uterque parens.
Qualis erat postquam est judex de lite jocosa
Sumptus Appollinea clarus in arte senex.
Qualis & ipse fuit, quo præcipiente, columba,
Est data Palladiæ prævia, duxque rati.
Qui que oculis caruit, Per quos male viderat aurũ
Inferias nato quos dedit orba parens:
Pastor ut Ætnæus, cui casus antè futuros.
Telemus Eurymedes vaticinatus erat.
Ut duo Phineiedæ, quibus idem lumen ademit,
Qui dedit, & Thamyræ Demodocique caput.
Sic aliquis tua membra secet, Saturnus ut illas
Subsecuit partes unde creatus erat.
Nec tibi sit timidis melior Neptunus in undis:
Quem cui sunt subitæ frater & uxor aves.
Solertique viro, laceræ quam fracta tenentem,
* Membra ratis Simeles est miserata soror.
Vel tua ne pœnæ genus hoc cognoverit unus
Viscera diversis scissa ferantur equis.
* Vel quæ qui redimi Romanos turpe putavit,
A duce Puniceo pertulit ipse feras.
Nec tibi subsidio sit præsens numen, ut illi,
Cui nihil Hercæi profuit ara Jovis.
Utque dedit saltus è summo Thessalus ossâ
Tu quoque saxoso præcipitere jugo.
Aut velit Euryali, qui sceptrum cepit ab illo,
Sint artus avidis anguibus esca tui.
Vel tua maturet, sicut Minoia fata,
Per caput infusæ fervidus humor aquæ.
Utq; parum mitis sed non impune, Prometheus,
Aerias volucres sanguine fixus alas.
Aut velut Etracides magno ter ab Hercule quin
Cæsus in immensum projiciare fretum (tus
Aut ut Amyntiaden turpi delectus amore,
Oderit & sævo vulneret ense puer.

Telemus vates Polyaphmo prædixit aliquando futurum ut ab Ulysse oacaretur

*Ino Ulyssis naufragium miserata, velum dedit quo tutius enatavit.

* M. Atrilius Regulus.

Nec tibi fida magis misceri pocula possint,
  Quam qui cornigero de Jove natus erat.
More vel intereas capti suspensus Achæi,
  Qui miser aurifera *reste pependit aqua?
Aut tibi Achileiden cognato nomina clarum,
  Opprimat hostili tegula jacta manu.
Nec tua quam Pyrrhi felicius ossa quiescant,
  *Sparsa per Ambracias qui jacuere vias.
*Nataque ut Æacidæ, jaculis moriaris adactis:
  Non licet hoc Cereri dissimulare *sacrum.
Utque Nepos dicti nostro modo carmina Regis,
  Cantharidum succos dante parente bibas:
Aut pia te cæso dicatur adultera, sicut
  Qua cecidit Leucon vindice dicta pia est.
Inque pyram tecum charissima corpora mittas,
  Quem finem vitæ Sardanapalus habet.
Utque Jovis Libyci templum violare parantes,
  Acta Noto vultus condat arena tuos.
Utque necatorum Darei fraude secundi,
  Sic tua *subsidens devoret ossa cinis.
Aut ut olivifera quondam Sicyone profecto,
  Sit frigus mortis causa famemque tuæ.
Aut ut Acarnides insutus pelle juvenci,
  Turpiter ad dominum præda ferare tuum,
Inque tuo thalamo juguleris more Pheræi,
  Qui datus est lœto conjugis ense suæ.
Quosque putas fidos ut Larissæus Alebas,
  Vulnere non fidos experiare tuo.
Utque Milo, sub quo cruciata est Pisa tyranno,
  Vivus in occultas præcipiteris aquas.
Quæque in Adimantum Philesia regna tenentem
  A Jove venerunt, te quoque tela petant.
Aut ut Amastriacis quondam Lenæus ab oris.
  Nudus Achillea destituaris humo.
Utque vel Eurydamas ter circũ busta Thrasylli
  Est Larissæis raptus ob hoste rotis:
Vel qui, quæ fuerat tutatus mœnia sæpe,
  Corpore lustravit non diuturna suo.
Utque novẽ passa est genus Hippomeneia pœnas
  Tractus & Actæa fertur adulter humo:

* triste.
* Ambracia urbs in Epiro.
* Peribea Pyrrhi filia.
* scelus.
* succedens.

Sic ubi vita tuos invisa reliquerit artus,
Ultores rapiant turpe cadaver equi.
Viscera sic aliquis scopulis tua figat, ut olim
Fixa sub Euboico Graia fuere sinu.
Utque ferox periit, & fulmine, & æquore raptor,
Sic te mersuras adjuvet ignis aquas.
Mens quoque sic furiis vecors agitetur, ut illi,
Unum qui toto corpore vulnus habet.
Utque Dryantiadæ Rhodopeia regna tenenti.
In gemino dispar cui pede cultus erat.
Ut fuit Oetæo quondam, generoque draconum:
Tisameniqne patri, Callirhoësque viro.
Nec tibi contingat matrona pudicior illâ,
Qua potuit Tydeus erubuisse nuru.
Quæque sui Venerem junxit cum fratre mariti
Locris, in ancillæ dissimulata necem.
Tam quoque Dii faciant possis gaudere fideli,
Conjuge, quam Talai, Tyndareique gener.
Quæque parare suis letum patruelibus ausæ
Belides assidua colla premuntur aqua.
Biblidos & Canaces, sicut facis ardeat igne,
Nec, nisi per crimen, sit tibi fida soror.
Filia si fuerit, sit quod Pelopeia Thyesti,
Myrrha suo patri, Nyctimeneque suo.
Filia neve magis capiti sit fida parentis,
Quam tua vel Pterela, vel tua Nise fuit.
Infamemque locum sceleris quæ nomine fecit,
Pressit & inductis membra paterna rotis.
Ut juvenes, pereas, projecta cadavera quorum.
Oraque Pisææ sustinuere fores.
Ut qui perfusam miserorum cæde procorum,
Ipse suo melius sanguine tinxit humum.
Proditor, ut sævi periit auriga tyranni:
Qui nova Myrtoæ nomina fecit aquæ.
Ut qui velocem frustra periêre puellam,
Dum facta est pomis tardior illa tribus,
Ut qui tecta novi formam celantia monstri
Intrarunt cæcæ non redeunda domus.
Ut quorum Æacides misit violentus in altum.
Corpora cum senis altera sena rogum.

Ut quos obscuris victos ambagibus oris,
Legimus infandæ Spinga dedisse neci.
Ut qui Bistoniæ templo cecidere Minervæ,
Propter quod facies nunc quoque versa deæ est,
Utque Threicii quondam præsepia regis.
Fecerunt dapibus sanguinolenta suis.
Therodomanteos ut qui sensère leones.
* Quique Thoanteæ Taurica sacra deæ,
Ut quos Scylla vorax, Scyllæque adversa charyb-
Dulichiæ pavidos eripuêre rati. (dis,
Ut quos demisit vastam Polyphemus in alvum:
Ut Lastrigonias qui subière manus.
Ut quos dux pœnus mersit putealibus undis,
Et Jacto canas pulvere fecit aquas.
Et velut Icaridos famulæ periêre procique.
Inque caput domini, qui dabat arma procis.
Ut Jacet Aonio luctatur ab hospite fusus,
Qui mirum victor cùm cecidisset, erat.
Ut quos Antæi fortis pressère lacerti,
Quosque feræ morti Lemnia turba dedit.
Ut qui post longum sacri monstrator iniqui,
Elicuit pluvias victima cæsus aquas.
Frater ut Antæi, quo sanguine debuit aras
Tinxit, & exemplis occidit ipse suis.
Ut qui terribiles pro gramine habentibus herbis,
Impius humano viscere pavit equos;
Ut duo diversis sub eodem vindice cæsi
Temporibus Nessus, Dissimanique gener.
Ut pronepos, Neptune tuus quem reddere vitam
Ipse Coronides vidit ab urbe sua.
Ut Scinis, & Sciron, & cum Polypemone natus,
Quique homo parte sui, parte juvencus erat.
Quique trabes pressas ab humo mittebat in auras,
Æquoris aspiciens hujus, & hujus aquas.
Quæq; Ceres vidit læto perjuria vultu
Corpora Thesea Cercyonea manu.
Hæc tibi quæ precibus justis mea devovet ira,
Evenient, aut his non leviora malis.
Qualis * Achæmenides Sicula desertus in ora,
Troica cum vidit vela venire, fuit.

* Antiphates Lestrigonum Rex

* Achemenides ab Ulysse derelictus ope[m] [illegible] in Sicili[a] advenientis imploravit.

 Qualis

Qualis erit nec non fortuna binominis Iri:
Quiq; tenet pontem, qui tibi major erit.
Filius ut Cereris frustra tibi semper ametur,
Destituátque tuas usque petitus opes.
Utque per alternos unda labente recursus,
Subtrahitur presso mollis arena pede.
Sic tua nescio quæ semper fortuna liquescat,
Lapsáque per medias effluat usque manus.
Utque pater solitæ varias mutare figuras,
Plenus in extincta conficiare fame..
Nec dapis humanæ tibi erunt fastidia, quâque,
Parte potes, Tydeus temporis hujus eris.
Atque aliquid facias à vespère Solis in ortus
Cur externati rursus agantur equi.
Fœda Lycaoniæ repetes convivia mensæ,
Tentabísque iterum fallere fronde Jovem.
Teque aliquis posito tentet vim numinis, opto:
Tantalidis tu sis, Threiciásque puer.
Et tua sic latos spargantur membra per agros,
Tanquam quæ patrias detenuêre vias.
Ære perillæo veros imitere juvencos,
Ad formam Tauri conveniente sono.
Utque ferox Phalaris, lingua prius ense resecta,
More boves Paphio clausus in ære gemas,
Dumque redire voles ævi meliores in annos
Ut vetus Admeti decipiare socer.
Atque eques in medii mergare voragine cœni,
Dummodo sint facti nomina nulla tui.
Atque utinam pereas, veluti de dentibus orti.
Sidonia jactis Graia per arva manu.
Et quæ Battiades fecit: fraterque Medusæ,
Eveniant capita vota sinistra suo.
Et quibus exiguo est volucris devota libello,
Corpore projecta quæ sua purgat aqua.
Vulnera torque feras, quot dicitur ille tulisse,
Cujus ab inferiis cultor abesse solet.
Attonitúsque seces, ut quos Cybileia mater
Incitat, ad Phryglos vilia membra modos.
Deque vero fias, nec fœmina, nec vir, ut Attys,
Et quatias molli tympana rauca manu.
Inq-

Inque Pecus magnæ subito vertare parentis,
Victor ut est celeri victaque versa pede.
Soláq; Limone pœnam ne senserit illam,
Et tua dente fero viscera carpat equus
Aut ut Cassandræ domitus non ultior illo,
Saucius ingestâ contumulêris humo.
Aut, ut Athamantiades aut ut Lyrnesius heros,
Cæsus in æquoreas præcipitêris aquas.
Victima vel Phœbo sacras macteris ad aras,
Quam tulit à sævo Theudotus hoste necem.
Aut te devoveat certis Abdero diebus,
Saxaque devotum grandine plura petant.
Aut Jovis infesti tela feriare trifulco,
Ut satus * Hippomene, Dosithoëisque pater.
Ut soror Autonoes, ut cui matertera Maja est,
Et temerê optatos qui malé rexit equos.
Ut ferus Æolides, ut sanguine natus eodem,
Quo genita est liquidis quæ caret Arctos aquis.
Ut Macedo rapidis icta est cum conjuge flammis,
Sic precor ætherei vindicis igne cadas,
Prædaque sis illis, quibus est Latonia Delos,
Ante diem rapto non adeunda Thraso.
Quique verecundæ speculantem membra Dianæ,
* Quique Crotopiaden diripuere Linum.
Neve venenato leviús feriaris ab angue,
* Quam senis Oeagri, Calliopesque nurus;
Quam puer Hypsipyles, quam qui cava primus (acuta
Cuspide suspecti robora fixit equi.
Neve gradus adeas Elpenore cautius altos.
Vimque feras vini, quo tulit ille modo.
Tumq; cadas domitus quā quisquis ad arma vo-(cantē
Juvit in humanū Thiodamanta Dryops
Quàm ferus ipse suo periit mactatus in antro,
Proditus inclusæ Cacus ab ore bovis
Quam qui dona tulit Nesseo tincto veneno,
Euboicasque suo sanguine tinxit aquas,
Vel de præcipiti venias in Tartara saxo:
Ut qui Socraticum de nece legit opus.
Ut qui Theseæ fallacia vela carinæ,
Vidit, et Iliaca missus ab arce puer.

*Hippo-noo.

* Linus Croto, pronepos.
Eurydici uxor Orphei Filii Oeagri et Calliopes serpentis morsu in teritus.

Ut teneri nutrix eadem matertera Bacchi,
Ut cui causa necis serra reperta fuit.
Lybia se scopulus ut virgo misit ab altis:
Dixerat invito quæ mala verba Deo.
Fœta tibi occurrat patrio popularis in arvo:
Sitque Paphagræ causa leæna necis.
Quique Lycurgiden laceravit ab arbore natum:
Idmonâque audacem, te quoque rumpat aper.
Isque vel exanimus faciat tibi vulnus, ut illi
Ora super* lævi quam cecidere suis.
Atque idem simili quam pinus morte peremit,
Venator Phrygia sisque Berentiades.
Si tu contingerit Minoas puppis arenas,
Te Corcyreum Cressia turba petat.
Lapsuramque domum subeas, ut sanguis Alebæ,
Stella Lycoridiæ cum fuit æqua viro.
Utque vel Evenus torrenti flumine mersus
Nomina des rapidæ, vel Tyberinus, aquæ.
Hyrtacidæque modo defixa cadavera trunco
Digna feras: hominis sit caput esca tuum.
Quodq; ferunt Brotheum fecisse cupidine mortis
Des tua succensæ membra cremenda pyræ.
Inclusúsque necem cavea patiaris, ut ille
*Non profecturæ conditor historiæ.
*Utque repertori nocuit pugnacis Iambi.
Sic sit in exitium lingua proterva tuum.
Utque parum stabili qui carmine læsit Athenas,
Invisus poreas deficiente cibo.
Utque lyræ vates fertur periisse severæ,
Causa sit excidii dextera læsa tui.
Utq; Agamemnonio vulnus dedit anguis Oresti,
Tu quoque de morsu virus habente cadis.
Sit tibi conjugii nox prima novissima vitæ,
Eupolis hoc periit, & nova nupta modo.
Utq; cothurnatum periisse Lycophrona narrant,
Hæreat in fibris fixa sagitta tuis
Aut lacer in sylvis manibus spargare tuarum,
Sparsus ut est Thebis angue creatus avo
Perque feros montes tauro rapiente traharis,
Ut tracta est conjux imperiosa Lyci.

* Cherilus gestorum Alexandri malus scriptor.
*Archilochus.

Quod-

Quodque suæ passa est pellex sævira sororis,
Excidat ante pedes lingua resecta tuos.
Cognitur ut tardæ blæsus cognomine Myrrhæ
Orbis in innumeris inveniare locis.
Inque tuis opifex nati quod fecit Achæo,
Noxia luminibus specula condat apis.
Fixus & in duris carparis viscero saxis,
Ut cui Pyrrha sui filia fratris erat.
Ut puer Harpogides referas exempla Thyestæ;
Inque tui cæsus viscera patris eas.
Trunca geras sævo mutilatis partibus ense,
Qualia Myceni membra fuisse ferunt.
Utve Syracusio præstricta fauce Poeta,
Sic animæ laqueo sit via clausa tuæ.
Nudáque direpta pateant tua viscera pelle,
Ut Phrygii cujus nomina flumen habet.
Saxificæ videas infelix ora Medusæ:
Cephenum multos quæ dedit una neci.
Potniadum morsus subeas (ut Glaucus) equarum
Inque maris salsas (Glaucus ut alter) aquas.
Utque duobus idem dictis modo nomen habenti
Præfocent animæ noxia mella viam.
Sollicitaque bibas, Anyti doctissimus olim
Imperturbato quod bibit ore reus.
Nec tibi, si quid amas, felicius Hæmone cedat.
Utque sua Macareus, sic potiare tua.
Et videas quod jam cum flammæ cuncta tenerent,
Hectoreus patria vidit ab urbe puer.
Sanguine probra luas, ut avo genitore creatus,
Per facinus soror est, cui sua facta parens.
Ossibus inde tuis teli genus hæreat illud:
Traditur Icarii quo cecidisse gener.
Utque loquax in equo est elisus guttur acerno,
Sic tibi claudatur pollice vocis iter.
Aut ut Anaxarchus pilâ minuaris in alta,
Jactaque pro solitis frugibus, ossa sonent.
Salmacis utque patrem condat te Phœbus in ima
Tartara, quod natæ fecerat ille suæ.
Inque tuos ea pestis eat, quam dextra Chorœbi
Vicit, opem miseris Argolicisque tulit,

Perseus ostenso Medusae capite Cephenon populos in saxa vertit.

*Utque

* Polydorum dicit.

*Utq; Nepos Æthræ Veneris moribundus ob ir
Exul ab attonitis excutiaris equis.
Propter opes nimias, ut perdidit hospes alumnũ,
Perdat ob exiguas te tuus hospes opes.
Utq; ferunt fratres sex cũ Damasichthone cæsi,
Intereat totum sic genus omne tuum.
Addidit ut fidicen miseris sua funera natis,
Sic tibi sint vitæ tædia justa tuæ.
Utque soror Pelops saxo dureris oborto:
Et læsus lingua Battes ab ipse sua.
Hera si misso vacuum jaculabere disco.
Quo puer Oebalides ictus ab orbe cadat.
Si qua per alternos pulsabitur unda lacertus,
Omnes Abydena sit tibi pejor aqua.
Comicus ut liquidis periit, dum nabat in undis,
Et tua sic Stygius strangulet ora liquor.
Aut ubi ventosum superaris naufragus æquor,
Contacta pereas, vi Polinurus, humo.
Utque cothurnatum vatem tutela Dianæ.
Dilaniet vigilum te quoque turba canum.
Aut ut Trinacrii salias super ora Gigantis,
Plurima quam flammas Sicanis Ætna vomit.
Derípiántque tuos insanis unguibus artus
Strymoniæ matres, Orpheon esse ratæ.

* Ardentibus

Natus ut Althææ flammis * absentibus arsit.
Sic tuus ardescat stipitis igne rogus.
Ut nova Phasiaca comprensa est nupta coronâ,
Utque pater nuptæ, cumq; parente domus.
Ut cruor Herculeos abiit diffusus in artus,
Corpora pestiferum sic tua virus edat.
Qua sua Pentheiden proles est ulta Lycurgum,
Hæc maneat teli te quoq; plaga novi
Utque Milo robur diducere fissile tentes,
Nec possis captas inde referre manus.
Muneribusque tuis lædaris ut Icarus, in quem
Intulit armatas ebria turba manus.
Quodque dolore necis patriæ pia filia fecit,
Vincula per laquei fac quoque guttur eat.
Obstructusque famem patiaris limine tecti,
Ut legem pœnæ cui dedit ipsa parens.

Illius

Illius exemplo violes simulacra Minervæ,
Aulidis a portu qui leve vertit iter.
Naupliadæque modo ficto pro crimine pœnas
Morte luas, nec te non meruisse juvet.
Æthalon ut vita spoliavit Isidius hospes.
Quem memor á sacris nunc quoque pellit Io.
Utque Melantheum tenebris à cæde latentem
Prodidit officio luminis ipsa parens:
Sic tua conjectis fodiantur corpora telis.
Sic precor auxiliis impediare tuis.
Qualis equis pactis quos fortis agebat Achilles
Acta Phrygi timido est, nox tibi talis eat
Nec tu, quam Rhesus somno meliore fruaris,
Quàm comites Rhesi, tum necis, ante viæ:
Quàm quos cū Rutulo morti Rhamnete dederunt
Impiger Hytacides, Hytacidæque comes.
Cliniadæque modo circundatus ignibus artus
Membra feras Stygiæ semicremata neci.
Utque Rhemo muros auso transire recentes,
Noxia sint capiti rustica tela tuo.
Denique Sarmaticas inter Getiasque sagittas
His precor ut vivas, & moriare locis.
Hæc tibi tantisper subito sunt missa libello,
Immemores ne nos esse querare tui.
Pauca quidem (fateor) sed Dii dent plura rogatis,
Multiplicentque suo vota favore mea.
Postmodo plura leges, & nomen habentia verum
Et pede quo debent acria bella geri.

Nisus Hyrtaci filius, et Euryalus in Rutulorum castris Rhamnetem et multos alios occiderunt.

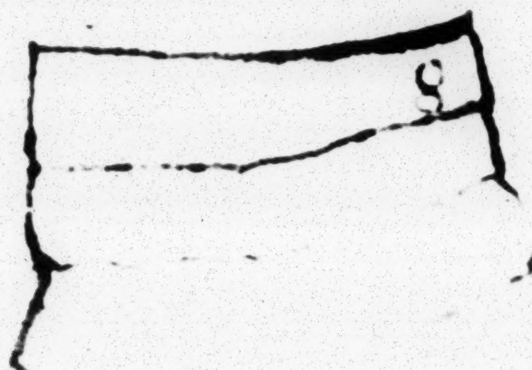
FINIS.

gubilnus } fa

1 2 3 4 5 6 7
8 (11 2 3 1

R

J

hristian

J

